

Ms 130225

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

เรื่อง ทวีปเอเชีย ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นางสาวธัญชนก สิงห์ทอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2563

สงวนสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ทวีปเอเชีย ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัย : นางสาวธัญชนก สิงห์ทอง

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคมศึกษา

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐชัย จันทชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรคำ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาท เนืองเฉลิม)

ว่าที่ร้อยตรี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณ ชูกระเดื่อง)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

กรรมการ

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประภัสสร ปรีเอี่ยม)

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ)

กรรมการ

- ชื่อเรื่อง** : การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- ผู้วิจัย** : นางสาวธัญชนก สิงห์ทอง
- ปริญญา** : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมศึกษา)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- อาจารย์ที่ปรึกษา** : รองศาสตราจารย์ ดร. ประภัสสร ปรีเอี่ยม
รองศาสตราจารย์ ดร. ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ
- ปีการศึกษา** : 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย (2) ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มในการเรียนของนักเรียน และ (3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 27 คน โรงเรียนเทศบาลบ้านส่องนางใย ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบไปด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT จำนวน 10 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม จำนวน 10 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT 15 ข้อ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ข้อมูลประกอบไปด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที่ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT นักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่.05 (2) พฤติกรรมการทำงานกลุ่มในกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ที่ระดับมาก และ

(3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.60)

คำสำคัญ : กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ TGT ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Title : The Development of Cooperative Learning by TGT Techniques on Asia of Matthayomsuksa Grade 1 Students.

Author : Miss Thunchanok Singthong

Degree : Master of Education (Social Studies)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Associate Professor Dr. Prapatsorn Preeiam
Associate Professor Dr. Piyaluk Potiwan

Year : 2019

ABSTRACT

The objectives of this research were to : (1) compare learning achievement of the students between before and after using cooperative learning by TGT techniques. : (2) study about group working behaviors of student who learned based on cooperative learning by TGT techniques and (3) study the students' satisfaction with the cooperative learning by TGT techniques. The sample groups were twenty seven of grade 10 students in Bansongnangyai Municipality School. They were obtained by cluster random sampling method. The research instrument was consisted of 10 lesson plans cooperative learning with TGT technique, an achievement test amount 30 items, behavior observation from amount 10 items, and a Student's satisfaction questionnaire amount 15 items. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation and t - test (Dependent Sample)

The research results showed that : (1) the average learning achievement of students after using cooperative learning technique TGT was higher than before learning at .05 level of significance. : (2) Students showed working group behaviors at a highest

level. The overall satisfaction of the students with cooperative learning activities using TGT technique was at the highest level ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.60)

Keywords : Cooperative learning with TGT technique Learning achievement Group working behaviors.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ประภัสสร ปรีเอี่ยม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ ดร.ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษาและ ข้อเสนอแนะที่ดีมาโดยตลอด จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาท เนืองเฉลิม ที่กรุณาเป็นประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรัญ ชูยกระเดื่อง อาจารย์ ดร.ทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ ประธานสาขาวิชาสังคมศึกษา ที่ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร, อาจารย์ ดร.อัจฉริยา พรหมทำว นางประทุมวัลย์ ทองมนต์, นางเพ็ญศิริ วงศ์รัตน์ และนางสุภาพรรณ คามดิษฐ์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วง

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัยได้นำความรู้มา ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

ขอบคุณพระคุณบิดา มารดา บุคคลในครอบครัว เพื่อ พี่น้อง รวมทั้งเพื่อนในชั้นเรียนปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา ที่คอยให้ความช่วยเหลือให้ผู้วิจัยผ่านพ้นอุปสรรคและมีแรงใจในการทำวิทยานิพนธ์ จนสำเร็จลุล่วง

คุณค่าและประโยชน์แห่งงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเพื่อเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา คณาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน หนังสือและตำราทุกเล่ม ที่ทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

นางสาวธัญชนก สิงห์ทอง

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฌ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	5
1.3 สมมติฐานการวิจัย	5
1.4 ขอบเขตการวิจัย	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	9
2.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (ฉบับปรับปรุง 2560)	9
2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT	19
2.3 แผนการจัดการเรียนรู้	32
2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	45
2.5 พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	48
2.6 ความพึงพอใจ	56
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	61
2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย	64

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	66
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	66
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	67
3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย	67
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	75
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	77
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	78
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	82
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
4.2 ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	87
5.1 สรุป	87
5.2 อภิปรายผล	87
5.3 ข้อเสนอแนะ	90
บรรณานุกรม.....	92
ภาคผนวก	99
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	100
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์คุณภาพ.....	122
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	137
ประวัติผู้วิจัย	143

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	แผนการจัดการเรียนรู้..... 68
2.2	ผลการกำหนดจำนวนข้อสอบแต่ละเนื้อหา 71
2.3	เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม 73
3.1	แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest - posttest Design)..... 76
4.1	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 83
4.2	ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2..... 84
4.3	คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคTGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 85
ข.1	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนากิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (แผนที่ 1 - 10)..... 123
ข.2	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญการประเมินแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 124
ข.3	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญการประเมินแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.... 126
ข.4	คะแนนผู้เชี่ยวชาญการประเมินความพึงพอใจ ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 128
ข.5	ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..... 129
ข.6	คะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน - หลังเรียน..... 131

ตารางที่	หน้า
ข.7	
คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละจากใบงาน เกมและแบบสังเกต	
พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ระหว่างเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้ 1 – 4	132
ข.8	
คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ จากใบงาน เกม และแบบสังเกต	
พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ระหว่างเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้ 5 – 8	134
ข.9	
คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ จากใบงาน เกม และแบบสังเกต	
พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ระหว่างเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้ 9 – 10	135

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้.....	39
2.2	ลำดับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้.....	41
2.3	รูปแบบขั้นตอนการเกิดความพึงพอใจ.....	60
2.4	กรอบแนวคิดการวิจัย	65

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ระบุในมาตรา 24 (2) ว่าการจัดกระบวนการเรียนรู้จะต้องฝึกกระบวนการคิด การจัดการการเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาและมาตรา 24 (3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ, 2553, น. 25) วิสัยทัศน์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกใน ความเป็นพลเมืองไทยและ เป็นพลโลก ยึดมั่น ในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพและการศึกษา ตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้น ผู้เรียน เป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อ ว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนา ตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบคิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจ แก้ปัญหาได้อย่างมีสติสมเหตุผล มาตรฐานที่ 10 สถาน ศึกษา มีการจัดหลักสูตรกระบวนการ เรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา, 2554, น. 33)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานที่สำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนเพื่อ ใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างพื้นฐานการคิดและเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและ วิฤติของชาติ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นกลุ่มที่ผู้เรียนทุกคนในระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาต้องเรียน ทั้งนี้ เพราะกลุ่มสาระนี้ว่าด้วยการอยู่ร่วมกันบนบนโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา การเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจซึ่งแตกต่างกันอย่างหลากหลาย การปรับตัวเองกับบริบท สภาพแวดล้อม ทำให้เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบ มีความสามารถทาง สังคม

มีความรู้ ทักษะ คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก ตระหนักและเห็นคุณค่า โดยที่ผู้เรียนมี ความเจริญ
งอกงามด้านความรู้ ความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญ ๆ ในสาขาวิชาต่าง ๆ ผู้เรียนควรจะได้รับพัฒนา
กระบวนการและทักษะการคิด เช่น การสรุปความคิด การแปลความ การวิเคราะห์ หลักการ การนำไปใช้
ตลอดจนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการแก้ปัญหา ตามกระบวนการทาง สังคมศาสตร์ และ
ทักษะการเรียนรู้ (กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม, 2556, น. 1) การจะ บรรลุผลดังกล่าวต้องจัด
กิจกรรมการเรียนการสอนหลากหลายวิธี การเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบกลุ่ม
ร่วมมือเทคนิค ซึ่งจะช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มผู้เรียน ได้รับความรู้จาก
การลงมือร่วมกันปฏิบัติเป็นกลุ่ม ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีทักษะการทำงานร่วมกัน และ ทักษะทางสังคม
ผู้เรียนค้นพบความรู้ และสร้างสรรค์องค์ความรู้ด้วยตนเอง (สุคนธ์ สินธพานนท์, 2550, น. 80)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนเป็น
พลเมืองดีของประเทศและมีคุณลักษณะของคนที่จะอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขและเน้นการอยู่ร่วมกัน
บนโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา การเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจซึ่งแตกต่าง กันอย่าง
หลากหลาย การปรับตัวเองให้เข้ากับบริบทของสภาพแวดล้อม ทำให้พลเมืองมีความ รับผิดชอบ
มีความสามารถทางสังคม มีความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรมที่เหมาะสม โดยให้ผู้เรียน เกิดความเจริญ
งอกงาม ความร่วมมือกันสร้างสรรค์สังคมไทยให้มีความเจริญก้าวหน้าในทุก ๆ ด้าน (กระทรวงศึกษาธิการ,
2551, น. 8) ประกอบกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ต้องการให้คุณภาพ
ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย
และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่ จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษา
ตลอดชีวิต และใช้ความรู้ ใช้ทักษะเป็น พื้นฐานในให้ดำรงชีวิตในสังคมได้ (กระทรวงศึกษาธิการ,
2551, น. 3)

ภูมิศาสตร์จัดเป็นสาระการเรียนรู้หนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
มีขอบข่ายการเรียนรู้ที่มีสาระหลักเป็นความคิดรวบยอดที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ต่าง ๆ หลายศาสตร์ คือ
ภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อม ประวัติศาสตร์ มนุษยวิทยา ที่มุ่งให้มีความเข้าใจ เรื่อง มิติสัมพันธ์ทางภูมิศาสตร์
กับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่บนโลกความสัมพันธ์ต่อกันและกันและการดำรงชีวิตของ
มนุษย์ การจัดการเรียนรู้ต้องให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเอง แสวงหาความรู้และประสบการณ์ในการศึกษา
ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมในเชิงมิติสัมพันธ์ รวมทั้งในส่วนของประเทศไทยกับโลกที่เรา

อาศัยอยู่มีความสามารถที่จะอธิบายลักษณะตำแหน่ง แหล่งที่แบบวัฒนธรรม คติวิเคราะหฺและตัดสิน ปัญหาต่าง ๆ ที่มีผลต่อทางสังคม คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของชาติ และผลกระทบที่มีต่อโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, น. 6)

จากการศึกษาและสภาพปัญหาของห้องเรียนของโรงเรียนเทศบาลบ้านส่องนางใย มีการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการวิเคราะห์ พบว่า ด้านครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยเน้นครูเป็นศูนย์กลาง เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบบรรยาย ไม่เน้นกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนมีบทบาทในการเรียนไม่เท่ากัน ไม่มีการกระตุ้นให้นักเรียน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ขาดการช่วยเหลือกันในกิจกรรมการเรียนรู้ ขาดความเข้าใจ ไม่สามารถจูงใจ ให้เรียนสนใจตลอดเวลา ผู้เรียนขาดการมีส่วนร่วม การสอนแบบบรรยายทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสซักถาม ผู้เรียนบางคนเรียนช้า เรียนไม่ทันเพื่อน ทำให้มีปัญหาในการเรียนรู้ ผู้เรียนบางคนเรียนเก่ง รับรู้ได้ อย่างรวดเร็ว ก็จะเรียนได้เร็วกว่าคนเรียนอ่อน ทำให้คนเรียนเก่ง เกิดความเบื่อหน่ายหากเรียนซ้ำบทเรียน เดิมบ่อย ๆ และทำให้ไม่ค่อยเกิดการพัฒนาด้านเจตคติและทักษะพิสัยเป็นการสอนที่เน้นครูหรือ ผู้สอนเป็นศูนย์กลาง เป็นการสอนที่เน้นครูหรือผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ความรู้ที่ได้รับจากการฟังเพียง อย่างเดียวอาจจะลึบง่ายเป็นความทรงจำที่ไม่ถาวร ผู้สอนต้องรู้จักการสร้างบรรยากาศด้วยวาาศิลป์ เพื่อไม่ให้ผู้ฟังสูญเสียความสนใจ

ดังนั้นผู้วิจัยมีความเข้าใจปัญหาการเรียนการสอน กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และได้ตระหนักถึงการแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่พัฒนาการเรียนรู้อาภุมิศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT จึงได้ศึกษาแนวคิดใน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งมีนักจิตวิทยาในกลุ่มปัญญานิยมเจ้าของทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญา คือ การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพราะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมในและสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความสำคัญที่ กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้รูปแบบกลุ่มตาม ผลสัมฤทธิ์และรูปแบบกลุ่มเกมแข่งขัน เรียนและทำงานด้วยกันเป็นกลุ่ม โดยมีจุดหมายเดียวกัน ช่วยกัน ภายในกลุ่ม ผู้ที่เรียนเก่งช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อนกว่า และต้องยอมรับซึ่งกันและกันเสมอความสำเร็จของ กลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม การแข่งขันแบบ TGT ทั้งผู้เรียนเก่งและไม่เก่งที่ร่วมทีมต่างต้อง แข่งขันและได้รับคำชมเชยในผลสำเร็จเท่าเทียมกัน

การจัดกิจกรรมเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT (Teams – games - tournaments) เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่งคล้ายกันกับเทคนิค STAD ที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน เก่ง กลาง อ่อน มาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 3 - 4 คน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน มีเป้าหมายร่วมกัน คือความสำเร็จด้านการเรียนของกลุ่ม โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้แข่งขันกันในเกมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้ว ทำการทดสอบความรู้ โดยการใช้เกมแข่งขัน คะแนนที่ได้จากการแข่งขันของสมาชิกแต่ละคนในลักษณะการแข่งขันต่อตัวกับทีมอื่น นำเอามาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น การให้รางวัล คำชมเชย การให้กำลังใจ เป็นต้น ดังนั้นสมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ภายในกลุ่มเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งเป็นกระบวนการจัดกิจกรรมดังนี้ (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2547, น. 163 - 168) ขั้นเตรียมเนื้อหา ขั้นจัดสมาชิกเข้าทีม ขั้นเรียนรู้แนะนำวิธีการเรียนรู้ ขั้นแข่งขัน แนะนำการแข่งขันเกม ขั้นยอมรับความสำเร็จของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น การให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น ดังนั้นสมาชิกของกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่ม เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เรียนได้รับความรู้จากการลงมือหาความรู้เป็นกลุ่ม กลุ่มก็จะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคน และสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มก็มีอิทธิพลและปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน ฝึกให้ผู้เรียนรู้วิธีการค้นคว้าหาความรู้อย่างเป็นกระบวนการ ประเด็นปัญหา การวิเคราะห์สภาพปัญหา การสำรวจข้อมูล การตั้งสมมุติฐานและการสรุปอย่างมีเหตุผล ซึ่งนักเรียนจะบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ (ทิตนา แคมมณี, 2545, น. 98 - 101) เสนอแนะว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า นักเรียนจะต้องช่วยเหลือพึ่งพาสันับสนุนเพื่อน ๆ ทุกคนในกลุ่มให้ประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น มีสุขภาพจิตดีขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT (Teams – games - tournaments) เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากผู้วิจัยสอนในรายวิชาภูมิศาสตร์ มุ่งเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการทำกิจกรรมกลุ่มและงานที่ได้รับมอบหมาย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม ทั้งยังช่วยให้นักเรียนเกิดจินตนาการต่อเนื้อหาที่เรียนได้ดี ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT นั้นจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นหรือไม่ อย่างไร และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT

ของผู้เรียนว่าเป็นอย่างไร และยังเป็นแนวทางในการใช้รูปแบบการสอนดังกล่าวไปใช้กับเนื้อหาและรายวิชาอื่นได้อีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชียของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยการใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.2.3 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.2.4 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรายวิชาภูมิศาสตร์ เรื่อง ทวีปเอเชีย ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลบ้านส่องนางใย อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม มี 2 ห้องเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รวมทั้งสิ้น 53 คน

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนเทศบาลบ้านส่องนางใย อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 27 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครอบคลุมเนื้อหาสาระจำนวน 10 แผน 10 ชั่วโมง เรื่อง ดังนี้

- 1.4.2.1 ลักษณะทั่วไปของทวีปเอเชีย
- 1.4.2.2 ลักษณะภูมิอากาศและพืชพรรณธรรมชาติของทวีปเอเชีย
- 1.4.2.3 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของทวีปเอเชีย
- 1.4.2.4 ลักษณะประชากร สังคมและวัฒนธรรมของทวีปเอเชีย
- 1.4.2.5 ลักษณะเศรษฐกิจของทวีปเอเชีย
- 1.4.2.6 ภูมิภาคเอเชียกลาง
- 1.4.2.7 ภูมิภาคเอเชียตะวันตกเฉียงใต้
- 1.4.2.8 ภูมิภาคเอเชียใต้
- 1.4.2.9 ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- 1.4.2.10 ภูมิภาคเอเชียตะวันออก

1.4.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

1.4.3.1 ตัวแปรที่ศึกษา

- 1) ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT
- 2) ตัวแปรตาม

- 2.1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.2) พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- 2.3) ความพึงพอใจ

1.4.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนเทศบาลบ้านส่องนางใย อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

1.4.5 ระยะเวลาในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2562

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT” หมายถึง เป็นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเพื่อทำงานกัน กลุ่มละประมาณ 4 - 5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้ทำการแข่งขัน คะแนนที่ได้จากการแข่งขันของสมาชิกแต่ละคนในลักษณะการแข่งขันตัวต่อตัวกับทีมอื่น นำเอามาบวกเป็นคะแนนของกลุ่ม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคเสริมแรง เช่น ให้รางวัล คำชมเชย ดังนั้นสมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือกันและกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ขั้นตอนในการสอนมีดังนี้

ขั้นที่ 1 การสอน ครูจะบรรยายเนื้อหาในช่วงเวลานั้น ให้นักเรียนเข้าใจ เมื่อนำเสนอชั้นเรียนนี้ นักเรียนจะต้องให้ ความสนใจและเข้าใจเนื้อหาที่ครูอธิบายไป จะช่วยให้นักเรียนทำงานได้ดีขึ้นในระหว่างการทำงานกลุ่มและระหว่างเกมเพราะคะแนนเกมจะเป็นตัวกำหนดคะแนนกลุ่ม

ขั้นที่ 2 การจัดทีม จัดกลุ่มแบบคละกัน (Home Team) กลุ่ม 4 - 5 คน โดยแบ่งตามความสามารถ เก่ง ปาน กลาง อ่อน

ขั้นที่ 3 เกม ครูก็จะกำหนดเกมมาแต่ละชั่วโมง กติกาในการเล่นทุกครั้ง คะแนนทุกคนจะรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

ขั้นที่ 4 การแข่งขัน นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมความพร้อมให้กับสมาชิกในกลุ่มทุกคน เพื่อให้มีความรู้ความ เข้าใจในบทเรียนและพร้อมที่จะเข้าสู่สนามแข่งขันเกม ครูจะให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาจับสลาก หาผู้เริ่มแข่งขันกลุ่ม 1 กลุ่ม 2 กลุ่ม 3 จัดลำดับ ครูจัดให้มีการแข่งขัน โดยใช้ตามเนื้อหาในบทเรียน กำหนดกิจกรรมในการเล่นแต่ละครั้งและคำตอบไว้แล้ว ให้นักเรียนเล่นกิจกรรมหาคำตอบ ครูก็จะกำหนดเวลาในการแข่งขันภายใน 20 นาที การเล่นเกม เมื่อการแข่งขันจบลง นักเรียนแต่ละกลุ่มกลับไปนั่งที่ในกลุ่มตัวเองให้เรียบร้อย เพื่อที่จะจัดลำดับผู้ที่ชนะ

ขั้นที่ 5 ยอมรับความสำเร็จของทีม นำคะแนนจากการแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนรวม สูงสุดจะได้รับรางวัล

“พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม” หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกในการทำงานกลุ่มเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งพฤติกรรมที่วัดมี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบทบาทหน้าที่ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านความรับผิดชอบ ด้านการรับฟังความคิดเห็น ด้านผลสำเร็จของงาน ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม คือ แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น

“ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” หมายถึง คะแนนด้านความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์ในบทเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน โดยทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

“ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของผู้เรียนมีความรู้สึกที่มีความสุขหรือพอใจ ในเพื่อนร่วมงานและความรับผิดชอบ หน้าที่ของตนเอง เมื่อได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายในวิชาภูมิศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ครูสามารถนำการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อไป

1.6.2 โรงเรียนสามารถนำไปเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผน บริหารจัดการด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมเพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ปี 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (ปรับปรุง พ.ศ. 2560)

2. การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

3. แผนการจัดการเรียนรู้

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6. ความพึงพอใจ

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (ปรับปรุง พ.ศ. 2560)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 17 - 22) มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

2.1.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็น มนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษา ตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้เต็มตามศักยภาพ

2.1.2 หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

2.1.2.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2.1.2.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษา อย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

2.1.2.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

2.1.2.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการการเรียนรู้

2.1.2.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1.2.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

2.1.3 จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

2.1.3.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.3.2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคนิค เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต

2.1.3.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

2.1.3.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.1.3.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์ การพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2.1.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

2.1.4.1 สมรรถนะสำคัญผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้พัฒนาผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1) ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการมีพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช่วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสมและมีคุณธรรม

2.1.4.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

- 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีวินัย
- 4) ใฝ่เรียนรู้
- 5) อยู่อย่างพอเพียง
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 7) รักความเป็นไทย
- 8) มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

2.1.5 มาตรฐานการเรียนรู้

กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการ การเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

2.1.5.1 ภาษาไทย

2.1.5.2 คณิตศาสตร์

2.1.5.3 วิทยาศาสตร์

2.1.5.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

2.1.5.5 สุขศึกษาและพลศึกษา

2.1.5.6 ศิลปะ

2.1.5.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.1.5.8 ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนจึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพ การศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการ ทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพ ดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่ มาตรฐานการเรียนรู้ กำหนดเพียงใด

2.1.6 สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

2.1.6.1 ภาษาไทย : ความรู้ ทักษะและวัฒนธรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ความชื่นชม การเห็นคุณค่าภูมิปัญญา ไทย และภูมิใจในภาษาประจำชาติ

2.1.6.2 คณิตศาสตร์ : การนำความรู้ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ไปใช้ในการแก้ปัญหา การดำเนินชีวิต และศึกษาต่อการมีเหตุผล มีเจตคติที่ดีต่อคณิตศาสตร์ พัฒนาการคิดอย่างเป็น ระบบและสร้างสรรค์

2.1.6.3 วิทยาศาสตร์ : การนำความรู้และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ใช้ในการศึกษาค้นคว้า หาความรู้ และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ การคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และจิตวิทยาศาสตร์

2.1.6.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม : การอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข การเป็นพลเมืองดี ศรัทธาในหลักธรรมของศาสนา การเห็นคุณค่าของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ความรักชาติ และภูมิใจในความเป็นไทย

2.1.6.5 สุขศึกษาและพลศึกษา : ความรู้ ทักษะและเจตคติในการสร้างเสริมสุขภาพพลานามัยของ ตนเองและผู้อื่น การป้องกันและปฏิบัติต่อสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อสุขภาพอย่างถูกวิธีและทักษะในการ ดำเนินชีวิต

2.1.6.6 ศิลปะ : ความรู้และทักษะในการคิดริเริ่ม จินตนาการ สร้างสรรค์งานศิลปะสุนทรีย์ภาพ และการเห็นคุณค่าทางศิลปะ

2.1.6.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี : ความรู้ ทักษะ และเจตคติในการทำงาน การจัดการ การดำรงชีวิต การประกอบอาชีพและการใช้เทคโนโลยี

2.1.6.8 ภาษาต่างประเทศ : ความรู้ทักษะเจตคติ วัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศในการ สื่อสาร การแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ

2.1.7 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1.7.1 ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ 2551, น. 132) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในการดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและการอยู่ ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เข้าใจถึงการ พัฒนาเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยกาลเวลา ตามเหตุปัจจัยต่าง ๆ เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่นมีความอดทน อดกลั้น ยอมรับในความ

แตกต่างกันและมีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการ ดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ และสังคมโลก

2.1.7.2 สิ่งที่ต้องเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ 2551, น. 132 - 133) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ต้องเรียนรู้ในสังคม ศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม ว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมว่าด้วยการอยู่ ร่วมกันในสังคม ที่มีความเชื่อมสัมพันธ์กัน และมีความแตกต่างกันอย่างหลากหลาย เพื่อช่วยให้ สามารถปรับตนเองกับ บริบทสภาพแวดล้อมเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ มีความรู้ ทักษะ คุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม โดยได้กำหนดสาระต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1) สาระศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรม แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ การนำหลักธรรมคำสอน ไปปฏิบัติในการพัฒนาตนเอง และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เป็นผู้กระทำความดีมีค่านิยมที่ดีงาม พัฒนาตนเองอยู่เสมอ รวมทั้งบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม

2) สาระหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม การดำเนินชีวิตระบบการเมืองการปกครอง ในสังคมปัจจุบันการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ลักษณะและ ความสำคัญ การเป็นพลเมืองดี ความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อ ปณิธานค่านิยมด้านประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ การ ดำเนินชีวิตอย่างสันติสุขในสังคมไทยและสังคมโลก

3) สาระเศรษฐศาสตร์ การผลิต การแจกจ่าย และการบริโภคสินค้าและ บริการ การบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ การดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพ และการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4) สาระประวัติศาสตร์ เวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ วิธีการทาง ประวัติศาสตร์ พัฒนาการของมนุษยชาติจากอดีตถึงปัจจุบันความสัมพันธ์และเปลี่ยนแปลงของ เหตุการณ์ ต่าง ๆ ผลกระทบที่เกิดจากเหตุการณ์สำคัญในอดีต บุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในอดีต ความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย แหล่งอารยธรรมที่ สำคัญของโลก

5) สาระภูมิศาสตร์ ลักษณะของโลกทางกายภาพ ลักษณะทางกายภาพ แหล่ง ทรัพยากร และภูมิอากาศของประเทศไทย และภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก การใช้แผนที่และเครื่องมือทาง ภูมิศาสตร์ ความสัมพันธ์กันของสิ่งต่าง ๆ ในระบบธรรมชาติ ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับ สภาพแวดล้อม

ทางธรรมชาติ และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น การนำเสนอข้อมูลภูมิสารสนเทศ การอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.1.7.4 สาระภูมิศาสตร์ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

1) ทำไมต้องเรียนภูมิศาสตร์ สาระภูมิศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจลักษณะทางกายของโลก ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์วิถีการดำเนินชีวิต เพื่อให้รู้เท่าทัน ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมตลอดจนสามารถใช้ทักษะ กระบวนการ ความสามารถทางภูมิศาสตร์ และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์จัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมตามสาเหตุและปัจจัย อันจะนำไปสู่การปรับใช้ในการดำเนินชีวิต จนเกิดจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืน

2) เรียนรู้อะไรในภูมิศาสตร์ ลักษณะทางกายของโลก การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ ปัญหาทางกายภาพและภัยพิบัติ ความสัมพันธ์ของสรรพสิ่งซึ่งมีผลต่อกัน แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ การใช้ภูมิสารสนเทศ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพกับการสร้างสรรค์วิถีการดำเนินชีวิต กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม ความร่วมมือด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในประเทศและระหว่างประเทศ และการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.1.8 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ภูมิศาสตร์

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 138 - 163) กล่าวถึงสาระและมาตรฐานการ เรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ดังนี้

สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม

มาตรฐาน ส 1.1 น. รู้และเข้าใจประวัติความสำคัญ ศาสดา หลักธรรม ของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีศรัทธาที่ถูกต้อง ยึดมั่นและปฏิบัติตามหลักธรรมเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างมีสันติสุข

มาตรฐาน ส 1.2 เข้าใจ ตระหนักและปฏิบัติตนเป็นศาสนิกชนที่ดี และ อารงรักษาพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ

สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม

มาตรฐาน ส 2.1 และปฏิบัติตนตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดีค่านิยม ที่ดีงาม ดำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทย และสังคมโลก อย่างสันติสุข

มาตรฐาน ส 2.2 เข้าใจระบบการเมืองการปกครองในสังคมปัจจุบัน ยึดมั่น ศรัทธา และดำรงรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์

มาตรฐาน ส 3.1 เข้าใจ สามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิต และการบริโภค การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า รวมทั้งเข้าใจ หลักการของ เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพ

มาตรฐาน ส 3.2 เข้าใจระบบและสถาบันทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ความสัมพันธ์ทาง เศรษฐกิจ และความจำเป็นของการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจในสังคมโลก

สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์

มาตรฐาน ส 4.1 เข้าใจความหมาย ความสำคัญของเวลาและยุคสมัยทาง ประวัติศาสตร์ สามารถใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์มาวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

มาตรฐาน ส 4.2 เข้าใจพัฒนาการของมนุษยชาติจากอดีตจนถึงปัจจุบันใน ด้านความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงความสำคัญ และสามารถวิเคราะห์ ผลกระทบที่เกิดขึ้น

มาตรฐาน ส 4.3 เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความรัก ความภูมิใจ และธำรงความเป็นไทย

สาระที่ 5 ภูมิศาสตร์

มาตรฐาน ส 5.1 เข้าใจลักษณะของโลกทางกายภาพ และความสัมพันธ์ของสรรพสิ่ง ซึ่งมีผลต่อกันใช้แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ในการค้นหา วิเคราะห์ และสรุป ข้อมูลตาม กระบวนการทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนใช้ภูมิสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ส 5.2 เข้าใจปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์วิถีการดำเนินชีวิต มีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ 5 ภูมิศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

มาตรฐาน ส 5.1 เข้าใจลักษณะของโลกทางกายภาพ และความสัมพันธ์ของสรรพสิ่ง ซึ่งมีผลต่อกันใช้แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ในการค้นหาวิเคราะห์ และสรุป ข้อมูลตามกระบวนการทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนใช้ภูมิสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

1. ตัวชี้วัด

1.1 วิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของทวีปเอเชีย ทวีปออสเตรเลียและโอเชียเนีย โดยใช้เครื่องมือทางภูมิศาสตร์สืบค้นข้อมูล

1.2 อธิบายพิกัดภูมิศาสตร์ (ละติจูด และลองจิจูด เส้นแบ่งเวลาและเปรียบเทียบ วัน เวลาของโลก

1.3 วิเคราะห์สาเหตุการเกิดภัยพิบัติของทวีปเอเชีย ทวีปออสเตรเลียและโอเชียเนีย มาตรฐาน ส 5.2 เข้าใจปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ก่อให้เกิด การสร้างสรรค์วิถีการดำเนินชีวิต มีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เพื่อ การพัฒนาที่ยั่งยืน

1. ตัวชี้วัด

1.1 สำรวจและระบุทำเลที่ตั้งของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมในทวีปเอเชีย ทวีปออสเตรเลีย และโอเชียเนีย

1.2 วิเคราะห์ปัจจัยทางกายภาพและปัจจัยทางสังคมที่ผลต่อทำเลที่ตั้งของกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและสังคม ทวีปเอเชีย ทวีปออสเตรเลีย และโอเชียเนีย

1.3 สืบค้น อภิปรายประเด็นปัญหาจาก ปฏิสัมพันธ์ ระหว่างสภาพแวดล้อมทาง กายภาพกับมนุษย์ ที่เกิดขึ้นในทวีปเอเชีย ทวีปออสเตรเลีย และโอเชียเนีย

1.4 วิเคราะห์แนวทางการจัดการภัยพิบัติและการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ในทวีปเอเชีย ทวีปออสเตรเลีย และโอเชียเนียอย่างยั่งยืน

สรุปได้ว่า ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ผู้วิจัยสนใจศึกษา สาระภูมิศาสตร์ ลักษณะของ โลกทางกายภาพ ลักษณะทางกายภาพ แหล่ง ทรัพยากร และภูมิอากาศของประเทศไทย และภูมิภาค ต่าง ๆ ของโลก การใช้แผนที่และเครื่องมือทาง ภูมิศาสตร์ ความสัมพันธ์กันของสิ่งต่าง ๆ ในระบบ ธรรมชาติ ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น การนำเสนอ ข้อมูลภูมิสารสนเทศ การอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

2.2.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

พนมพร เผ่าเจริญ (2541, น. 226, อ้างถึงใน กาญจนา อุปสาร, 2547, น. 58) ให้ความหมายว่า การสอนโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นเทคนิค การจัดการเรียนการสอนที่ครูจะทำการแนะนำให้นักเรียนทำงานร่วมกันจนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการเรียนร่วมกัน ทุกคน

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545, น. 34) ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ว่า เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน ให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลถือเป็นความสำเร็จของกลุ่ม

จันทร์ตา ต้นติพงศานุรักษ์ (2543, น. 37) ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม เล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่มอย่างแท้จริง ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการแบ่งปัน ทรรศนการ การเรียนรู้ ตลอดจนการเป็นกำลังใจซึ่งกันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อน กว่าสมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองเท่านั้นแต่จะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่มด้วย

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2545, น. 3) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนแบบร่วมมือ (CL) เป็นวิธีการเรียนที่มีการจัดกลุ่มการทำงานเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มพูนแรงจูงใจทางการเรียน การเรียนแบบร่วมมือไม่ใช่วิธีการจัดนักเรียนเข้ากลุ่มรวมกันแบบธรรมดา แต่เป็นการรวมกลุ่ม แบบมีโครงสร้างที่ชัดเจน กล่าวคือสมาชิกแต่ละคนในทีมจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในการเรียนรู้และ สมาชิกทุกคน จะได้รับการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเพื่อที่จะช่วยเหลือและเพิ่มพูนการเรียนรู้ของสมาชิก ในทีม

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, น. 134) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมี โครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่ง กันและกัน

มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนใน กลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546, น. 121) ได้ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตนทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้

ทองเวียน ภาวังค์ (2547, น. 56) สรุปว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และร่วมมือกันรับผิดชอบผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนในกลุ่ม เพื่อให้เกิดความสำเร็จจากการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน

ทิตนา เขมมณี (2548, น. 98) การเรียนรู้แบบร่วมมือ ให้ความหมายว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3 - 6 คน โดยสมาชิกในกลุ่มบ้านของเราได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาสาระคนละ 1 ส่วน (เปรียบเสมือนได้ชิ้นส่วนของภาพตัดต่อคนละ 1 ชิ้น) และหาคำตอบในประเด็นปัญหาที่ผู้สอน มอบหมายให้ ช่วยกันเรียนรู้ เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน รับผิดชอบร่วมกันในผลการกระทำที่เกิดจากการเรียนในกลุ่ม มีการช่วยเหลือกัน ทุกคนมีความสำคัญในการเรียนรู้และทุกคนต้องตระหนักใน บทบาทของตนเอง จึงจะทำให้ทุกคนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการเรียนได้

2.2.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทิตนา เขมมณี (2543, น. 99 - 101) การเรียนรู้แบบร่วมมือไม่ได้มีความหมายเพียงว่า มีการจัดให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มแล้วให้งานและบอกให้ผู้เรียนให้ช่วยกันทำงานเท่านั้น การเรียนรู้จะเป็นร่วมมือได้จะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีความตระหนักว่า สมาชิกทุกคนมีความสำคัญ และความสำเร็จของกลุ่มขึ้นกับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ในขณะที่เดียวกันสมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จของบุคคลและของกลุ่มขึ้นอยู่กับกันและกัน ดังนั้นแต่ละคนต้องรับผิดชอบใน บทบาทหน้าที่ของตนและในขณะที่เดียวกันก็ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่น ๆ ด้วยเพื่อประโยชน์ร่วมกัน การจัดกลุ่มเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมี

การพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกันนี้ทำได้หลายทางเช่น การให้ผู้เรียนมี เป้าหมายเดียวกัน หรือให้ผู้เรียน กำหนดเป้าหมายในการทำงานการเรียนรู้ร่วมกัน (Positive Goal Interdependence) การให้รางวัล ตามผลงานของกลุ่ม (Positive Reward Interdependence) การให้งานหรือวัสดุอุปกรณ์ที่ทุกคนต้อง ทำหรือใช้ร่วมกัน (Positive Resource Interdependence) การมอบหมายบทบาทหน้าที่ในการทำงาน ร่วมกันให้แก่แต่ละคน (Positive Role Interdependence)

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face – to - face Primitive Interaction)

การที่สมาชิกในกลุ่มมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันในทางที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย สมาชิกกลุ่มจะห่วงใย ไว้วางใจ ส่งเสริมและ ช่วยเหลือกันและกันในการทำงานต่าง ๆ ร่วมกัน ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability)

สมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้ทุกคนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมาย อย่างเต็มความสามารถ ไม่มีใครได้รับประโยชน์โดยไม่ทำหน้าที่ของตน ดังนั้นกลุ่มจึง จำเป็นต้องมีระบบการตรวจสอบผลงาน ทั้งที่เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม วิธีการที่สามารถส่งเสริมให้ ทุกคนได้ทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่หลายวิธี เช่น การจัดกลุ่มให้เล็ก เพื่อจะได้มีการเอาใจใส่กันละ กันได้อย่างทั่วถึง การทดสอบเป็นรายบุคคล การสุ่มเรียกชื่อให้รายงาน ครูสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในกลุ่ม การจัดให้กลุ่มมีผู้สังเกตการณ์ การให้ผู้เรียนสอนกันและกัน เป็นต้น

4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย

(Interpersonal and Small - group Skills) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญ ๆ หลายประการ เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสาร ทักษะการแก้ปัญหาขัดแย้ง รวมทั้งการเคารพ ยอมรับ และไว้วางใจกัน และกัน ซึ่งครูควรสอนและฝึกให้แก่ผู้เรียนเพื่อช่วยให้ดำเนินงานไปได้

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) กลุ่มการเรียนรู้ แบบร่วมมือ

จะต้องมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุง การทำงานให้ดีขึ้น การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มครอบคลุมการวิเคราะห์เกี่ยวกับการทำงานของกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มและผลงานของกลุ่ม การวิเคราะห์การเรียนรู้อาจทำโดยครู หรือผู้เรียน หรือทั้งสองฝ่าย การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มนี้เป็นยุทธวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้กลุ่มตั้งใจทำงานเพราะรู้ว่าจะได้รับข้อมูล

ป้อนกลับ และช่วยฝึกทักษะการรู้คิด (Met Cognition) คือความสามารถที่จะประเมินการ คิดและพฤติกรรม ของตนที่ได้ทำไป

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, น. 134 - 135) การจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบ สำคัญ ดังนี้

1. การมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มมีการทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการแข่งขัน มีการใช้วัสดุ อุปกรณ์และ ข้อมูลต่าง ๆ ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน รวมทั้งได้รับ ผลประโยชน์หรือ รางวัลโดยเท่าเทียมกัน

2. การปฏิบัติสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดระหว่างการทำงานกลุ่ม (Face to Face Promotion Interaction) เป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนสมาชิกในกลุ่มฟัง และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน

3. การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) เป็นกิจกรรมที่ตรวจสอบหรือทดสอบให้มั่นใจว่าสมาชิกมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่ม หรือไม่เพียงใด โดยสามารถที่จะทดสอบเป็นรายบุคคล เช่น การสังเกต การทำงาน การสุ่มถามปากเปล่า เป็นต้น

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills) ในการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้เพื่อให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จผู้เรียนควร จะได้รับการฝึกฝนทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่ม เช่น ทักษะการสื่อสารทักษะ การเป็นผู้นำ ทักษะการตัดสินใจ การแก้ปัญหา และทักษะกระบวนการกลุ่ม เป็นต้น

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนซึ่ง สมาชิก แต่ละคนจะต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน มีการวางแผน ดำเนินงานตามแผน ประเมินผล งานและปรับปรุงงานร่วมกัน

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ งานกลุ่มประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสมาชิกทุกคนจะต้องมีความมุ่งมั่นมี ความสัมพันธ์ และพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันอย่างจริงจังในการดำเนินกิจกรรม จึงจะทำงานบรรลุ เป้าหมายที่ กำหนดได้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546, น. 122) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ต้องคำนึงถึง องค์ประกอบ ข้อต่อไปนี้ในการให้ผู้เรียนทำงานกลุ่ม

1. การพึ่งพาอาศัยกัน (Positive Interdependence) หมายถึงสมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน มีส่วนรับความสำเร็จร่วมกันใช้วัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่ที่ทุกคนทั่วกันทุกคน มีความรู้สึกว่าการงานจะสำเร็จได้ต้องช่วยเหลือกันและกัน

2. มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดเชิงสร้างสรรค์ (Face to Face Promotion Interaction) หมายถึง สมาชิกกลุ่มได้ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด เช่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบาย ความรู้แก่กัน ถามคำถาม ตอบคำถามกันและกัน ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน

3. มีการตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องตรวจสอบว่า สมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องาน กลุ่มหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด เช่น การสุ่มถามสมาชิกในกลุ่ม สังเกตและบันทึกการทำงานกลุ่ม ให้ ผู้เรียนอธิบายสิ่งที่ตนเรียนรู้ให้เพื่อนฟัง ทดสอบรายบุคคล เป็นต้น

4. มีการฝึกทักษะการช่วยเหลือกันทำงานและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Groups Skills) ผู้เรียนควรได้ฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น ทักษะการสื่อสาร การยอมรับและช่วยเหลือกัน การวิจารณ์ความคิดเห็น โดยไม่ วิจารณ์บุคคล การแก้ปัญหาความขัดแย้ง การให้ความสำคัญ และการเอาใจใส่ต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน การทำความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น เป็นต้น

5. มีการฝึกกระบวนการกลุ่ม (Group Process) สมาชิกต้องรับผิดชอบต่อการทำงานของกลุ่ม ต้องสามารถประเมินการทำงานของกลุ่มได้ว่า ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด ต้องแก้ไขปัญหาใด และอย่างไร เพื่อให้การทำงานกลุ่มมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม เป็นการฝึกกระบวนการกลุ่มอย่างเป็นกระบวนการ

จันทรา ตันติพงศานุรักษ์ (2543, น. 38 - 39) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะมีประสิทธิภาพถ้าสมาชิกภายในกลุ่มมองเห็นคุณค่าของการทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ของนักเรียนในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้นมีการแบ่งเป็นวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำงานทุกคนมีบทบาท หน้าที่ และประสบความสำเร็จร่วมกัน ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีความเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กันในทางบวกได้หลายวิธี เช่นการกำหนดเป้าหมายของกลุ่ม (แต่ละคนลงมือเรียนและต้อง แนใจว่า

สมาชิกคนอื่นเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน) การกำหนดรางวัลร่วมกัน (ถ้าทุกคนทำได้ตามเกณฑ์ที่ครู กำหนดไว้ แต่แต่ละคนจะได้รับคะแนน Bonus เท่าเทียมกันทุกคน) การกำหนดให้ใช้วัสดุอุปกรณ์หรือสื่อ การเรียน อื่น ๆ ร่วมกัน (แต่แต่ละคนจะได้วัสดุเพียง 1 ส่วนของทั้งหมดที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงาน กลุ่ม) การกำหนด บทบาทสมาชิกในกลุ่มให้แต่ละคนมีหน้าที่ในกลุ่ม เช่น ผู้อ่าน ผู้ตรวจสอบ ผู้บันทึก ผู้ให้กำลังใจ ผู้จัดหาวัสดุ

2. การปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดระหว่างการทำงานกลุ่ม (Face to Face Primitive Interaction) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้ประสบ ผลสำเร็จโดยทำ กิจกรรมต่อไปนี้

2.1 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

2.2 อธิบายความรู้ให้เพื่อนในกลุ่มฟัง

2.3 กิจกรรมดังกล่าวจะทำให้นักเรียนได้ติดต่อกันโดยตรง เป็นการแลกเปลี่ยน ความรู้ ความคิด และการให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งจะก่อให้เกิดลักษณะการทำงานกลุ่มที่สมาชิกในกลุ่มมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด

3. การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) เป็นกิจกรรมเพื่อตรวจสอบให้แน่ใจว่าสมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่ม ซึ่งสามารถทำได้ หลายวิธี เช่น

3.1 ดูแลเพื่อน ๆ ให้ปฏิบัติตามหน้าที่

3.2 รักษาระเบียบในการทำงานและรักษาเวลา

3.3 ไม่ก้าวกายหน้าที่ของผู้อื่น

3.4 กำหนดหน้าที่ของสมาชิกทุกคนในกลุ่มตามความเหมาะสม

3.5 ทดสอบรายบุคคล

3.6 สุ่มถามปากเปล่าสมาชิกในกลุ่ม หรือสุ่มตรวจงานของสมาชิกในกลุ่ม

3.7 สังเกตและบันทึกการทำงาน of สมาชิก

3.8 กำหนดให้สมาชิก 1 คน ในกลุ่มเป็นผู้ตรวจสอบความเข้าใจของสมาชิก

เกี่ยวกับงานกลุ่ม

4. ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills) เป็นทักษะที่นักเรียนควรได้รับการฝึกก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น

- 4.1 การทำความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น
- 4.2 การสื่อสารที่ถูกต้องและเที่ยงตรง
- 4.3 การใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับโอกาส
- 4.4 การให้กำลังใจในการทำงานร่วมกันด้วยคำพูด หรือการแสดงความคิดเห็น
- 4.5 การยอมรับและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- 4.6 การแก้ปัญหาขัดแย้ง
- 4.7 การวิจารณ์ความคิดเห็น โดยไม่วิจารณ์เจ้าของความคิด
- 4.8 การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดีในการชี้แนะการทำงานกลุ่ม
- 4.9 การให้ความสำคัญ และการเอาใจใส่ต่อทุกคนเท่าเทียมกัน
- 4.10 การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- 4.11 การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็น
- 4.12 การให้กำลังใจในการทำงานร่วมกัน
- 4.13 ความสามารถในการหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้ง

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) ทุกคนที่เป็นสมาชิกจะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนของสมาชิกในกลุ่มสมาชิกทุกคนต้องมุ่งมั่นและกระตุ้นให้แต่ละคนทำชิ้นงานตามที่กำหนด ดังนั้นครูผู้สอนต้องคอยสังเกต วิเคราะห์การทำงานร่วมกันและให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้กลุ่มทำงานให้ดีขึ้น รวมทั้งเปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม เช่น

- 5.1 ให้อธิบายการกระทำของสมาชิกที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์
- 5.2 ให้ตัดสินว่าการกระทำใดของกลุ่มควรรักษาไว้และการกระทำใดควรเลิกปฏิบัติ
- 5.3 ให้สังเกต และบันทึกพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เพื่อนำมาวิเคราะห์ภายหลัง
- 5.4 ให้เล่าถึงเหตุการณ์ในกลุ่ม ปัญหาของกลุ่มหรือ วิพากษ์วิจารณ์การกระทำ

ของกลุ่ม

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับองค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือสรุปได้ว่า องค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยกัน
2. การมีปฏิสัมพันธ์กัน
3. การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน
4. มีการฝึกทักษะการช่วยเหลือกันทำงานและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย
5. กระบวนการกลุ่ม

2.2.3 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

พนมพร เผ่าเจริญ (2541, น. 225 - 226, อ้างถึงใน กาญจนา อุปสาร, 2547, น. 60) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีความสำคัญ คือ เป็นการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะสังคม ทำให้มีความสำเร็จในการเรียนเกิดกับผู้เรียนเป็นจำนวนมากและเป็นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเตรียมให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข อีกทั้งยังช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการคิด เจตคติที่ดีต่อการเรียน สมรรถภาพในการทำงาน ร่วมกัน และสุขภาพจิตที่ดี นอกจากนี้ ช่วยลดพฤติกรรมการเรียนรู้แบบแข่งขันเฉพาะตนซึ่ง ส่งผลดีต่อการดำรงชีวิตในสังคม สามารถร่วมมือกับผู้อื่นเพื่อสร้างความสำเร็จได้มากกว่าการเรียนรู้ ด้วยตนเอง

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545, น. 34) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนการสอน ที่จัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก ที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และใน ความสำเร็จของกลุ่ม โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้รวมทั้งการ เป็นกำลังใจแก่กัน และกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนแอกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่ รับผิดชอบต่อการเรียน ของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุก คนในกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่มแต่ละบุคคล คือ ความสำเร็จของกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถนำ มาใช้ได้กับการเรียน ทุกวิชาและทุกระดับชั้น และจะมีประสิทธิผลยิ่งขึ้นกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่ง พัฒนาผู้เรียนในด้าน การแก้ปัญหา การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้การคิดแบบหลากหลายการ ปฏิบัติภารกิจที่ซับซ้อน การเน้นคุณธรรมจริยธรรมการเสริมสร้างประชาธิปไตยในชั้นเรียนทักษะทางสังคม การสร้างนิสัย ความรับผิดชอบร่วมกันและความร่วมมือภายในกลุ่ม

จันทรา ตันติพงศานุรักษ์ (2543, น. 37 - 38) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการพัฒนานักเรียนในด้านวิชาการเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรวมทั้งเป็นการส่งเสริมทักษะทางสังคมให้กับนักเรียน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มย่อยลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน จนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการเรียนร่วมกันทุกคน การเรียนรู้แบบร่วมมือมีข้อดีและ ประสิทธิภาพหลายประการ ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นของนักเรียน
2. ช่วยพัฒนาความคิดของนักเรียน
3. ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
4. ช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการเรียน
5. ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน
6. ช่วยให้นักเรียนมีการปรับตัวในสังคมดีขึ้น

2.3.4 การร่วมมือกันเรียนรู้

จันทรา ตันติพงศานุรักษ์ (2543, น. 37 - 38) มีหลักที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงอยู่ 3 ประการ คือ

1. รางวัลหรือเป้าหมายของกลุ่ม ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้สอนจะต้องตั้งรางวัลไว้ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามในการเรียนรู้มากขึ้น และพยายามปรับพฤติกรรมของตนเองเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม รางวัลที่ตั้งไว้อาจเป็นสิ่งของ ประกาศนียบัตรคำชมเชยเป็นต้น อย่างไรก็ตามผู้สอนควรชี้ให้เห็นว่า กลุ่มไม่ควรแข่งขันกันเพื่อจุดประสงค์ต้องการรางวัลเพียงอย่างเดียว
2. ความหมายของแต่ละบุคคล ความสามารถแต่ละบุคคลในกลุ่มมีผลต่อรางวัลเพื่อเป้าหมายของกลุ่มผู้สอนจะต้องพยายามให้ผู้เรียนทราบว่า ถึงแม้จะเรียนเป็นกลุ่มในการวัดความก้าวหน้าของกลุ่มจะวัดจากความก้าวหน้าของแต่ละบุคคล โดยวัดความสามารถของแต่ละบุคคล ในกลุ่มแล้วหาค่าเฉลี่ยทั้งกลุ่ม ดังนั้น ความสำเร็จของกลุ่มจะขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคล
3. โอกาสในการช่วยให้กลุ่มประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน ผู้เรียนจะต้องตระหนักว่าพวกเขาได้สร้างกลุ่มของเขาขึ้นมาด้วยกันไม่ใช่เฉพาะผู้ใดผู้หนึ่งเท่านั้น ดังนั้น ผู้เรียนต้องปรับปรุงพฤติกรรมที่เขามีมาตั้งแต่เดิมให้ดีขึ้น เพื่อส่งผลให้กลุ่มประสบความสำเร็จมากที่สุดซึ่งจะมีผลต่อตัวเอง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ จะสามารถทำได้ดีเท่า ๆ กันและช่วยกันสร้างคุณค่าให้กับกลุ่มตนได้

อาจกล่าวได้ว่าการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนา ทักษะคิด และค่านิยมในตัวนักเรียนที่จำเป็นทั้งในและนอกห้องเรียน การจำลองรูปแบบพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในห้องเรียน การเสนอแนะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่หลากหลายระหว่างสมาชิกในกลุ่มการพัฒนาพฤติกรรมการแก้ปัญหา การวิเคราะห์และการคิดอย่างมี เหตุผล รวมทั้งการพัฒนาทักษะของผู้เรียนให้รู้จักตนเองและเพิ่มคุณค่าของตนเองซึ่งมีกิจกรรมที่สำคัญ 3 ประเด็น คือ

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาที่เรียน (Cognitive Knowledge)
2. ทักษะทางสังคม โดยเฉพาะการทำงานร่วมกัน (Social Skills)
3. การรู้จักตนเองและตระหนักในคุณค่าของตนเอง (Self - esteem)
4. ขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือ

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545, น. 39) ขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือ ได้แก่

1. ขั้นเตรียม กิจกรรมในขั้นเตรียม ประกอบด้วย ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกันและจัดเป็นกลุ่มย่อย ประมาณ 2 - 6 คน ครูควรแนะนำระเบียบของกลุ่ม บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม แจกวัสดุประสงค์ของบทเรียน และการทำงานกิจกรรมร่วมกัน และการฝึกฝนทักษะพื้นฐานจำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม

2. ขั้นสอน ครูนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูลและมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นขั้นตอนที่สมาชิกในกลุ่มจะได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม ในขั้นนี้ครูอาจกำหนดให้นักเรียนใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น แบบ JIGSAW, TGT, STAD, TAI, GT, LT, CIRC, CO - cO เป็นต้น ในการทำกิจกรรมแต่ละครั้งเทคนิคที่ใช้แต่ละครั้งจะต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการเรียนแต่ละเรื่อง ในการเรียนครั้งหนึ่ง ๆ อาจใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือหลาย ๆ เทคนิคปะปนกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียน

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบความรู้

5. ชั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียนถ้ามีสิ่งที่ยังไม่เข้าใจครูควรอธิบายเพิ่มเติม ครูและผู้เรียนช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มและพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงาน และอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุง

สรุปได้ว่าขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบด้วย ขั้นเตรียม ขั้นสอน ขั้นทำกิจกรรม กลุ่มขั้นตรวจสอบผลงานทดสอบ และชั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม

2.2.5 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จันทรา ตันติพงศานุรักษ์ (2543, น. 45 - 46) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีประโยชน์ต่อนักเรียนทั้งในด้านสังคมและวิชาการ ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกเพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่มทุก ๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกันจนทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

2. ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่งภาคภูมิใจ รู้จักสละเวลา ส่วนเด็กอ่อนเกิดความซาบซึ้งในใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน

4. ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมคิด การระดมความคิดเห็นนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิด หาข้อมูลให้มาก คิดวิเคราะห์และเกิดการตัดสินใจ

5. ส่งเสริมทักษะทางสังคมทำให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวการอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน

6. ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

รุจิรี ภูสาระ (2545, น. 101 - 102) ได้กล่าวถึง ผลดีของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1. มีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น (Greater Efforts to Achieve) การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีผลงานมากขึ้น การเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้น (Long - term - retention) มีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เหตุผลดีขึ้นและคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณมากขึ้น

2. มีสุขภาพจิตดีขึ้น (Greater Efforts Psychological Health) การเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้น มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญกับความเครียดและความผันแปรต่าง ๆ จากการศึกษานอกชั้นเรียนต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้ศึกษาค้นคว้า สรุปความสำคัญหรือประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือว่ามีผลดีต่อผู้เรียนอย่างยิ่งในด้านการสร้างเสริมความสัมพันธ์ระหว่างกัน ส่งเสริมความเป็นผู้นำ กล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็น และส่งผลต่อผู้เรียนในด้านจิตใจ มี สุขภาพจิตที่ดี ทำให้มีความสุขในการเรียน

สรุปประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ คือ (1) ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (2) ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และ (3) กล้าแสดงความคิดเห็น กล้าพูด และมีความเป็นผู้นำ

2.2.6 การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT (Team Games Tournaments)

มีผู้ให้ความหมายของเกม ไว้ดังนี้

Byrne (1995, pp. 101 - 103) ได้ให้คำจำกัดความของเกมว่า เกมเป็นรูปแบบของการเล่นที่มีกฎกติกา เกมทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน เกมไม่เพียงแต่จะทำให้เพลิดเพลินหรือเล่นเพื่อหยุดพักจากกิจกรรมประจำวันแต่ยังเป็นวิธีที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในขณะที่เล่นเกมด้วย

วัฒนาพร ระวังบุทกซ์ (2541, น. 36) ได้กล่าวถึง เกม (Games) เป็นวิธีการหนึ่งซึ่ง สามารถนำมาใช้ในการสอนได้ดีโดยผู้สอนสร้างสถานการณ์สมมติขึ้นให้ผู้เรียนลงเล่นด้วยตนเอง ภายใต้อัตนโทษ หรือกติกาบางอย่างที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องตัดสินใจทำอย่างใดอย่างหนึ่งอัน จะมีผลออกมาในรูปของการแพ้ชนะ วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ความรู้สึกรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ นอกจากนั้นยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการ เรียนการสอนด้วย

ทิตนา แชมณี (2557, น. 29) ให้ความหมายของเกมไว้ว่า เกมคือการเล่นของเด็กซึ่งมี กติกาข้อตกลงร่วมกันระหว่างผู้เล่น เกมของเด็กมักมีกติกาตาย ๆ ไม่ซับซ้อนเกมมีทั้งแบบที่มีการแข่งขัน และไม่มีการแข่งขัน บางเกมไม่ต้องใช้อุปกรณ์อะไรทั้งสิ้น แต่บางเกมต้องใช้อุปกรณ์ ประกอบ เกม บางอย่างต้องอาศัยการออกกำลังกาย การเล่นเกมนั้นมีส่วนช่วยพัฒนาสติปัญญาของเด็กในการเล่น เกมเด็กจะต้องจดจำกติกา ต้องคิดตัดสินใจและใช้ไหวพริบในการเอาชนะคู่ต่อสู้ นอกจากนั้นยังช่วย พัฒนาเด็กทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคมอีกด้วย

สรุปได้ว่า เกมคือการเล่นซึ่งมีกติกาข้อตกลงร่วมกันระหว่างผู้เล่น มีกฎในการเล่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนาน เกมไม่เพียงแต่จะทำให้เพลิดเพลินแต่ยังช่วยพัฒนาสติปัญญาของเด็กในการเล่นเกมเด็กจะต้องจดจำกติกา ต้องคิดตัดสินใจและใช้ไหวพริบในการเอาชนะคู่ต่อสู้ นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนาเด็กทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคมอีกด้วย

2.2.7 ขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือ TGT

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม (Teams - games - tournaments) เป็นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่ง ที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่ม เพื่อทำงานร่วมกัน กลุ่มละ ประมาณ 4 - 5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้แข่งขันกัน ในเกม การเรียนที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้ว ทำการทดสอบความรู้ โดยการเล่นเกมการแข่งขัน นำคะแนนที่ได้ จากการแข่งขันของสมาชิกแต่ละคนในลักษณะการแข่งขันตัวต่อตัวกับทีมอื่นเอามา บวกเป็น คะแนนรวมของทีม

ธีรพล ปะโสทะกัง (2558, น. 44) เป็นการเรียนแบบร่วมมือกันแข่งขันทำกิจกรรม โดยมีขั้นตอนการจัด กิจกรรม ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ครูทบทวนบทเรียนด้วยการซักถาม ตั้งปัญหาและตอบคำถาม

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน ครูอธิบายเนื้อหาให้นักเรียนฟังและตอบข้อสงสัยของนักเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นทีม ครูแบ่งทีมออกเป็นทีมละ 3 - 4 คน โดยคละความสามารถแต่ละทีม ศึกษาหัวข้อที่เรียนในวันนี้ เมื่อสมาชิกทุกคนเข้าใจ และสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง ทุกข้อ ทีมจะเริ่มทำการแข่งขันตอบปัญหา

ขั้นที่ 4 ขั้นแข่งขัน (Academic Games Tournaments)

1. ครูทำหน้าที่เป็นผู้จัดการห้องเรียน โดยคละความสามารถของนักเรียน
2. ครูแจกของคำถาม จำนวน 10 คำถามให้ทุกโต๊ะ (เป็นคำถามเหมือนกัน)
3. นักเรียนเปลี่ยนกันหยิบของคำถามที่ละหนึ่งของ (หนึ่งคำถาม) แล้ววาง ลงกลางโต๊ะ
4. นักเรียนสามคนที่เหลือคำนวณหาคำตอบจากคำถามที่อ่าน
5. เขียนคำตอบลงในกระดาษคำตอบที่แต่ละคนมีอยู่
6. นักเรียนคนที่ทำหน้าที่อ่านคำถามจะเป็นคนที่ให้คะแนน โดยมีกติกาการให้ ดังนี้
 - 6.1 ผู้ตอบถูกคนแรกจะได้ 2 คะแนน
 - 6.2 ผู้ตอบถูกต่อไปจะได้คนละ 1 คะแนน
 - 6.3 ถ้าตอบผิดให้ 0 คะแนน

7. ตามขั้นตอนที่ 4 ข้อที่ 3 ถึงข้อที่ 5 โดยผลัดกันอ่านคำถามจนกว่าคำถาม จะหมดเท่า ๆ กัน จัดลำดับของคะแนนที่ได้ ซึ่งกำหนดโบนัสของแต่ละโต๊ะ ดังนี้

7.1 โบนัสผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดที่ 1 ประจำโต๊ะแต่ละโต๊ะจะได้โบนัส 10 แต้ม

7.2 ผู้ได้คะแนนรองที่ 2 ประจำโต๊ะแต่ละโต๊ะจะได้โบนัส 8 แต้ม

7.3 ผู้ที่ได้คะแนนรองที่ 3 ประจำโต๊ะแต่ละโต๊ะจะได้โบนัส 6 แต้ม

7.4 ผู้ที่ได้คะแนนน้อยที่สุดประจำแต่ละโต๊ะจะได้โบนัส 4 แต้ม

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป นักเรียนกลับมากลุ่มเดิม (Home Tame) รวมแต้มโบนัสของทุกคนทีมใด ที่มีแต้มโบนัสสูงสุดจะได้รางวัล

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT หมายถึง เป็นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT ที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเพื่อทำงานกัน กลุ่มละประมาณ 4 - 5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้ทำการแข่งขัน คะแนนที่ได้จากการแข่งขันของสมาชิกแต่ละคนในลักษณะการแข่งขันตัวต่อตัวกับทีมอื่น นำเอามาบวกเป็นคะแนนของกลุ่ม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคเสริมแรง เช่น ให้รางวัล คำชมเชย ดังนั้นสมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือกันและกันเพื่อนความสำเร็จของกลุ่ม ขั้นตอนในการสอนมีดังนี้

ขั้นที่ 1 การสอน

ขั้นที่ 2 การจัดทีม

ขั้นที่ 3 เกม

ขั้นที่ 4 การแข่งขัน

ขั้นที่ 5 ยอมรับความสำเร็จของทีม

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นกุญแจดอกสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

2.3.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2542, น. 172) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการกำหนด ขั้นตอนการสอนที่ครุมุ่งหวังจะให้ผู้เรียนได้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาและประสบการณ์ หน่วยใด

หน่วยหนึ่งตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ รวมทั้งสรุปความหมายของแผนการจัดการ เรียนรู้ ว่า หมายถึง ส่วนขยายของหลักสูตร ซึ่งกำหนดแนวทางการสอนและจัดกิจกรรมโดยยึด เนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และความคิดรวบยอดให้หลักสูตรไว้เป็นหลัก

นิรุต ถึงนาค (2544, น. 40) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างละเอียดของครูก่อนสอนแต่ละวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ เป็นรายคาบ เกี่ยวกับ เรื่องที่สอนเนื้อหาที่สอนสรุปสาระสำคัญ หลักการ คุณสมบัติที่ต้องการเน้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้ทักษะกระบวนการ สื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ตลอดจนกิจกรรมเสนอแนะเพิ่มเติมไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การสอนของครูสอดคล้อง กับเนื้อหาสาระวิชาหรือหน่วยการเรียนรู้ตามเวลา จุดประสงค์ และช่วยให้ครูและนักเรียนเปลี่ยน พฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บุญชม ศรีสะอาด (2544, น. 17) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การนำวิชาหรือ กลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้การใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล สำหรับเนื้อหาสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดเน้นของหลักสูตร

ทองพูล บุญยิ่ง (2545, น. 5) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แนวทางที่ผู้สอนเตรียมการไว้ล่วงหน้าว่าจะดำเนินการสอนอย่างไรในการสอน โดยรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนนั้นแล้วนำมาจัดอย่างเป็นระบบขั้นตอนและลำดับที่เกิดขึ้นจริงเพื่อให้การสอนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

กรมวิชาการ (2546, น. 46) ได้สรุปว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การนำรายวิชาหรือ กลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ การใช้อุปกรณ์การสอนและการวัดผลประเมินผลเพื่อใช้สอนในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ โดยกำหนดเนื้อหา สาระและจุดประสงค์ของการเรียนย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร สภาพของผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์ และตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่น ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ก็คือ การเตรียมการสอนเป็นลายลักษณ์ อักษรล่วงหน้า หรือบันทึกการเรียนนั่นเอง

ชวลิต ชูกำแหง (2551, น. 93) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนจัดกิจกรรมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรของครูผู้สอนเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง โดยใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ เป็นไปอย่างเต็มศักยภาพ

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นโครงการหรือแผนการที่จัดไว้เพื่อทำการสอน สำหรับวิชาใดวิชาหนึ่ง เพื่อช่วยให้การสอนของครูสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และวัตถุประสงค์ ช่วยให้ครูและนักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.3.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542, น. 2 - 3) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ว่าการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการวางแผนและเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิควิธีการสอน มาผสมผสานประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ
2. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อการวัดและประเมินผลตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจำเป็น
3. เป็นคู่มือการสอนสำหรับครูผู้สอนและครูที่สอนแทนนำไปใช้ปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ
4. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป
5. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการได้

พะยอม รุ่งสุวรรณ (2552, น. 27) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกิจกรรมการสอนของครู และมองเห็นภาระงาน 2 หน้าอย่างชัดเจน ทำการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนักเรียนเกิดประสิทธิผล
2. ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ครูที่มีประสบการณ์น้อยหรือจำเป็นต้องสอนบรรยายสาระวิชา ทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ดำเนินไปด้วยดี ไม่กระทบกระเทือนต่อผู้เรียน

3. ช่วยให้ผู้บริหาร ผู้นิเทศรู้ถึงทางที่จะแนะนำเสนอเพิ่มเติมตลอดจนการสนับสนุนด้านใดด้านหนึ่งได้ง่ายยิ่งขึ้น ทั้งสะดวกต่อการนิเทศและติดตามผล
4. เป็นแนวทางให้ผู้สอนคนอื่นสามารถสอนแทนได้ง่าย
5. ทำให้การประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่วางไว้ สามารถปรับจุดอ่อน เพิ่มจุดแข็งให้แก่ผู้เรียนและที่สำคัญช่วยให้ผู้สอนมองเห็นภาพการทำงานของตนเอง ในการทำการสอนว่าเกิดผลดีเพียงใดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
6. เป็นเอกสารรับรองการประเมินเพื่อเลื่อนระดับหรือปรับปรุงตำแหน่งให้รับเงินเดือนในระดับสูงขึ้น เพราะเป็นเอกสารที่แสดงถึงการพัฒนาผู้เรียนที่ชัดเจนที่สุด

จากที่กล่าวมา ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อเป็นหลักในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์มาตรฐานช่วงชั้นในแต่ละสาระเพื่อกำหนดคำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้ แล้วจึงวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาเพื่อกำหนด หน่วยการเรียนรู้ หลังจากนั้นก็วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ วางแผนการจัดการเรียนรู้ กำหนดสื่อ และวางแผนการวัดและประเมินผลก่อนจะลงมือเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป ทั้งนี้ต้องให้ สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นและสอดคล้องกับการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.3.3 ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 93) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ไม่ว่าจะในระดับใด จะมีส่วนประกอบที่คล้ายกัน ซึ่งครูจะต้องเขียนแต่ละส่วนให้ชัดเจน และสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติจริงได้ดังนี้

1. สาระสำคัญ

1.1 สาระสำคัญ คือ ความคิดรวบยอดในเนื้อหาที่จะใช้ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้หนึ่ง ๆ หรือกล่าวเป็นเนื้อหาหลักของแผนการจัดการเรียนรู้ หรือสิ่งที่มุ่งหวังให้นักเรียนจำกัดการเรียนรู้ และสิ่งที่ต้องการปลูกฝังให้เป็นนิสัยที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในการเขียน สาระสำคัญจะไม่เขียนรายละเอียดปลีกย่อย

1.2 หลักการเขียนสาระสำคัญ

1.2.1 ต้องศึกษาเนื้อหาของเรื่องที่จะเขียนสาระสำคัญให้เข้าใจ

1.2.2 ต้องกำหนดภาพรวมลักษณะเฉพาะของสิ่งของที่จะเขียน สาระสำคัญ
นั้นให้ได้ โดยตั้งคำถามในใจ เช่น ช้างคืออะไร แมวคืออะไร ฯลฯ

1.2.3 ต้องไม่ลืมจุดประสงค์ของเรื่องที่จะสอน ทั้งนี้เพราะผลการเรียนรู้
ที่คาดหวังกับสาระสำคัญต้องสัมพันธ์กัน

1.2.4 ต้องเขียนด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย และกะทัดรัดสั้น ๆ

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่เขียนในแผนการจัดการ
เรียนรู้ จะต้องเขียนเป็นผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ใช้ถ้อยคำที่บ่งชี้เฉพาะ ซึ่งต้องการให้นักเรียน แสดง
การเรียนรู้ออกมาเป็นพฤติกรรมที่เห็นได้ชัด และสามารถจะนำไปใช้ในการวัดผลประเมินผล ภายหลัง
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้

3. เนื้อหาเป็นเนื้อหาที่กำหนดตามหลักสูตรและเนื้อหาที่ครูผู้สอนเห็นว่าผู้เรียน
ต้องเรียนเพิ่มเติม เพื่อเป็นความรู้ตามหลักสูตรพื้นฐานและนำไปใช้ใน ชีวิตจริงของผู้เรียน

4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรต้องคำนึงถึงหลักการ ดังนี้

4.1 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4.2 เน้นทักษะกระบวนการ ไม่ใช่เน้นเนื้อหาเพียงอย่างเดียว

4.3 เน้นให้ผู้เรียนค้นพบตัวเอง

4.4 กิจกรรมส่วนใหญ่ควรให้นักเรียนคิดมากกว่าครูสั่ง

4.5 กิจกรรมที่จัดมีแนวทางในการพัฒนาผู้เรียน

4.6 กิจกรรมที่ฝึกปฏิบัติควรใช้ทรัพยากรในห้องเรียน

4.7 กิจกรรมต้องให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้

4.8 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องจัดให้สอดคล้องกับกิจกรรมหลัก
ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

4.9 ในชั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นชั้นที่ครูจะต้องใส่ทักษะและ
กระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ

5. สื่อการสอน สื่อการสอน หมายถึง เครื่องมือต่างๆ ที่จะช่วยสนับสนุนในการเรียน การสอนให้บรรลุจุดประสงค์ เป็นสิ่งเร้าความสนใจของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ รวดเร็วยิ่งขึ้น ได้แก่ บทเรียนสำเร็จรูป ของจริง วัสดุอุปกรณ์ แผนภาพ แผนภูมิ รูปภาพ บัตรคำ แถบประโยค หนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ และวิทยากร การใช้สื่อการเรียนการสอน จะต้องจัดให้สอดคล้องกับกิจกรรมที่ ระบุสื่ออุปกรณ์ที่จำเป็นจะต้องใช้กับกิจกรรมตาม แผนการเรียนรู้ ครูควรจัดเตรียมสื่อการสอนต่าง ๆ ให้พร้อมที่จะทำการสอนในแต่ละครั้ง

6. การวัดผลประเมินผล เนื่องจากการวัดผลประเมินผลเป็นการตรวจสอบการเรียน การสอนว่าผ่านผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือไม่ ดังนั้น ในการวัดผลประเมินผลจะต้องเน้นให้ชัดเจนว่า วัดผลและประเมินผลได้โดยวิธีการใด เช่น การสังเกต การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด และการทดสอบ

7. กิจกรรมเสนอแนะครูผู้สอนอาจเสนอแนะแนวทางหรือวิธีการสอนอื่นๆ ที่จำเป็น หรือระบุสิ่งที่ต้องจัดให้ผู้เรียนตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

8. บันทึกของครูผู้สอน เป็นการบันทึกของครูผู้สอนต่อความพึงพอใจในการใช้ แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้งเพื่อเป็นแนวทางการสอนในปีต่อไป หรือเป็นแนวทางในการ จัด กิจกรรมซ่อมเสริมแก่นักเรียนที่ยังไม่ผ่านจุดประสงค์

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย สารสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดผล ประเมินผล กิจกรรมเสนอแนะ และบันทึกของครูผู้สอน

2.3.4 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

รุ่งทิวา จักรกร (2545, น. 122 - 123) กล่าวว่า จากส่วนประกอบของแผนการจัดการ เรียนรู้ ทำให้มองเห็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี การสร้างแผนการจัดการ เรียนรู้ คือ การเขียนสิ่งต่าง ๆ ตามองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ การสร้างแผนการจัดการ เรียนรู้โดยทั่วไป แบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดเรื่องเพื่อกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ อาจกำหนดเรื่องใน หลักสูตร หรือกำหนดเรื่องขึ้นใหม่ตามความเหมาะสมก็ได้ การจัดแบ่งเนื้อหาหรือเรื่องย่อยอย่างไรขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหา และการใช้แผนการจัดการเรียนรู้นั้น การจัดแบ่งเนื้อหาเพื่อทำแผนการจัดการ เรียนรู้ในแต่ละระดับย่อมไม่เหมือนกัน

2. การจัดทำหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์แล้วแต่ความต้องการ ความเหมาะสม
3. การจัดเป็นหน่วยการสอนจะแบ่งกี่หน่วย หน่วยหนึ่งควรใช้เวลาเท่าใดใช้ เวลาเรียนเป็นคาบหรือเป็นสัปดาห์ หรืออาจเป็นคาบตามความเหมาะสมกับวัย และระดับของ ผู้เรียน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาพัฒนาการของผู้เรียน
4. การกำหนดหัวข้อ เรื่อง จัดแบ่งหน่วยการสอนออกเป็นหัวข้อย่อย เพื่อสะดวกต่อการเรียนรู้แต่ละหน่วยประกอบด้วยประสบการณ์ในการเรียนรู้อะไรบ้าง ก็กำหนดหัวข้อแต่ละหน่วยขึ้น
5. การกำหนดความคิดรวบยอดหรือหลักการ ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนมีความคิดรวบยอดหรือหลักการอะไรบ้าง ถ้าผู้สอนไม่ชัดเจนว่าให้เกิดอะไรในการเรียนรู้การกำหนดจุดประสงค์ก็จะไม่ชัดเจน ฉะนั้นการพิจารณากำหนดความคิดรวบยอดหรือหลักการ ให้ชัดเจนจึงเป็นสิ่งสำคัญ
6. การกำหนดจุดประสงค์ในการอ่าน ซึ่งหมายถึงจุดประสงค์ทั่วไป และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีเกณฑ์การตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการเรียนรู้ได้ชัดเจน
7. การวิเคราะห์งาน โดยกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังแต่ละข้อนั้นมาวิเคราะห์กิจกรรมว่า ควรจะทำอะไรก่อนหลัง แล้วจึงจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม และสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
8. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หลังจากพิจารณาจุดประสงค์ของแต่ละข้อ นั้นว่า จะจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างไรจึงจะบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ นอกจากนั้นจะต้องพิจารณา กิจกรรมต่าง ๆ ที่จะเสริมความสนใจและความสามารถของผู้เรียนได้
9. กำหนดแบบประเมินผล ครูต้องพิจารณาวิธีการในการประเมินผลจึงจะ ประเมินผลได้อย่างแน่นอนตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนด
10. การเลือกและการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยพิจารณาจากการวัดกิจกรรม การเรียนรู้ เมื่อทราบว่าจะใช้สื่อการสอนอะไรบ้างแล้วก็จะจัดหาและผลิตเพื่อให้ได้ตามต้องการและ จัดหมวดหมู่เพื่อสะดวกต่อการใช้
11. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว มีการทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง
12. การสร้างข้อทดสอบหลังเรียนแต่ละบทเรียนหรือหน่วยการเรียน

ทั้งนี้การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ถือเป็นภารกิจที่สำคัญสำหรับครูผู้สอน เพราะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดทำขึ้นใช้เอง ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำแผนการเรียนรู้โดยปรับปรุงและพัฒนาตามลำดับ โดยนำขั้นตอนของการจัดสร้างแผนการจัดการเรียนรู้สรุปได้ดัง ภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

ส่วนรายละเอียดแต่ละขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สร้างควรดำเนินการตามรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู และแบบเรียนของกรมวิชาการ ศึกษาหลักสูตรเพื่อทำแผนการจัดการเรียนรู้ จะต้องศึกษา ส่วนประกอบของหลักสูตรทั้งหมดตั้งแต่หลักการ โครงสร้าง จุดหมาย จุดประสงค์ของกลุ่ม ประสบการณ์ คำอธิบายรายวิชา เพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ในขั้นตอน ต่อไป

2. วิเคราะห์หลักสูตรและคำอธิบายรายวิชา

2.1 ศึกษาหลักสูตร การศึกษาหลักสูตรเพื่อทำแผนการจัดการเรียนรู้ จะต้องศึกษา ส่วนประกอบของหลักสูตรทั้งหมดตั้งแต่แนวคิด ขอบข่ายเนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ในขั้นต่อไป

2.2 วิเคราะห์หลักสูตร ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลา แนวการจัดการเรียน การสอน จากคำอธิบายรายวิชาโดยให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์ของวิชาและจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร

3. จัดทำกำหนดการสอน เมื่อวิเคราะห์หลักสูตร จากคำอธิบายรายวิชาได้แล้วก็ให้ จัดทำกำหนดการสอนเพิ่มขึ้นตอนต่อไปนี้ กำหนดการสอนก็คือโครงสร้างของวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ ที่จะสอนทั้งหมด

4. ดำเนินการสร้างเมื่อกำหนดการสอนโครงสร้างของวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่สอน ทั้งหมดแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ให้ตอบสนองจุดประสงค์การเรียนรู้ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

5. ได้แผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เสร็จ เรียบร้อย ก็จะได้แผนการจัดการเรียนรู้ สามารถดำเนินการสอนไปได้อย่างเรียบร้อยและมี ประสิทธิภาพ

อาณาจักรใจเที่ยง (2550, น. 60 - 62) ได้อธิบายขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อประโยชน์ในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้และ รายละเอียดของแต่ละหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้

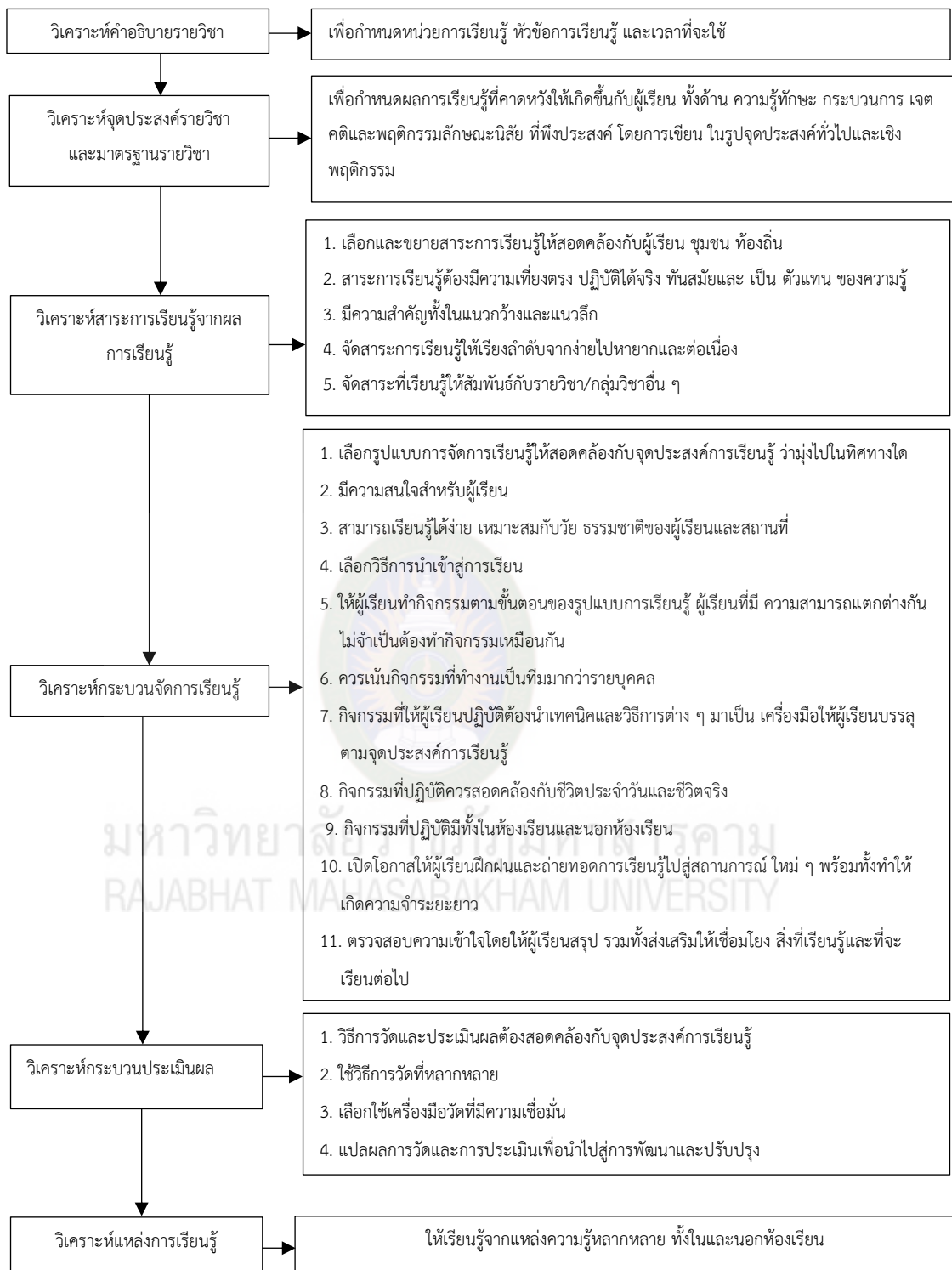
2. วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาและมาตรฐานรายวิชา เพื่อนำมาเขียนเป็นจุดประสงค์ การเรียนรู้ โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ เจตคติ และค่านิยม

3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับ ผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น รวมทั้งวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่จะประโยชน์ต่อผู้เรียน

4. วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้) โดยเลือกรูปแบบการจัด การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้

6. วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ ทั้งใน และนอกห้องเรียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ ดัง ภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 ลำดับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยครูจะต้องพิจารณาหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาประกอบ เช่น หนังสือค้นคว้า อ้างอิง สารระสำคัญสำหรับครู หนังสือเรียนสื่อการเรียนการสอนวัสดุสำหรับนักเรียนฝึกปฏิบัติข้อทดสอบสำหรับวัดและประเมินผลนักเรียน ครูต้องทำการวิเคราะห์สภาพความพร้อมและปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นสื่อการสอน แหล่งวิทยาการในชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่นสภาพนักเรียน และอื่น ๆ แล้วดำเนินการอย่างมีระบบระเบียบ เป็นขั้นตอนอย่างรอบคอบ ในที่สุดครูก็จะได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีมีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพในการสอนอย่างแท้จริง

2.3.5 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 63 - 64) ได้สรุป ลักษณะของแผนการจัดการเรียนการสอนที่ดีควรมีดังนี้

1. มีความละเอียด ชัดเจน มีหัวข้อและส่วนประกอบต่าง ๆ ครอบคลุมตามศาสตร์ของการสอนโดยสามารถตอบคำถามต่อไปนี้

1.1 สอนอะไร (หน่วย หัวเรื่อง ความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญ)

1.2 เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งควรเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)

1.3 ด้วยสาระอะไร (เนื้อหา/โครงร่างเนื้อหา)

1.4 ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ)

1.5 ใช้เครื่องมืออะไร (วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งการเรียนรู้)

1.6 ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จ (การวัดผลและประเมินผล)

2. แผนการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

3. ส่วนประกอบต่างๆ แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน เช่น

3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมสาระเนื้อหา และเป็นจุดที่พัฒนาผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการและเจตคติ

3.2 กิจกรรมการเรียนรู้ ควรสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ

3.3 วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ ควรสอดคล้องสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้

3.4 การวัดผลและประเมินผล ควรสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ มุ่งเน้นกระบวนการทำงานที่ใช้ในการทำงานได้ทุกเรื่อง ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้สามารถจะแทรกการสอน หรือการใช้กระบวนการได้ทุกเรื่อง ทุกบทเรียน มิใช่แยกทำการสอนทักษะกระบวนการ โดยเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ถ้าแผนการจัดการเรียนรู้มีรายละเอียดชัดเจนในการจัดกิจกรรมแก่ผู้เรียน บทบาทของครู การใช้ สื่อการสอนและการวัดผลจนสามารถทำให้ครูมองเห็นภาพพฤติกรรมจริงในห้องเรียนได้ สมบูรณ์ จึงจะถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

2.3.6 คุณค่าของแผนการจัดการเรียนรู้

ชัยงค์ พรหมวงศ์ (2542, น. 103 - 104) ได้สรุปคุณค่าของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. คุณค่าของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีต่อนักเรียน ได้แก่
 - 1.1 ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างแท้จริง
 - 1.2 ได้รับคำชี้แนะแนวทางตามขั้นตอนการเรียนรู้ตามทิศทางที่ครูได้ วิเคราะห์ และสามารถกำหนดพื้นฐานความรู้ ความสามารถของนักเรียนได้
2. คุณค่าของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีต่อครูผู้สอน ได้แก่
 - 2.1 ช่วยให้คุณครูผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์สลับซับซ้อนและมีลักษณะเป็นนามธรรมได้ดี
 - 2.2 ช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้จะเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด
 - 2.3 ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้กับครูผู้สอน

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณค่าและความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ที่มีต่อผู้เรียนทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระได้ความรู้ตามจุดประสงค์ และยังทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างแท้จริง คุณค่าและความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ที่มีต่อผู้สอนและมีประสิทธิภาพเกิดความพร้อมและสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดความเลื่อมใส และเชื่อถือในตัวผู้สอน และยังสามารถอำนวยความสะดวก รวมทั้งสามารถวิเคราะห์การสอนที่ผ่านมาเพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม

2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษา แนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, น. 29) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคลอันผลมาจากการเรียนการสอนหรือมวล ประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ ทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทาง สมอง หลังจากเรียนรู้เรื่องนั้น ๆ แล้วผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่เรียนมาน้อยเพียงใด มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมตามความมุ่งหมายของหลักสูตรในวิชานั้น ๆ เพียงใด จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ตามแนวคิดของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ เป็นการตรวจสอบ ความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้างและมีความสามารถด้านใด มากน้อยเท่าใด เช่น พฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่ามากน้อยอยู่ในระดับใดนั้นคือการวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบ พฤติกรรมของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย ซึ่งเป็นการวัด 2 องค์ประกอบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะ ของวิชาที่เรียน คือ

1. การวัดด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงให้เป็นผลงานปรากฏออกมา ให้ทำการสังเคราะห์และวัดได้ เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา งานช่าง การวัดแบบนี้จึงต้องวัดโดยใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ ซึ่งการประเมินผลจะพิจารณาที่วิธีปฏิบัติ และผลงานที่ปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน มีวิธีการสอบวัด ได้ 2 ลักษณะ

- 2.1 การสอบปากเปล่า การสอบแบบนี้มักกระทำเป็นรายบุคคล ซึ่งเป็นการสอนที่ต้องการดูแลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านฟังเสียง การสอบสัมภาษณ์ ซึ่งต้องการดูการใช้ถ้อยคำในการตอบคำถาม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่าง ๆ

- 2.2 การสอบแบบให้เขียนความ เป็นการสอบวัดที่ให้ผู้สอบเขียนเป็น ตัวหนังสือตอบ ซึ่งมีการตอบอยู่ 2 รูปแบบ คือ

2.2.1 แบบไม่จำกัดคำตอบ ได้แก่การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัยหรือ ความเรียง

2.2.2 แบบจำกัดคำถาม เป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้ตอบ หรือกำหนดคำตอบออกมาให้เลือก มีรูปแบบของคำถามคำตอบ 4 รูปแบบ คือ แบบเลือก ทางใดทางหนึ่ง แบบจับคู่ แบบเติมคำและแบบเลือกตอบ

ไพศาล หวังพานิช (2543, น. 46) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรม หรือจากการสอน ซึ่งเป็นการตรวจสอบความสามารถ หรือความสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่า เรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถชนิดใด

3. ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2543, น. 53) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์หมายถึงแบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์ พฤติกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์สำหรับใช้ตัดสินว่าผู้สอบมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่การวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้

2. แบบทดสอบอิงกลุ่ม หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งสร้างเพื่อวัดให้ ครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ความสามารถในการจำแนกผู้สอบตาม ความเก่งอ่อนได้ดี เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้การรายงานผลการสอบ อาศัยคะแนนมาตรฐาน ซึ่งเป็นคะแนนที่สามารถให้ความหมายแสดงถึงสถานภาพความสามารถ ของบุคคลนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ

3. แนวคิดที่ใช้เป็นแนวในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2545, น. 122 - 123) ได้เสนอแนวคิดที่ใช้เป็นแนวในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนเพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลนั้น นิยมสร้างโดยยึดตามการจำแนกจุดประสงค์ทางการศึกษา ตามปกติ การวัดจะมี 3 ด้าน ได้แก่

1. พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย เป็นพฤติกรรมทางด้านสมองและสติปัญญา แบ่งย่อยได้ดังนี้

- 1.1 ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการที่จะจดจำกับความรู้ที่รับไปแล้ว
 - 1.2 ความเข้าใจ หมายถึงความสามารถในการตีความแปลความ การขยายความ
 - 1.3 การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการที่นำความรู้ความสามารถที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ได้
 - 1.4 การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการหาข้อเท็จจริงหาความสำคัญ และหลักการต่าง ๆ ของสิ่งนั้น
 - 1.5 การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการรวบรวมเข้ามารวมกัน หรือทำให้เกิด เรื่องใหม่ สิ่งใหม่
 - 1.6 การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการตัดสินสิ่งต่าง ๆ โดยมีเกณฑ์ หรือมาตรฐานเป็นเครื่องตัดสิน
2. พฤติกรรมด้านจิตพิสัยเป็นพฤติกรรมทางด้านจิตใจที่แสดงออกมาในรูปของ ค่านิยม เจตคติ ความสนใจ
 3. พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับทักษะในการเคลื่อนไหว การใช้วัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย ตลอดจนการประสานงานของประสาทและกล้ามเนื้อ จากการเรียนรู้ อาจแยกลักษณะการประเมินผลจากข้อมูลออกเป็น 2 วิธี ที่สำคัญ คือ
 - 3.1 การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์
 - 3.2 การประเมินผลแบบอิงกลุ่ม
 4. หลักในการสร้างใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบ

สมนีก ภัททิยธนี (2546, น. 64 - 65) ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบไว้ดังนี้

 1. เขียนตอนนำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ แล้วใส่เครื่องหมายปริศน์นี้ไม่ควรสร้างตอนนำให้เป็นแบบอ่านต่อความเพราะทำให้คำถามไม่กระชับ เกิดปัญหาสองแง่ หรือข้อความ ไม่ต่อกัน หรือเกิดความสับสนในการคิดหาคำตอบ
 2. เน้นเรื่องจะถามให้ชัดเจนและตรงจุดไม่คลุมเครือเพื่อว่าผู้อ่านจะไม่ เข้าใจไขว้เขว สามารถมุ่งความคิดในคำตอบไปถูกทิศทาง

3. ควรถามในเรื่องที่มีคุณค่าต่อการวัด หรือถามในสิ่งที่ตั้งงามมีประโยชน์ คำถามแบบเลือกตอบสามารถถามพฤติกรรมในสมองได้หลาย ๆ ด้าน ไม่ใช่ถามเฉพาะความจำ หรือ ความจริงตามตำรา แต่ต้องถามให้คิดหรือนำความรู้ที่เรียนไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

4. หลีกเลี่ยงคำถามปฏิเสธ ถ้าจำเป็นต้องใช้ก็ควรขีดเส้นใต้คำปฏิเสธ แต่คำปฏิเสธซ้อน ไม่ควรใช้อย่างยิ่ง เพราะปกติผู้เรียนจะยุ่งยากต่อการแปลความหมายของคำถามและตอบคำถามที่ถามกลับ หรือปฏิเสธซ้อนผิดมากกว่าถูก

5. อย่าใช้คำฟุ่มเฟือย ควรถามปัญหาโดยตรง สิ่งใดไม่เกี่ยวข้องหรือไม่ได้ใช้เป็นเงื่อนไขในการคิดก็ไม่ต้องนำมาเขียนไว้ในคำถาม จะช่วยให้คำถามรัดกุม ชัดเจนขึ้น

6. เขียนตัวเลือกให้เป็นเอกพจน์ หมายถึง เขียนตัวเลือกทุกตัวให้เป็นลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือมีทิศทางแบบเดียวกัน หรือมีโครงสร้างสอดคล้องเป็นทำนองเดียวกัน

7. ควรเรียงลำดับตัวเลขในตัวเลือกต่าง ๆ ได้แก่ คำตอบที่เป็นตัวเลข นิยมเรียงจากน้อยไปหามาก เพื่อช่วยให้ผู้ตอบพิจารณาหาคำตอบได้สะดวก ไม่หลง และป้องกันการเดาตัวเลือกที่มีค่ามาก

8. ใช้ตัวเลือกปลายเปิดหรือปลายปิดให้เหมาะสม ตัวเลือกปลายเปิด ได้แก่ ตัวเลือกสุดท้ายใช้คำว่า ไม่มีคำตอบถูก ที่กล่าวมาผิดหมด ผิดหมดทุกข้อ หรือสรุปแน่นอนไม่ได้

9. ข้อเดียวต้องมีคำตอบเดียว แต่บางครั้งผู้ออกข้อสอบคาดไม่ถึงว่าจะมีปัญหาหรืออาจจะเกิดจากการแต่งตั้งตัวลวงไม่รัดกุมจึงมองตัวลวงเหล่านั้นได้อีกแง่หนึ่งทำให้เกิดปัญหาสองแง่สองมุมได้

10. เขียนทั้งตัวถูกและตัวผิดให้ถูกหรือผิดตามหลักวิชา คือจะกำหนดตัวถูก คือ ผิดเพราะสอดคล้องกับความเชื่อทางสังคม หรือกับคำพังเพยทั่ว ๆ ไปไม่ได้ ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนส่งผลให้ผู้เรียนทราบความจริงตามหลักวิชาเป็นสำคัญ จะนำความเชื่อ โชคลาง หรือ ขนบธรรมเนียมประเพณีเฉพาะท้องถิ่นมาอ้างไม่ได้

11. ควรมีตัวเลือก 4 - 5 ตัว ข้อสอบแบบเลือกตอบนี้ ถ้าเขียนตัวเลือกเพียง 2 ตัว ก็กลายเป็นข้อสอบแบบกาถูก - ผิด และเพื่อป้องกันไม่ให้เดาได้ง่าย ๆ จึงควรมีตัวเลือกมาก ๆ ตัวที่นิยมใช้หากเป็นข้อสอบระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ควรใช้ 3 ตัวเลือก ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ควรใช้ 4 ตัวเลือก และตั้งแต่มัธยมศึกษาขึ้นไป ควรใช้ 5 ตัวเลือก

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่ได้หลังจากได้รับการเรียนการสอนแล้วสรุปและประมวลออกเป็นความรู้ ความสามารถ ทั้งด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย รวมทั้งด้านจิตพิสัยด้วย ดังนั้น การที่ครูผู้สอนจะ เลือกออกข้อสอบ ประเภทใดนั้น ต้องพิจารณาข้อดี ข้อจำกัด ความเหมาะสมของแบบทดสอบกับเนื้อหา หรือจุดประสงค์ ในการเรียนรู้ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอิงเกณฑ์แบบ เลือกตอบ 4 ตัวเลือก

2.5 พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ความหมายของพฤติกรรมมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของพฤติกรรมไว้ดังนี้

หฤทัย อติชาติพงศ์ (ม.ป.ป., น. 7) กล่าวว่า พฤติกรรมหมายถึงกิริยาอาการที่แสดงออก หรือการเกิดปฏิกิริยาเมื่อเผชิญกับสิ่งภายนอก การแสดงออกนั้นอาจเกิดจากอุปนิสัยที่ได้สะสม หรือ จากความเคยชินที่ได้จากประสบการณ์หรือการศึกษาอบรมต่าง ๆ

อารี พันธุ์มณี (2534, น. 15) กล่าวว่า พฤติกรรมหมายถึงกิจกรรมหรือการกระทำของ บุคคลสามารถสังเกตเห็นได้ รู้ได้ หรือใช้เครื่องมือต่าง ๆ วัดหรือตรวจสอบได้

สามารถ สุขวาทย์ (2537, น. 47) กล่าวว่า พฤติกรรมหมายถึงการแสดงออกหรือการกระทำใน ทุก ๆ ด้านของมนุษย์จะโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม ถือได้ว่าเป็นพฤติกรรมทั้งสิ้น

ดังนั้นสรุปได้ว่า พฤติกรรมหมายถึง การกระทำทุกอย่างที่เกิดขึ้นในสิ่งมีชีวิต ไม่ว่าจะรู้ตัวหรือไม่ รู้ตัว และไม่ว่าบุคคลอื่นจะสังเกตเห็นการกระทำที่เกิดขึ้นนั้นหรือไม่ ก็ถือว่าเป็นพฤติกรรมทั้งสิ้น

2.5.1 ความหมายของการทำงานกลุ่ม

เป็นการทำงานร่วมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกันมีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างสมาชิกในการมีส่วนร่วมในการทำงาน การติดต่อสื่อสาร และการตัดสินใจร่วมกัน มีนักการศึกษา หลายท่านได้ให้ความหมายของการทำงานกลุ่มไว้ดังนี้

สิทธิโชค วรรณสันติกุล (2530, น. 4) กล่าวว่า การทำงานกลุ่ม หมายถึง การรวมตัวของ คนหลายคนซึ่งมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างสม่ำเสมอในช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งคนเหล่านี้จะมีการรับรู้ในตนเอง ว่ามีความสำคัญต่อกันและกันในอันที่จะปฏิบัติการเพื่อบรรลุเป้าหมายที่มีร่วมกัน

วิชัย โสสุวรรณจินดา (2536, น. 41) กล่าวว่า การทำงานกลุ่ม หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปทำงานร่วมกัน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายอันเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพและปฏิบัติงานต่างก็เกิดความพอใจในการทำงานนั้น

สุชาติ มุ่งซ่อนกลาง (2540, น. 24) กล่าวว่า การทำงานกลุ่ม หมายถึง พฤติกรรมที่สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มแสดงออกถึงการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในลักษณะของกลุ่มและมีบทบาทในการช่วยกันรับผิดชอบต่องานของกลุ่มแบบร่วมมือเพื่อสามารถบรรลุจุดประสงค์กลุ่มมีส่วนร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การทำงานกลุ่ม หมายถึง การที่กลุ่มบุคคลเข้ามาร่วมกันปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งโดยมีเป้าหมายร่วมกันและทุกคนในกลุ่มมีบทบาทในการช่วยดำเนินงานของกลุ่มมีการติดต่อสื่อสารประสานงานและตัดสินใจร่วมกัน เพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายดั่งนั้น พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม หมายถึง การกระทำทุกอย่างของสมาชิกภายในกลุ่มที่ปฏิบัติตนต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกทุกคนโดยรวมเพื่อประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม

2.5.2 องค์ประกอบของการทำงานกลุ่ม

นิพนธ์ จิตภักดี (2528, น. 3 - 7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการทำงานกลุ่มที่มีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบของสมาชิกในกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มต้องมีคุณสมบัติ 4 อย่างคือ

1.1 มีเจตคติที่ดีและตั้งใจทำงาน

1.2 มีทักษะในการทำงานนั้น

1.3 มีความร่วมมือและประสานงานกันอย่างดี

1.4 มีมนุษยสัมพันธ์ดี

2. องค์ประกอบด้านผู้นำกลุ่ม ประกอบด้วย

2.1 มีคุณสมบัติของผู้นำที่ดี

2.2 มีความสามารถในการจัดความขัดแย้งในกลุ่ม

2.3 มีเทคนิคในการจูงใจสมาชิก

2.4 มีความเข้าใจในพฤติกรรมของสมาชิกแต่ละคน

3. องค์ประกอบด้านการจัดกลุ่มประกอบด้วย

3.1 มีเป้าหมายของกลุ่มชัดเจน

3.2 มีกลไกย้อนกลับเพื่อปรับปรุงผลงาน

3.3 มีวิธีการทำงานของกลุ่มอย่างมีระบบซึ่งสมาชิกเข้าใจอย่างดี

3.4 มีรูปแบบการประสานงานอย่างดี

ทิสนา แชมมณี (2537, น. 5 - 7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการทำงานกลุ่มว่าในการทำงานร่วมกัน การที่สมาชิกในกลุ่มจะให้ความร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพได้นั้นจะต้องได้รับการฝึกฝนการปฏิบัติตนให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดีและมีความเข้าใจในองค์ประกอบที่สำคัญของการทำงานกลุ่ม ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านผู้นำกลุ่ม กลุ่มใดที่มีผู้นำที่มีคุณสมบัติที่ดี รู้และเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนและมีทักษะในการปฏิบัติตามหน้าที่นั้นแล้ว กลุ่มนั้นย่อมมีแนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จสูง ผู้นำจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อความสำเร็จ ประสิทธิภาพของการทำงานกลุ่ม

2. องค์ประกอบด้านบทบาทสมาชิกกลุ่มการทำงานเป็นกลุ่มต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากสมาชิกกลุ่มทุกคนเป็นสำคัญ หากสมาชิกกลุ่มทุกคนตระหนักในความสำคัญของตนเองและพยายามปฏิบัติตนในการทำงานกลุ่มในฐานะสมาชิกที่ดีของกลุ่ม การดำเนินงานของกลุ่มก็จะสามารถประสบผลสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว

3. องค์ประกอบด้านกระบวนการกลุ่มกลุ่มใดมีความเข้าใจในกระบวนการทำงานที่ดี มีกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพโดยมีขั้นตอนที่สำคัญ ได้แก่ มีการกำหนดจุดมุ่งหมายในการทำงาน การวางแผนงาน การปฏิบัติตามแผน การประเมินผลและปรับปรุงงาน ซึ่งถ้าปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมแล้ว กลุ่มก็มักจะประสบผลสำเร็จในการทำงานจากองค์ประกอบของกลุ่มทั้ง 3 ด้านนี้ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มมีอิทธิพลอย่างมากต่อความร่วมมือในการทำงานกลุ่มที่จะส่งผลให้กลุ่มมีประสิทธิภาพได้ นั่นคือกลุ่มสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มและความต้องการของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มได้สำเร็จ

ดังนั้น ครูผู้สอนจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะต้องฝึกฝนให้กับนักเรียนก็คือ บทบาทในการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะเป็นการกำหนดบทบาทต่าง ๆ ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดความเคยชินติดเป็นนิสัยประกอบด้วยผู้นำกลุ่ม สมาชิกกลุ่มและกระบวนการทำงานกลุ่ม

2.5.3 ลักษณะของสมาชิกกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ

อุทัย บุญประเสริฐ (2532, น. 67) ได้กล่าวว่า ในการทำงานกลุ่ม สมาชิกของกลุ่มที่มีประสิทธิภาพสูงนั้นควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. สมาชิกต้องรับรู้บทบาทของตนเองในกลุ่มตลอดจนอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ ที่ตนดำรงอยู่ และความสามารถที่จะผสมผสานความแตกต่างความสามารถของบุคคลและใช้ความแตกต่างของบุคคลได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เพื่อให้เกิดความสมดุลในบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อตลอดจนคุณภาพในการทำงาน

2. การสร้างสัมพันธภาพในกลุ่ม เพื่อนำไปสู่ประสิทธิภาพของกลุ่ม สมาชิกจะต้องมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ซึ่งจะเกิดขึ้นโดยสมาชิกมีการสนับสนุนช่วยเหลือกัน การกระทำและการตัดสินใจของกลุ่มต้องมีการสื่อสารเป็นที่เข้าใจกัน สมาชิกทุกคนพยายามที่จะนำเข้าใจผู้อื่นรับฟังปัญหาซึ่งกันและกัน มองปัญหาและพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือเมื่อบุคคลต้องการมีการกำหนดความรับผิดชอบและพิจารณาแก้ไขตลอดเวลา กลุ่มควรเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนมีการพบกัน มีการกำหนดการประชุมเพื่อให้ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ช่วยคิดแก้ไขปัญหา

เมืองทอง แชมมณี (2539, น. 1 - 3) ได้กล่าวว่า สมาชิกของกลุ่มที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. สมาชิกยึดมั่นในอุดมการณ์ของกลุ่ม โดยพยายามปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละคนจนสุดความสามารถ เพื่อให้กลุ่มปฏิบัติหน้าที่จนบรรลุอุดมการณ์ที่กำหนดไว้
2. สมาชิกมีความรักดีต่อกัน ซึ่งแสดงออกโดยสมาชิกมีความเชื่อตรงต่อกัน
3. สมาชิกยอมรับวัตถุประสงค์ของกลุ่มที่ได้ช่วยกันกำหนดขึ้นซึ่งทำให้กลุ่มสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ได้ดี เหมาะสมทั้งต่อกันและสมาชิกแต่ละคน
4. สมาชิกพยายามปรับคำนิยมและวัตถุประสงค์ให้กลมกลืนกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่สมาชิกสังกัดอยู่ในหลายกลุ่ม ซึ่งอาจมีคำนิยมและวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันไป
5. สมาชิกมีความไว้วางใจกัน หมายถึง มีความเชื่อถือไว้วางใจซึ่งกันและกัน
6. สมาชิกมีความสามารถที่จะทำงานเป็นกลุ่ม โดยสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนเองได้เป็นอย่างดี
7. สมาชิกเชื่อในความสามารถของเพื่อสมาชิก โดยเชื่อว่าสมาชิกทุกคนสามารถทำสิ่งที่เป็นไปได้ให้สำเร็จจนได้ ซึ่งความรู้สึกนี้จะกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนพัฒนาตนเองได้เต็มที่
8. สมาชิกพร้อมที่จะช่วยเหลือกันเสมอ เมื่อถึงคราวจำเป็นสมาชิกจะพยายามช่วยเหลือเพื่อนจนสามารถปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้

9. สมาชิกพยายามให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่กลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลที่สมาชิกคิดว่าเกี่ยวข้องและมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของกลุ่ม

10. สมาชิกเชื่อใจในข้อมูลที่เพื่อนสมาชิกหามาได้

11. สมาชิกมีความมั่นใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง

12. สมาชิกผลัดกันมีอิทธิพลเหนือกันได้ ทำให้กลุ่มมีความคล่องตัวในการปรับเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ เพราะสมาชิกสามารถผลัดกันเป็นผู้นำได้

ดังนั้น ในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มให้มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิก เพื่อให้การเรียนและการทำงานภายในกลุ่มไปสู่เป้าหมายซึ่งบทบาทของสมาชิก กลุ่มควรมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ผู้สนับสนุน เป็นผู้ที่พยายามกระตุ้นให้ใคร ๆ มีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะยอมรับฟังความคิดเห็น เป็นผู้ให้คำชมเชยในเวลาอันเหมาะสม แสดงความชื่นชมในสิ่งที่ผู้เสนอให้ความอบอุ่นและยอมรับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

2. ผู้ควบคุมการสนทนาเป็นผู้ที่พยายามจะควบคุมการสนทนาให้เป็นไปด้วยดี ไม่ให้ออกนอกทาง พยายามควบคุมกลุ่มให้ดำเนินงานไปสู่เป้าหมาย

3. ผู้ประนีประนอม เป็นผู้ที่คอยไกล่เกลี่ย และหาทางแก้ปัญหา เมื่อสมาชิกกลุ่มเกิดความคิดเห็นขัดแย้ง

4. ผู้สังเกตการณ์และให้คำติชม เป็นผู้คอยสังเกตกระบวนการของกลุ่ม และบอกกลุ่มให้ทราบการประเมินประสิทธิภาพของการทำงานร่วมกัน

5. ผู้ผ่อนคลายความตึงเครียด เป็นผู้ที่จะช่วยให้กลุ่มเกิดบรรยากาศที่ดีด้วยวิธีการต่าง ๆ สอดคล้องกับ ชูศรี สนิทประชากร (2534, น. 49) ที่ได้กล่าวว่า บทบาทของสมาชิกกลุ่ม (Role Assignments) นับว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะทุกคนจะต้องรับรู้ และเรียนรู้เพื่อเป็นจุดมุ่งหมายของการเรียนร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มต้องมีหน้าที่และบทบาทโดยเสมอภาคกันบทบาทที่กำหนดนี้อาจเป็นดังนี้

5.1 ผู้นำกลุ่ม คือผู้นำสมาชิกทำงานให้ลุล่วงและสำเร็จด้วยดี

5.2 ผู้สรุป คือผู้สรุปผลการเรียนรู้ทั้งหมด

5.3 ผู้ตรวจสอบ คือผู้ตรวจสอบทุกคนในกลุ่มที่ให้ผู้รู้ร่วมกันหมด

5.4 ผู้ช่วย คือผู้คอยช่วยให้ความคิดว่าถูกหรือไม่

5.5 ผู้ชี้แนะ คือผู้คอยเพิ่มเติมความคิด ขยายความรู้

5.6 ผู้หาข้อมูล คือผู้หาเอกสารข้อมูลให้กลุ่ม

5.7 ผู้กระตุ้นเตือน คือผู้คอยให้กำลังใจและกระตุ้นให้ทำงาน

การกำหนดบทบาทนี้ นอกเหนือจากการให้ความรู้แลกเปลี่ยนความคิดหรือทำงานร่วมกันเพื่อให้ได้ผลงานตามจุดมุ่งหมายร่วมกันนั้น เพื่อให้ทุก ๆ คนได้รู้จักหน้าที่ของตนและร่วมทำงานกลุ่มไปได้ด้วยดี ซึ่งนับว่าเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่ครูควรใช้ในการทำงานกลุ่ม บทบาทของสมาชิกกลุ่มนั้นมีมากมาย ในการที่ครูผู้สอนจะนำมาใช้นั้นอยู่ที่ดุลพินิจ เนื้อหาหรือลักษณะของงานต่าง ๆ ที่ให้ร่วมกันรับผิดชอบ ซึ่งบทบาทดังกล่าวจะถูกกำหนดตามความเหมาะสมครูผู้สอนแต่ละคนก็อาจมีการกำหนดที่มีทั้งความคล้ายคลึงและแตกต่างกันไปกระบวนการในการทำงานกลุ่มมี

วารี ธีระจิตร (2534, น. 105 - 106) ได้กล่าวว่ากระบวนการในการทำงานกลุ่มมีองค์ประกอบดังนี้

1. การเตรียมแผนงานทำงานของกลุ่ม
2. การมีส่วนร่วมในการอภิปราย
3. ความรับผิดชอบในหน้าที่
4. การมีส่วนร่วมในการทำงาน
5. การประเมินผล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สำหรับการเตรียมงานความรับผิดชอบในหน้าที่ที่จะต้องพิจารณาในแง่ต่าง ๆ คือ

1. ในการเตรียมวางแผนและการทำงานกลุ่ม จะต้องดูสมาชิกในกลุ่มว่ามีวิธีการทำงานอย่างไร ต่างคนต่างทำหรือช่วยกันทำงาน สมาชิกให้ความร่วมมือหรือช่วยเหลือกันหรือเปล่า และดูเวลาในการทำงานเสร็จเร็วหรือช้าอย่างไร

2. พฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่มเป็นอย่างไร เช่น การไม่ยอมช่วยเหลือใคร หรือช่วยเหลือผู้อื่น เสนอแนะความคิดเห็นหรือนิ่งดูเฉย ๆ

3. แสดงความคิดเห็น ตลอดจนการให้เหตุผลว่าในการทำงานกลุ่มมีวิธีการทำงานอย่างไร รู้สึกต่อเพื่อน ต่องาน ความต้องการและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำงาน ความต้องการและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเพื่อนสมาชิก มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่อย่างไรการประเมินผลงานการทำงานเป็นกลุ่มนั้น ให้ความสำคัญของกลุ่ม มิใช่ดูความสำเร็จของสมาชิก คนใดคนหนึ่งในกลุ่ม ผลสำเร็จที่ดีต้องมาจากสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งมีการประเมินผลในแง่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ผลของงานว่าบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่
2. สังเกตการณ์แสดงพฤติกรรมในกลุ่มดูในแง่จริยธรรมของกลุ่ม
3. สาธิตความสามัคคีหรือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของกลุ่ม ซึ่งจะปรากฏเป็นความพอใจหรือตอบสนองความต้องการของสมาชิกในกลุ่ม

นอกจากนี้ ทิศนา แคมมณี (2537, น. 28 - 29) ได้กล่าวถึงกระบวนการในการทำงานกลุ่มว่าในการส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานกลุ่มจะประกอบไปด้วยขั้นตอนสำคัญได้แก่

1. การกำหนดจุดมุ่งหมายในการทำงาน เป็นสิ่งแรกที่ผู้นำกลุ่มและสมาชิกพึงกระทำในการเริ่มงานร่วมกัน คือผู้นำกลุ่มและสมาชิก ควรได้ช่วยกันวางจุดมุ่งหมายในการทำงานให้ชัดเจนและตรวจสอบดูว่าทุกคนเข้าใจตรงกันก่อนลงมือปฏิบัติงาน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานภายหลัง

2. การวางแผน หมายถึง การคิดและตัดสินใจในปัจจุบันถึงสิ่งที่จะทำในอนาคตว่าจะทำอะไร อย่างไร เพื่อให้งานที่ต้องทำบรรลุผลสำเร็จ ขั้นตอนในการวางแผนเป็นขั้นตอนที่จำเป็นในการทำงานกลุ่ม ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 การแสวงหาข้อมูลและรวบรวมข้อมูลที่จำเป็น
- 2.2 การหาวิธีการและกำหนดขั้นตอนในการทำงาน
- 2.3 การกำหนดแผนปฏิบัติการ
- 2.4 การแบ่งงานและมอบหมายงาน
- 2.5 การเตรียมการเรื่องการประชุมงาน
- 2.6 การกำหนดวิธีการแก้ไขปัญหาไว้ล่วงหน้า

3. การปฏิบัติตามแผน ขั้นนี้นักเรียนแต่ละคนของกลุ่มควรลงมือตามหน้าที่รับผิดชอบของตน มีการติดตามงาน การจูงใจให้เพื่อนร่วมงานมีกำลังใจในการทำงาน สร้างความร่วมมือร่วมใจให้เกิดขึ้นในการทำงาน ให้คำปรึกษาแนะนำและให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ มีการเสริมสร้างความรู้ความสามารถของเพื่อนร่วมงานในรูปแบบต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

4. การประเมินผลและการปรับปรุงงาน การประเมินผลงานเป็น ขั้นตอนที่สำคัญในการทำงานกลุ่ม เพราะจะช่วยให้กลุ่มได้รับทราบว่าการดำเนินงานสามารถบรรลุเป้าหมายหรือไม่นอกจากนี้ จะทำให้ได้ข้อมูล ที่เป็น ประโยชน์ต่อการปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไปในการประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม อาจมีหลายขั้นตอนแตกต่างกัน แต่โดยส่วนใหญ่แล้วพบว่าจะเริ่มจากการกำหนดจุดมุ่งหมายในการทำงาน การวางแผนงานไปสู่ขั้นการดำเนินงานและลงมือปฏิบัติ และขั้นสุดท้ายเป็น

การประเมินผลและปรับปรุงงานการดำเนินงานต่าง ๆ จะเป็นไปอย่างมีขั้นตอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการทำงานกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.4 ประโยชน์ของการทำงานกลุ่ม

หลุยส์ อติชาติพงศ์ (ม.ป.ป., น. 13) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการทำงานกลุ่มไว้ดังนี้

1. ช่วยให้เข้าใจขอบนการทำงานกลุ่มร่วมกันแล้วนำไปประยุกต์ใช้กับเพื่อนร่วมงาน
2. ช่วยให้รู้จักเลือก รู้จักวางจุดมุ่งหมายและการเสนอแนะ ตลอดจนการประเมินผลในการแก้ปัญหาในโครงการที่กระทำและสามารถดำเนินการตามโครงการต่อไปได้ดี
3. ช่วยให้สมาชิกเกิดความรู้สึกไวต่อปฏิริยาโต้ตอบภายในกลุ่ม เพื่อเขาจะได้รับความรู้ในเรื่องความรับผิดชอบของหัวหน้า ของสมาชิกดีขึ้น การโต้ตอบอย่างดีจะช่วยให้กลุ่มพัฒนาอย่างกว้างขวาง และได้แหล่งความรู้ของแต่ละคนในกลุ่มที่แสดงออกมา

4. ช่วยให้คนได้พัฒนาทั้งความรู้และทักษะในเรื่องของประชาธิปไตย

ปิยาภรณ์ รัตนกรกุล (2536, น. 19 - 20) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการทำงานเป็นกลุ่มไว้ดังนี้

1. เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีและถูกต้องเกี่ยวกับการทำงานว่าจะต้องทำงานเป็นกลุ่มจึงจะประสบความสำเร็จ คนเราจะทำงานอย่างโดดเดี่ยวเสมอไปไม่ได้
2. เป็นการฝึกและสร้างทัศนคติแก่นักเรียนว่า บุคคลอื่น ๆ มีค่าเสมอเหมือนกันต้องยอมรับและเคารพความเป็นคนของคนอื่น ทั้ง ในด้านความคิดเห็น และการกระทำ โดยไม่ยึดถือหรือมองแต่ตัวเองเป็นศูนย์กลาง
3. เป็นการฝึกให้นักเรียนเข้าใจ และเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาททั้งของตนเองและสมาชิกกลุ่มคนอื่นเช่น บทบาทในการเป็นผู้นำ หรือบทบาทในการเป็นผู้ตาม เป็นต้น
4. เปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ฝึกฝนทักษะทางด้านสังคมหรือการมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น
5. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เพราะการเป็นสมาชิกของกลุ่มย่อมได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติกรเรียนโดยการฝึกปฏิบัติจริง จะทำให้ได้รับประสบการณ์ตรง
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้การปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ เพื่อเกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน เช่น การยอมรับและปฏิบัติตามมติของกลุ่ม เป็นต้น

7. เป็นการฝึกให้นักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีทางประชาธิปไตยด้านความคิดและการกระทำ

8. ช่วยให้เกิดความภาคภูมิใจในตัวเอง ทำให้รู้สึกว่าคุณมีความสำคัญต่อกลุ่ม เช่น การที่กลุ่มยอมรับความคิดเห็น การที่กลุ่มเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ เป็นต้น ความภาคภูมิใจนี้จะเป็แรงผลักดันให้เป็คนกล้าแสดงความคิดเห็น กล้าพูด กล้าตัดสินใจและจะทำให้เกิดความมั่นใจต่อมา

ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการให้นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน ทั้งในด้านการปฏิสัมพันธ์ ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบต่องานในส่วนที่ได้รับมอบหมายและความรับผิดชอบต่องานของกลุ่ม ตลอดจนเป็นการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยให้กับผู้เรียน โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ดังนั้นผู้วิจัยจึงอาศัยองค์ประกอบสำคัญในการทำงานกลุ่ม 3 ด้านคือ ด้านบทบาทการเป็นผู้นำด้านบทบาทการเป็นสมาชิกกลุ่ม และด้านกระบวนการทำงานกลุ่ม สร้างเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มแล้วผู้วิจัยจะเป็นผู้สังเกต บันทึกผล และประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนทุกคนเองตลอดการจัดการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงและนำไปสรุปผลต่อไป

2.6 ความพึงพอใจ

2.6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมเชิงบวก ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน

จรรยา ชุมมุง (2551, น. 51) กล่าวว่าไว้ว่าความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ในทางบวกและเป็นความรู้สึกที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อเวลาหรือสถานการณ์เปลี่ยนไป ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียน หมายถึงความรู้สึกพอใจที่มีต่อการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนจนบรรลุผลหรือเป้าหมายในการเรียนรู้

โยธิน ศันนยุท (2530, น. 77) ได้กล่าวถึงเครื่องมือวัดความพึงพอใจสรุปได้ว่าการจะค้นหาว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่วิธีที่ง่ายที่สุดก็คือการถามซึ่งการศึกษาในระยะหลังที่ต้องมีผู้

บอกข้อมูลจำนวนมาก ๆ มักใช้แบบสอบถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของ ลีเคิร์ท ประกอบด้วยชุดคำถาม มีตัวเลือก 5 ตัวสำหรับเลือกตอบ คือ มากที่สุด มาก ปานกลางน้อย น้อยที่สุด และคะแนนความพึงพอใจนั้นสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ว่า บุคคลมีความพึงพอใจในด้านสูง และด้านใดต่อโดยใช้วิธีทางสถิติ ซึ่งหากต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรที่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้แบบสอบถามที่มีข้อความหลายข้อเพื่อจะได้ครอบคลุมลักษณะต่าง ๆ ของงานทุก ๆ ด้าน ขององค์กรและนอกจากการใช้แบบสอบถามแล้วอาจใช้วิธีการเขียนตอบอย่างเสรี ได้เช่นกัน จากความหมายความพึงพอใจที่กล่าวไว้พอสรุปได้ว่า ความรู้สึกนึกคิดหรือความคิดเห็นของ นักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งในนี้สามารถวัดได้โดยให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น พึงพอใจ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

2.6.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

การเรียนหรือการทำงานใด ๆ ก็ตามมักจะเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจที่เกิดขึ้นหลังจากการปฏิบัติงานเหล่านั้นทุกครั้ง ซึ่งความพอใจจะเกิดมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ด้วยกัน ประการหนึ่งนั่นก็คือ แรงจูงใจ ที่จะเป็ผลให้เกิดแรงผลักดันหรือแรงจูงใจให้กระทำหรือ ตอบสนอง เพื่อกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่มีจุดหมาย ฉะนั้นในการเรียนหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ตามย่อมต้องใช้แรงจูงใจเข้ามาเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เพื่อผลักดันให้เกิดผลสำเร็จตาม ความมุ่งหมายไว้ ดังนั้น ความพึงพอใจจึงเกี่ยวข้องกับทฤษฎีต่าง ๆ ดังนี้

2.6.2.1 ทฤษฎีค้ำจุน หรือทฤษฎีองค์ประกอบคู่ของ มีดังนี้

1) ปัจจัยแรงจูงใจ เป็นปัจจัยที่นำไปสู่ทัศนคติในทางบวกเพราะทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีลักษณะสัมพันธ์กับเรื่องของการงานโดยตรง นั่นคือความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิดของตน

2) ปัจจัยค้ำจุน เป็นปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงานได้

2.6.2.2 ทฤษฎีความต้องการลำดับขั้น (Maslow's Hierarchical Theory of Motivation)

ชี้ให้เห็นว่ามนุษย์ถูกกระตุ้นจากความปรารถนาที่จะสนองความต้องการเฉพาะอย่าง ซึ่งความต้องการนี้เขาได้สมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

1) บุคคลต้องมีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีสิ้นสุด ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอย่างไม่มีวันจบสิ้น

2) ความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอื่นต่อไป ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจึงเป็นสิ่งจูงใจในพฤติกรรมของคนนั้น

3) ความต้องการของคนจะเรียงลำดับขั้นตอนความสำคัญ เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลก็จะให้ความสนใจในความต้องการระดับสูงต่อไป

2.6.2.3 ลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์มี 5 ระดับชั้นตามลำดับ ได้แก่

1) ความต้องการทางกายภาพ เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่สุด เพื่อความมีชีวิตรอด ได้แก่ ความต้องการอาหาร เพศ เครื่องนุ่งห่ม

2) ความต้องการความปลอดภัย เป็นความต้องการแสวงหาความปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อมและความคุ้มครองจากผู้อื่น

3) ความต้องการความรัก ความรู้สึกว่าตนมีส่วนร่วมและการเข้าหมู่พวก

4) ความต้องการให้ได้รับการยกย่องนับถือ เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่องให้เกียรติและให้ความสำคัญกับตน

5) ความต้องการความสำเร็จในชีวิต เป็นความต้องการสูงสุดในชีวิตของคนเป็น ความต้องการที่เกี่ยวข้องกับงานที่ตนเองชอบหรือต้องการจะเป็นมากกว่าที่เป็นในขณะนี้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้สอนซึ่งในสภาพ ปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยการควบคุม หรือให้คำแนะนำปรึกษาจึงต้องคำนึงถึงความพอใจในการเรียนรู้ การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงาน (สมยศ นาวิกาน, 2521, น. 155)

2.6.3 ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน

การตอบสนองความต้องการผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ไม่ได้รับการตอบสนอง ทรรศนะตามแนวคิดดังกล่าว จากแนวคิดดังกล่าว ผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง บรรลุผลสำเร็จ จึงต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การจัดการ เรียนรู้ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจในการทำ กิจกรรมจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2.6.4 ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ

ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัย อื่น ๆ ผลการปฏิบัติที่ดีที่จะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทนซึ่งแบ่ง ออกเป็นผลตอบแทนภายใน และผลตอบแทนภายนอก โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของ ผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจใน งานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้ เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้ แล้วความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

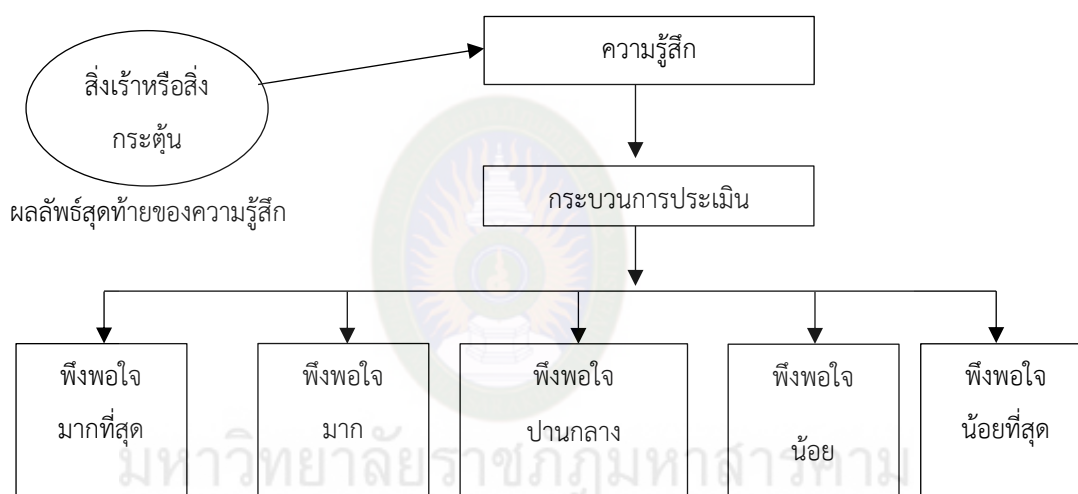
จากแนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจดังกล่าวสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเกิดจากแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก ซึ่งจะทำให้บุคคลนั้นแสดงออกด้านเจตคติและด้านพฤติกรรมออกมา และ การแสดงออกด้านเจตคติและด้านพฤติกรรมออกมานั้นมีทั้งทางบวกและทางลบ ก็ขึ้นอยู่กับว่า ได้รับเสริมแรงไปทางใด เมื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายในเป็น ผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเอง เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อ สามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ สามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลตอบแทน ภายนอกเป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดทำให้มากกว่าที่ตนเองให้ตนเอง เช่น การได้รับคำยกย่องชมเชยจาก ครูผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครอง พี่น้อง เพื่อน หรือ แม้แต่การได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ ที่น่าพอใจและเนื่องจากความพึงพอใจนั้นเป็นความรู้สึกของจิตใจ ซึ่งแสดงออกทางสีหน้า สายตา คำพูด และการแสดง การวัดความพึงพอใจจึงวัดได้หลายวิธี เช่น สังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้ แบบสอบถาม

บงอร ผงผ่าน (2538, น. 27) ได้กล่าวถึงการวัดระดับความพึงพอใจอย่างกว้างขวาง ดังต่อไปนี้

1. การวัดความพึงพอใจด้านความรู้สึก เป็นลักษณะทางความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคล องค์ประกอบทางความรู้สึกแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ความรู้สึกทางบวก ได้แก่ ชอบ พอใจ และความรู้สึกทางลบ ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่พอใจ กลัว รังเกียจ
2. การวัดความพึงพอใจด้านความคิด เป็นการที่สมองของบุคคลรับรู้และวินิจฉัย ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับ เกิดเป็นความรู้สึกความคิดเกี่ยวข้องกับการพิจารณา ที่มาของทัศนคติออกมาว่าถูก หรือ ผิด และดีหรือไม่ดี

3. การวัดความพึงพอใจในด้านพฤติกรรม เป็นความพร้อมที่จะกระทำ หรือพร้อมที่จะตอบสนองที่มาจากทัศนคติ

จึงกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบของความรู้สึกของความพึงพอใจ ซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไป จึงสรุปความพึงพอใจเป็นเพียงปฏิกิริยาต้าน ความรู้สึกต่อสิ่งเร้า หรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงออกมาในลักษณะผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมิน โดยบ่งบอกถึงทิศทางของการประเมินว่า เป็นไปในลักษณะทิศทางบวกหรือทิศทางลบ หรือไม่มีปฏิกิริยา คือเฉย ๆ ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 รูปแบบขั้นตอนการเกิดความพึงพอใจ

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2528, น. 137) ได้กล่าวถึงเรื่องเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจ โดยสรุปไว้ว่า การวัดความพึงพอใจเป็นการวัดด้านทัศนคติ หรือเจตคติที่เป็นนามธรรมเป็นการแสดงออกที่ค่อนข้างซับซ้อนยากที่จะวัดได้โดยตรง ดังนั้น การวัดความพึงพอใจจึงใช้การวัดโดย อ้อมด้วยการวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นแทน แต่การวัดความพึงพอใจมีขอบเขตจำกัด คือ การวัดจะเกิดความคลาดเคลื่อนได้ตลอดเวลาที่วัด ถ้าบุคคลแสดงความคิดเห็นไม่ตรงกับความรู้สึก ที่แท้จริงซึ่งความคลาดเคลื่อนดังกล่าวย่อมเกิดขึ้นได้เป็นธรรมดาของการวัดทั่ว ๆ ไป

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของผู้เรียนมีความรู้สึกที่มีความสุขหรือพอใจ ในเพื่อนร่วมงานและความรับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง เมื่อได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายในวิชาภูมิศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.7.1 งานวิจัยในประเทศ

วรัชญ์ คลกกุล (2556) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาบทเรียนบนเครือข่าย เรื่อง ระบบสุริยะของเรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบทีมแข่งขัน (TGT) ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนบนเครือข่ายที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพดี พอใช้ (82.29/83.28) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80 คุณภาพบทเรียนบนเครือข่ายที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าบทเรียนบทเรียนบนเครือข่าย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยบทเรียนบนเครือข่ายที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กว่าผู้เรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้ ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังจากการจัดการเรียนรู้บทเรียนบนเครือข่าย คิดเป็นร้อยละ 81.91 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนบนเครือข่ายที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยภาพรวมมี ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ณัฐกมล วชรวงษ์ทวี (2556) ได้พัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องภูมิศาสตร์ทวีปยุโรปกลุ่มสาระภูมิศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดการเรียนรู้ เรื่อง ภูมิศาสตร์ทวีปยุโรปสำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคุณภาพในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 (2) ชุดการเรียนรู้ เรื่อง ภูมิศาสตร์ทวีปยุโรป สำหรับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 86.70/93.84 (3) นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (4) นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ สาระ ภูมิศาสตร์ เรื่อง ภูมิศาสตร์ทวีปยุโรป อยู่ในระดับมาก

ปิยนาด สุทธิประภา (2560) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพดี พอใช้ (85.10/82.88)

ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80 คุณภาพที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดัชนี ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT คิดเป็น ร้อยละ 73.38 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรูแบบร่วมมือเทคนิค TGT ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยภาพรวมมี ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Al-Halal (2001) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของการจัดการสอนแบบรายบุคคลกับการเรียนแบบร่วมมือ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และการใช้ทักษะ การเข้าสังคมของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้ นักเรียนในชั้น สอง เกรด 4 จำนวน 102 คน จากห้องเรียน 4 ห้องเรียน โดยกลุ่มหนึ่งถูกสอนโดยวิธีการเรียน แบบรายบุคคล และอีกกลุ่มหนึ่งกำหนดให้ใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ ผลการศึกษาพบว่า การจัดการเรียน การสอนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือสามารถช่วยเพิ่มระดับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาคณิตศาสตร์ และการใช้ทักษะในการเข้าสังคมของนักเรียนได้

Basamh (2003) ได้ศึกษาทัศนคติของครูและอาจารย์ใหญ่ต่อเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือในโรงเรียนมัธยมสตรีเอกชนแห่งเจดดาห์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย จุดมุ่งหมายเพื่อสอบดูทัศนคติของอาจารย์ใหญ่และครูต่อเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมมือในโรงเรียนสตรีเอกชนในระดับมัธยมศึกษา ในนครเจดดาห์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย โดยมีประชากร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูใหญ่ 30 คน และครู 225 คน เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามที่เน้นไปในด้านทัศนคติต่อเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ รวมทั้งความพอใจและการสนับสนุนตลอดจนอุปสรรค ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติของครูใหญ่และครูต่อเครื่องมือที่ใช้กับการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเป็นไปในด้านบวก ครูใหญ่ส่วนมากประเมินว่าการเรียนแบบร่วมมือที่ใช้กับการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเป็นไปในด้านบวก ครูส่วนมากประเมินว่าการเรียนแบบร่วมมือมีผลดีและเป็นประโยชน์ ร้อยละ 87 พอใจต่อเครื่องมือ ร้อยละ 83 เชื่อว่าพวกครูของพวกเขาสามารถใช้เครื่องมือและวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งมี 5 วิธี คือ STAD, TGT, JIGSAW, GI, NHT ครูส่วนใหญ่ประเมินออกมาเป็นบวก ครูส่วนมากคิดว่าสามารถนำวิธีนี้ไปสอนได้ทั้ง 5 แบบ จากร้อยละ 41 - 61 พอใจในเครื่องมือเหล่านี้ที่ใช้ในห้องเรียน

ร้อยละ 81 เชื่อว่าไม่มีความจำเป็นใด ๆ ในการใช้แบบการเรียนนี้กับนักเรียน ร้อยละ 84 ของครุคิดว่างานรายวิชาในหลักสูตรจะไม่ทันสมัยกับเครื่องมือที่ใช้ในการสอบแบบร่วมมือ ร้อยละ 81 รู้สึกว่าจำนวนเวลาที่ใช้ในการเรียนอาจเป็นอุปสรรค และร้อยละ 59 เชื่อว่าจำนวนนักเรียนในชั้นจะเป็นปัญหา

Gupta (2004) ได้ทำการศึกษาการเรียนวิทยาศาสตร์ทางกายภาพด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยแบ่งกลุ่มให้นักเรียนอยู่ร่วมกัน จำนวน 4 - 5 คน ซึ่งต้องทำงานร่วมกันโดยที่ไม่มีการสอบกลางภาคและปลายปฏิบัติ คะแนนร้อยละ 40 ได้มากจากการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่วนวิธีวัดและประเมินผลนั้น ให้ประเมินตนเองและประเมินผู้ร่วมงาน ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือผู้เรียนสามารถทำได้เป็นอย่างดี และตั้งใจที่จะเข้าร่วมกลุ่มโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือในวิชาอื่น ๆ ด้วย และการเรียนรู้แบบร่วมมือยังให้ประโยชน์ด้านอื่น เช่น การทำงานเป็นกลุ่ม การแก้ปัญหา การติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ตลอดชีวิต

Graham (2006) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือของนักเรียนในโรงเรียนระดับมัธยม จากการวิจัยและปฏิบัติการสอนอย่างเชี่ยวชาญให้ผลลัพธ์อย่างหลากหลายวิธี เพื่อที่จะปรับปรุงการสอน ซึ่งรูปแบบหนึ่งในนั้น คือ การเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งยุทธวิธีการเรียนแบบร่วมมือให้ผลสำเร็จในทางบวกกับนักเรียน ซึ่งได้ศึกษากับชั้นเรียนสังคม 2 ห้อง โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งการสอนแบบร่วมมือให้ความแตกต่าง คือ ประสิทธิภาพความสำเร็จทางวิชาการของนักเรียน และวิธีการสอนนี้เพิ่มความสำเร็จมากกว่าวิธีการสอนแบบอื่นที่นำมาสอนในวิชาเดียวกัน

Morgan (2008) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนเกรด 3 จำนวน 3 กลุ่ม โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่ต่างกัน คือ กลุ่มที่ 1 ใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือและกระบวนการรับผิดชอบเป็นรายบุคคล กลุ่มที่ 2 ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มที่ 3 ใช้วิธีการเรียนรู้แบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือและกระบวนการ รับผิดชอบเป็นรายบุคคลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่ากลุ่มที่ใช้เทคนิคแบบร่วมมือ และกลุ่ม ที่ใช้วิธีการเรียนรู้แบบปกติ และนักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือและกระบวนการรับผิดชอบ รายบุคคลมีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีอื่น

Symons and Gill (2008) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการเรียนที่ผู้เรียนให้ มีส่วนร่วมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเทคนิคทีมแข่งขัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม และเพิ่มแรงจูงใจทางการเรียน โดยผู้วิจัยได้เลือก เทคนิคการเรียน

แบบร่วมมือเทคนิคทีมแข่งขัน (TGT) กลุ่มทดลองได้แก่นักเรียนรายวิชาชีววิทยา จำนวน 30 คน โดยกลุ่มที่ 1 ผู้เรียนจะเรียนโดยใช้กลยุทธ์ TGT และกลุ่มที่ 2 ใช้เทคนิคการเรียน แบบปกติผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ที่เรียนด้วยเทคนิคทีมแข่งขันสูงกว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบปกติโดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.5

Satya (2013) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ที่มีต่อเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในจังหวัดเรียว ประเทศอินโดนีเซีย โดยใช้กลุ่มทดลองจำนวน 32 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT และกลุ่มควบคุม จำนวน 32 คน ได้รับการสอนแบบดั้งเดิม (Chalk and Talk) ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่านักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT มีเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบดั้งเดิม อีกทั้งการศึกษารังนี้ยังแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ช่วยส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้ตื่นตัวขึ้นและช่วยเพิ่มการอภิปรายในห้องเรียนระหว่างครูและนักเรียนอีกด้วย

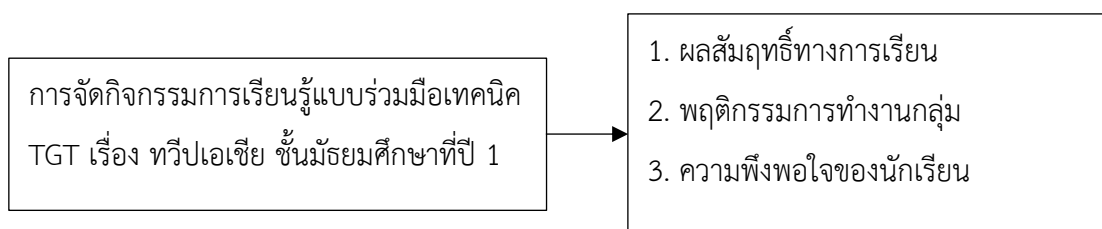
การศึกษาเอกสารงานวิจัยทั้งจากต่างประเทศและในประเทศทำผู้ศึกษา สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT เป็นวิธีการสอนที่คำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ที่ สนับสนุนให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น และมีทักษะทางสังคม ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง สนับสนุนแนวทางการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยเหตุผลนี้ ผู้วิจัยจึงนำวิธีการจัด กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงทำให้ผู้เรียนมี พัฒนาการการเรียนรู้ได้ดีและมีประสิทธิภาพยังช่วยให้ผู้เรียนรู้มีผลการเรียนรู้ที่สูงขึ้นได้

2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT รายวิชาภูมิศาสตร์ เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังภาพที่ 2.4

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 2.4 กรอบแนวคิดการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลบ้านสองนางโย อำเภอมือง จังหวัดมหาสารคาม มี 2 ห้องเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รวมทั้งสิ้น 53 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนเทศบาลบ้านสองนางโย อำเภอมือง จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 27 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 แผน ใช้เวลาสอน 10 ชั่วโมง

3.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทวีปเอเชีย โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.2.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 ข้อ

3.2.4 แบบทดสอบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 15 ข้อ

3.3 การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

3.3.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.1.1 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามลำดับ ขั้นตอน ดังนี้ กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง ทวีปเอเชีย ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้

3.3.1.2 เขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ เรื่อง ทวีปเอเชีย โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 แผน 10 ชั่วโมง

ตารางที่ 3.1

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยการ เรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	สาระสำคัญ	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการ เรียนรู้ที่ 11 ทวีปเอเชีย	แผนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของทวีป เอเชีย	ทำเลที่ตั้งของประเทศในทวีปเอเชีย และ ลักษณะทางกายภาพที่หลากหลายและ แตกต่างกันในภูมิภาคเอเชียมีอิทธิพลสำคัญ ต่อการดำเนินชีวิตของประชากรในทวีป เอเชีย ซึ่งการสืบค้นข้อมูลต้องเลือกใช้ เครื่องมือทางภูมิศาสตร์อย่างเหมาะสม	ส 5.1 ม.1/1	1
	แผนที่ 2 ลักษณะภูมิอากาศและ พืชพรรณธรรมชาติ ของทวีปเอเชีย	ภูมิอากาศในทวีปเอเชียมีความคล้ายคลึงและ แตกต่างกันซึ่งมีอิทธิพลต่อพืชพรรณ ธรรมชาติและการดำเนินชีวิตของประชากร	ส 5.1 ม.1/1	1
	แผนที่ 3 ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของ ทวีปเอเชีย	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของทวีป เอเชีย เป็นปัจจัยสำคัญต่อกิจกรรมทาง เศรษฐกิจ และการดำเนินชีวิตของประชากร ในทวีปเอเชีย	ส 5.1 ม.1/1	1
	แผนที่ 4 ลักษณะประชากร สังคมและวัฒนธรรม ของทวีปเอเชีย	ประชากรในทวีปเอเชีย ชนหลายเชื้อชาติและ หลายกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งส่งผลให้ลักษณะ สังคม และวัฒนธรรมของทวีปเอเชียมีความ แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังมีปัจจัยสำคัญ หลายประการ ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง ประชากร สังคม และวัฒนธรรม	ส 5.1 ม.1/1 ส 5.2 ม.1/1	1
	แผนที่ 5 ลักษณะเศรษฐกิจของ ทวีปเอเชีย	ทำเลที่ตั้งทรัพยากรธรรมชาติและกิจกรรมทาง เศรษฐกิจมีผลต่อการขยายตัว และการ เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของทวีปเอเชีย	ส 5.2 ม.1/1 ม.1/3	1
	แผนที่ 6 ภูมิภาคเอเชียกลาง	มีสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เขตทุ่งหญ้าและ ทะเลทรายไม่เหมาะสมในการเพาะปลูก และบริเวณทะเลแคสเปียนมีทรัพยากรแร่ และปิโตรเลียม จึงเป็นเศรษฐกิจที่สำคัญ	ส 5.2 ม.1/2	1

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	สาระสำคัญ	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)
	แผนที่ 7 ภูมิภาคเอเชียตะวันตกเฉียงใต้	พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นทะเลทราย จึงไม่เหมาะสมในการเพาะปลูก แต่มีการพัฒนาเทคโนโลยีและระบบชลประทาน มีความอุดมสมบูรณ์ จึงเหมาะสมแก่การตั้งถิ่นฐานและเพาะปลูก	ส 5.2 ม.1/2	1
	แผนที่ 8 ภูมิภาคเอเชียใต้	ที่ราบลุ่มแม่น้ำสินธุเป็นแหล่งกำเนิดอารยธรรมที่สำคัญของโลก เป็นพื้นที่เกษตรกรรมที่สำคัญและมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น	ส 5.2 ม.1/2	1
	แผนที่ 9 ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ราบลุ่มน้ำเป็นพื้นที่เกษตรกรรมที่สำคัญ และมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น ขณะที่บริเวณชายฝั่งทะเลเหมาะสมแก่การทำประมงและเติบโตเป็นเมืองท่าค้าขายที่สำคัญ	ส 5.2 ม.1/2	1
	แผนที่ 10 ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง	เอเชียตะวันออกเฉียง ที่ราบลุ่มเป็นแหล่งเกษตรกรรมที่สำคัญและมีประชากรหนาแน่น อารยธรรมจีนมีอิทธิพลต่อชาติต่าง ๆ เนื่องจากมีแรงงานมากและทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง	ส 5.2 ม.1/2	1

3.3.1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้พร้อมแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกันต์ จันทรา วุฒิกการศึกษา (ค.อ.ด.) วิจัยและพัฒนาหลักสูตร ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรม

2) อาจารย์ ดร.อัจฉริยา พรหมท้าว วุฒิกการศึกษา (ปร.ด.) สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาการวิจัยและประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ

3) นางประทุมวัลย์ ทองมนต์ วุฒิการศึกษา (ปร.ด.) สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านบ้านคำบาง 1 จังหวัดมุกดาหาร ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล

4) นางเพ็ญศิริ วงศ์รัตน์ วุฒิการศึกษา (ค.ม.) หลักสูตรและการสอน ตำแหน่ง ผู้อำนวยการพิเศษ สังกัดโรงเรียนเทศบาลบ้านส่องนางใย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรการสอน

5) นางสุภาพรรณ คามดิษฐ์ วุฒิการศึกษา (ค.ม.) บรรณารักษ์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการพิเศษ สังกัดโรงเรียนเทศบาลบ้านส่องนางใย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

3.3.1.4 นำเสนอแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นทั้งหมดต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินคุณภาพ โดยใช้แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 99-100)

ระดับ 5 แปลผล ความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 แปลผล ความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 แปลผล ความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 แปลผล ความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 แปลผล ความเหมาะสมน้อยที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
RAJABHAT MAJALANGKHAM UNIVERSITY

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 แปลผล ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 แปลผล ความเหมาะสมในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 แปลผล ความเหมาะสมในระดับกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 แปลผล ความเหมาะสมในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 แปลผล ความเหมาะสมในน้อยที่สุด

ผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.45)

3.3.1.5 นำแผนการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ทวีปเอเชีย ที่ได้รับการปรับปรุงเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ

3.3.1.6 จัดพิมพ์แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการทดลอง กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ทวีปเอเชีย รายวิชา ภูมิศาสตร์ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ต้องการใช้จริง 30 ข้อ มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบ วิธีการหาค่าอำนาจจำแนก ค่าความยาก และ วิธีการหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเภทปรนัย ชนิดเลือกตอบ จากเอกสาร หนังสือ ตำราที่เกี่ยวข้องกับวิจัยทางการศึกษา

3.3.2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทวีปเอเชีย ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของเนื้อหา แบบปรนัยชนิดเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เพื่อคัดเลือกไว้ใช้จริง จำนวน 30 ข้อ ตามสัดส่วนจำนวนข้อสอบตามที่กำหนด

ตารางที่ 3.2

ผลการกำหนดจำนวนข้อสอบแต่ละเนื้อหา

แผนการเรียนรู้	ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	จำนวนข้อสอบ	ใช้จริง
1. ลักษณะทั่วไปของทวีปเอเชีย	3	1	2	1	-	-	7	5
2. ลักษณะภูมิอากาศและพืชพรรณธรรมชาติของทวีปเอเชีย	1	-	-	2	-	-	3	3
3. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของทวีปเอเชีย	1	3	1	1	-	-	6	4
4. ลักษณะประชากร สังคมและวัฒนธรรมของทวีปเอเชีย	-	2	-	4	-	-	6	5
5. ลักษณะเศรษฐกิจของทวีปเอเชีย	-	1	1	5	-	-	7	5
6. ภูมิภาคเอเชียกลาง	-	-	-	1	-	-	1	1

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

แผนการเรียนรู้	ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	จำนวน ข้อสอบ	ใช้ จริง
7. ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	1	1	-	2	-	-	4	2
8. ภูมิภาคเอเชียใต้	1	-	-	-	-	-	1	1
9. ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	-	-	-	1	-	-	1	1
10. ภูมิภาคเอเชียตะวันออก	1	-	1	2	-	-	4	3
							รวม 40	30

3.3.2.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นชุดเดิม เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังโดยใช้สูตร IOC (ไพศาล วรคำ, 2552, น.257) นำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องเกณฑ์การประเมินผล ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อสอบวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.2.4 รวบรวมข้อสอบที่มีค่า IOC ผ่านเกณฑ์จัดทำแบบทดสอบฉบับทดลองใช้ นำไปทดสอบ (Try – out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนเทศบาลบ้านสองนางโย จำนวน 27 คน

3.3.2.5 นำกระดาษคำตอบ แบบทดสอบมาตรฐาน ให้คะแนนและวิเคราะห์หาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความยาก (p) ตามวิธีแบรนแนน (Brennan) (อริญ ชูยกระเดื่อง, 2557, น. 45) ซึ่งได้ค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.35 - 0.54 ค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.48 - 0.68

3.3.2.6 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ จำนวน 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตรของโลเวล (Lovett) ได้ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.90

3.3.2.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้ในการทดสอบจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3.3.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

3.3.3.1 ศึกษาหลักการและวิธีสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่มจากแหล่งต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3.3.2 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียนเป็นรายกลุ่มที่มีต่อการเรียนเรื่อง ทวีปเอเชีย จำนวน 10 ข้อ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.3

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	3 (ปรับปรุง)
1. บทบาทหน้าที่	มีการแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่มอย่างชัดเจน รับผิดชอบงานตามหน้าที่	มีการแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่มอย่างชัดเจน รับผิดชอบงานตามหน้าที่เป็นบางครั้ง	มีการแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่มไม่ชัดเจนปฏิบัติตามหน้าที่บางครั้ง
2. การมีส่วนร่วม	ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มตามเป้าหมายและช่วยเหลือสมาชิกกลุ่ม	ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มตามเป้าหมายและช่วยเหลือสมาชิกกลุ่มบางครั้ง	ไม่ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มตามเป้าหมายและช่วยเหลือสมาชิกกลุ่ม
3. ความรับผิดชอบ	ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายและมีความตั้งใจในการทำงาน ไม่หลีกเลี่ยงงาน	ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายเพียงบางส่วนไม่มีความตั้งใจในการทำงาน ไม่หลีกเลี่ยงงาน	ไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย และหลีกเลี่ยงการทำงานที่ได้รับมอบหมาย
4. การรับฟังความคิดเห็น	รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มอย่างเหตุผลและสร้างสรรค์เสมอ	รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์บางครั้ง	ไม่รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มในกลุ่ม
5. ความสำเร็จของงาน	เกิดจากการความร่วมมือของสมาชิกทุกคนในกลุ่มทุกครั้ง	เกิดจากการร่วมมือของสมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่มบางครั้ง	เกิดจากการร่วมมือของสมาชิกส่วนน้อยในกลุ่ม

3 คะแนน หมายถึง	ดี (กลุ่มผู้เรียนแสดงพฤติกรรมสม่ำเสมอ)
2 คะแนน หมายถึง	พอใช้ (กลุ่มผู้เรียนแสดงพฤติกรรมบางครั้ง)
1 คะแนน หมายถึง	ปรับปรุง (แสดงพฤติกรรมนาน ๆ ครั้ง)
เกณฑ์การแปล	ความหมาย
คะแนนเฉลี่ย 21 - 30	พฤติกรรมการทำงานกลุ่มในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย 11 - 20	พฤติกรรมการทำงานกลุ่มในระดับพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1 - 10	พฤติกรรมการทำงานกลุ่มในระดับปรับปรุง

3.3.3.3 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบเบื้องต้นและเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

3.3.3.4 นำข้อมูลที่รวบรวมได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC แล้วเลือกข้อที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 - 1.00 ในการนำไปประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ซึ่งผลการประเมิน ค่า IOC ของแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มมีค่า 1.00

3.3.3.5 นำแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ผ่านการพิจารณา โดยผู้เชี่ยวชาญแล้วไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายของวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1

3.3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนรู้โดยการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง และหาคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.4.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ และวิธีการสร้าง เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลประเภทแบบสอบถามจากเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้อง

3.3.4.2 กำหนดนิยามความพึงพอใจเพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดรายการสอบถาม ของแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ

3.3.4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างรายการสอบถามกับนิยามความพึงพอใจ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะความพึงพอใจ

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะความพึงพอใจ

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะความพึงพอใจ

3.3.4.4 วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วเลือกข้อความที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 - 1.00

3.3.4.5 กำหนดรายการสอบถามและสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจตามโครงสร้างของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนและเกณฑ์แปลผลความพึงพอใจ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 82 - 84)

ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ให้คะแนน 5 คะแนน

ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ให้คะแนน 4 คะแนน

ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ให้คะแนน 3 คะแนน

ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย ให้คะแนน 2 คะแนน

ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้คะแนน 1 คะแนน

3.3.4.6 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจให้เป็นฉบับจริง เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนและหลังการทดสอบ (One Group Pretest - posttest Design)

ตารางที่ 3.4

แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest - posttest Design)

กลุ่ม	Pre - test	Treatment	Post - test
E	T ₁	X ₁	T ₁

E แทน กลุ่มทดลอง

T₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน Pre-test

T₁ แทน การทดสอบหลังเรียน Post-test

X₁ แทน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. ทำการทดลองสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น แบบทดลอง 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบ 50 นาที
2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT จำนวน 12 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 10 ชั่วโมง สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มระหว่างเรียน
3. เมื่อจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT ไปจนครบแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายอีกครั้ง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนกับหลังเรียน
4. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรายวิชาภูมิศาสตร์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

3.4.2 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.3.1 ผู้วิจัยได้อธิบายชี้แจงทำความเข้าใจและกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการเรียน เวลาเรียน และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

3.4.3.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทวีปเอเชีย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที

3.4.3.3 ดำเนินเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลาทั้งหมด 10 ชั่วโมง

3.4.3.4 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post - test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเมื่อสิ้นสุดการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลาในการทดสอบ 50 นาที

3.4.3.5 นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.4.3.6 นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.5.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.5.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย โดยใช้สูตร t-test (Dependent Samples)

3.5.3 ศึกษาพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย

3.5.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์แปลผลความพึงพอใจที่กำหนด การแปลผล มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

3.6.1 สถิติในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.6.1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC หาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา ซึ่งคำนวณได้จาก ความสอดคล้องระหว่างประเด็นที่ต้องการวัดกับข้อคำถามที่สร้างขึ้น ดัชนีความสอดคล้องระหว่าง คำถามกับวัตถุประสงค์ โดยแปลงระดับความสอดคล้องเป็นคะแนน (ไพศาล วรคำ, 2552, น. 257) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-1)$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับลักษณะพฤติกรรม
	$\sum R$	แทน	คะแนนระดับความสอดคล้องของ ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมิน
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมิน ความสอดคล้องในข้อนั้น

3.6.1.2 การหาความยากของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์คำนวณจากสูตรดังนี้ (อรัญ ชูยกระเดื่อง, 2557, น. 44)

$$P = \frac{R}{N} \quad (3-2)$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
	R	แทน	จำนวนคนตอบถูก
	N	แทน	จำนวนคนสอบทั้งหมด

3.6.1.3 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (สมนึก ภัททิยธนี, 2558, น. 215)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2} \quad (3-3)$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	U	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มเก่ง
	L	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน
	N ₁	แทน	จำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนจุดตัด
	N ₂	แทน	จำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนจุดตัด

3.6.1.4 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามวิธีการของ Lovett (อรัญ ชูกระเดื่อง, 2557, น. 45)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - c)^2} \quad (3-4)$$

เมื่อ	r _{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	X ₁	แทน	คะแนนของนักเรียนแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนผ่าน

3.6.2 สถิติพื้นฐาน

3.6.2.1 ร้อยละ (อรัญ ชูกระเดื่อง, 2557, น. 69)

$$P = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3-5)$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	จำนวนใด ๆ ที่ต้องการหาร้อยละ
	N	แทน	จำนวนทั้งหมด

3.6.2.2 ค่าเฉลี่ย \bar{X} (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (3-6)$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย

3.6.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 107)

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}} \quad (3-7)$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มเป้าหมาย

3.6.3 สถิติทดสอบการวิจัย

3.6.3.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ โดยใช้สถิติทดสอบค่า t-test Dependent Samples (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2549, น. 87)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}; df = n-1 \quad (3-8)$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t- distribution
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

n	แทน	จำนวนคู่ของคะแนนหรือจำนวนนักเรียน
$\sum D$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและ หลังการทดลอง
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อน และหลังการทดลอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชียของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

Σ แทน ผลรวม

N แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

4.2 ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายโดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง
ทวีปเอเชีย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลัง
เรียนเรียนรู้ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบค่า t - test (Dependent Sample)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 10 แผน 10 ชั่วโมง ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด พบว่า แผนการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.45)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเรียนรู้ ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้นำคะแนนทั้งก่อนและหลังเรียนของนักเรียน ทั้งหมด 27 คน มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ t - test (Dependent) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน แสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	df	t	sig
ก่อนเรียน	27	30	12.81	3.30	26	8.20	.000*
หลังเรียน	27	30	21.74	3.89			

หมายเหตุ.*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์พัฒนาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

ตารางที่ 4.2

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2

กลุ่ม	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2	
	คะแนน (30)	แปลผล	คะแนน (30)	แปลผล
1	12	พอใช้	26	ดี
2	10	ปรับปรุง	25	ดี
3	14	พอใช้	28	ดี
4	13	พอใช้	26	ดี
5	14	พอใช้	21	ดี
6	11	พอใช้	25	ดี

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ครั้งที่ 1 พบว่าพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ – ปรับปรุงผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ครั้งที่ 2 พบว่าพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจ ต่อวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3

คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคTGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1. ข้าพเจ้าพึงพอใจในการเรียนรู้คำแนะนำที่เหมาะสม	4.48	0.79	มาก
2. ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ชอบที่ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มและช่วยกันทำงาน ภายในกลุ่มได้	4.41	0.68	มาก
3. ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจเนื้อหาบทเรียนกระตุ้นความสนใจ	4.56	0.50	มากที่สุด
4. ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจการส่งเสริมการคิดและการตัดสินใจ	4.33	0.72	มาก
5. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับการร่วมมือกันเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคTGT	4.59	0.49	มากที่สุด
6. ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจต่อความรับผิดชอบของตนเองและกลุ่ม	4.56	0.50	มากที่สุด
7. ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจในการส่งเสริมการทำงานกลุ่ม	4.52	0.50	มากที่สุด
8. ข้าพเจ้าพึงพอใจบรรยากาศของการเรียนทำให้มีความกระตือรือร้นได้ อย่างอิสระ	4.63	0.48	มากที่สุด
9. ข้าพเจ้าพึงพอใจรู้สึกชอบต่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่าง ครูกับนักเรียน	4.56	0.50	มากที่สุด
10. ข้าพเจ้าพึงพอใจบรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนทำ กิจกรรมได้อย่างอิสระ	4.30	0.76	มาก
11. ข้าพเจ้ารู้สึกการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทำให้เข้าใจและรู้จักเพื่อนมากขึ้น	4.52	0.50	มากที่สุด
12. ข้าพเจ้าพอใจในคะแนนของตนเองและคะแนนของกลุ่มที่ได้เสมอ	4.56	0.57	มาก
13. ข้าพเจ้าพอใจกับระยะเวลาในการทำกิจกรรม	4.48	0.63	มาก
14. ข้าพเจ้าพึงพอใจในคะแนนของกลุ่มโดยรวม	4.44	0.68	มาก
15. ข้าพเจ้าพอใจที่ได้ทราบคะแนนของผลงานที่ข้าพเจ้าทำในเวลา อันรวดเร็ว	4.56	0.74	มากที่สุด
รวม	4.50	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.60)

เมื่อพิจารณา พบว่า ความพึงพอใจสูงสุดอันดับที่ 1 คือ ข้าพเจ้าพึงพอใจบรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นได้อย่างอิสระ ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.48) ความพึงพอใจอันดับที่ 2 คือ ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับการร่วมมือกันเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค TGT ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.50) และความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าพึงพอใจบรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.76)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชียของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยขอสรุปและมีประเด็นที่จะอภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 ผลการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.1.2 นักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

5.1.3 นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมาก

5.1.4 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชียใน
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีข้อค้นพบที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

5.2.1 ผลการพัฒนาแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีกระบวนการสร้างอย่างมีระบบและมีความเหมาะสม คือ ได้ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร ศึกษาแนวทางการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ศึกษารูปแบบกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิค TGT จากนั้นจึงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ และนำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินความเหมาะสม ซึ่งผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 10 แผน อยู่ในเกณฑ์ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.45) ซึ่งหมายความว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำใบงานเกมและคะแนนพฤติกรรมการทำงาน จากแผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ทวีปเอเชีย ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาที่เรียนออกเป็นทั้งหมด 10 เรื่อง ประกอบไปด้วย (1) ลักษณะทั่วไปของทวีปเอเชีย (2) ลักษณะภูมิอากาศและพืชพรรณธรรมชาติของทวีปเอเชีย (3) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของทวีปเอเชีย (4) ลักษณะประชากร สังคมและวัฒนธรรมของทวีปเอเชีย (5) ลักษณะเศรษฐกิจของทวีปเอเชีย (6) ภูมิภาคเอเชียกลาง (7) ภูมิภาคเอเชียตะวันตกเฉียงใต้ (8) ภูมิภาคเอเชียใต้ (9) ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (10) ภูมิภาคเอเชียตะวันออก ผู้วิจัยจึงได้นำการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT เข้ามาใช้ในการประกอบการเรียนการสอน เนื่องจากการเรียนการสอนด้วยเทคนิคดังกล่าวมีการจัดการวางแผนที่ดี มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมมือจะทำให้ นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ มีบทบาทหน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนเองที่ได้รับมอบหมาย มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้บ่งชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนมีการพัฒนาทางการเรียน ของผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีความเข้าใจ จึงทำให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นทั้งของตนเองและของกลุ่ม

5.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมร่วมมือเทคนิค TGT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกัน ในการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนร่วม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังที่พนมพร เผ่าเจริญ (2541, อ้างถึงใน กาญจนา อุปสาร, 2547) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีความสำคัญ คือ เป็นการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะสังคม ทำให้มีความสำเร็จในการเรียนเกิดกับผู้เรียนเป็นจำนวนมากและเป็นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเตรียมให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข อีกทั้งยังช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการคิด เจตคติที่ดีต่อการเรียน สมรรถภาพในการทำงาน ร่วมกัน และสุขภาพจิตที่ดี นอกจากนี้ ช่วยลดพฤติกรรมการเรียนรู้แบบแข่งขันเฉพาะตน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย Symons and Gill (2008) ศึกษาเรื่องการพัฒนาการเรียนที่ผู้เรียนให้มีส่วนร่วมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเทคนิค TGT ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ที่เรียนด้วยการร่วมมือ เทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.3 ผลพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย โดยพิจารณาพฤติกรรม 5 ด้าน ได้แก่ บทบาทหน้าที่ การมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบ การรับฟังความคิดเห็น ผลสำเร็จของงาน พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ปรับปรุง – พอใช้ และนักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น สุชาติดา มุ่งชอนกลาง (2540) กล่าวว่าการทำงานกลุ่ม หมายถึง พฤติกรรมที่สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มแสดงออกถึงการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในลักษณะของกลุ่ม และมีบทบาทในการช่วยกันรับผิดชอบต่องานของกลุ่มแบบร่วมมือ เพื่อให้สามารถบรรลุจุดประสงค์ กลุ่มที่มีร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับวิจัย ชีระวัฒน์ หัสโก (2558) ได้ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานแบบร่วมมือเทคนิค TGT ซึ่งผู้เรียนมีการปฏิบัติงานตามขั้นตอน มีการให้ความช่วยเหลือกัน มีการเคารพกติกาของกลุ่ม ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แสดงความคิดเห็นเป็นประโยชน์ต่อกลุ่ม มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีและร่วมมือกันจนสำเร็จ ผู้เรียนมีระดับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับสูงมาก

5.2.4 ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีการจัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น กลุ่มละ 4 คน จำนวน 2 กลุ่ม และกลุ่มละ 5 คน 4 กลุ่ม ประกอบไปด้วยนักเรียนที่มีความสามารถ เก่ง ปานกลางและอ่อน ซึ่งทุกคนต้องมีหน้าที่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองและกลุ่ม เพื่อความสำเร็จของกลุ่มซึ่งมีคะแนนกระตุ้นในการทำกิจกรรมในแต่ละครั้ง นักเรียนจึงมีความตื่นตัวในการทำกิจกรรม มีความกระตือรือร้นทางการเรียนมากขึ้น ดังที่ จรียา ชุมมุง (2551) กล่าวว่าความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่ง ต่าง ๆ ในทางบวกและเป็นความรู้สึกที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อเวลาหรือสถานการณ์เปลี่ยนไป ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียน หมายถึงความรู้สึกพอใจที่มีต่อการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนจนบรรลุผลหรือเป้าหมายในการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัย ปิยนาล สุทธิประภา (2560) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT อยู่ในระดับมากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

5.3.1.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความมีระเบียบวินัย ในการทำงานกลุ่มกัน ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนเองและรู้จักการช่วยเหลือกัน ซึ่งส่งผลให้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ประสบความสำเร็จ

5.3.1.2 ในการจัดการเรียนรู้โดยแบบร่วมมือเทคนิค TGT เพื่อความเข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละครั้ง ครูจะต้องอธิบายให้ชัดเจนแก่นักเรียน

5.3.1.3 การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT แต่ละกิจกรรมครูจะต้องกำหนดเวลาให้เหมาะสมและต้องคอยเร่งกระตุ้นนักเรียน เพื่อให้ปฏิบัติกิจกรรมให้เวลาที่กำหนด

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 นำวิจัยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เพื่อไปพัฒนาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มเปรียบเทียบกับเทคนิคการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น TAI LT STAD จิ๊กซอว์ เป็นต้น

5.3.2.2 ควรศึกษาการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ที่ส่งผลต่อตัวแปรอื่น ๆ เช่น แรงจูงใจในการเรียนรู้ ความคงทนในการเรียนรู้ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กรมการศาสนา. (2556). *วิถีชีวิต 5 ศาสนิกในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: กรมศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม.
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545*.
กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2542
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและ
พัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ:
พริกหวานกราฟฟิค.
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กาญจนา อุปสาร. (2556). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) เรื่อง ศาสนากับ
การดำรงชีวิต กลุ่มวิชาสังคมศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จริยา ชุมมุง. (2551). *ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT สาระการเรียนรู้
คณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบคูณ หารเลขระคน (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)*.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จันทรา ตันติพงศานุรักษ์. (2543). “การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)”.
วารสารวิชาการ, 3(12), 36 - 55.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2551). *การพัฒนาหลักสูตร*. มหาสารคาม: ทีคิวพี จำกัด.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2542). *เทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมธิราช.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2549). *เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย : แนวทางสู่ความสำเร็จ*. กรุงเทพฯ:
บริษัทไทเนรมิตกิจ อินเทอร์เน็ตโปรดักส์ จำกัด.

- ณัฐกมล วัชรวงษ์ทวี. (2556). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง ภูมิศาสตร์ทวีปยุโรป สาระภูมิศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ทองพูล บุญยิ่ง. (2545). “ผลงานทางวิชาการประเภทแผนการสอน”. *ข้าราชการครู*, 3(12), 3 - 10.
- ทองเวียน ภาวงศ์. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระที่ 5 ภูมิศาสตร์ทวีปยุโรป และ ทวีปแอฟริกา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ทศนา แคมมณี. (2537). *กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานเป็นทีมและการจัดการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ทศนา แคมมณี. (2551). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. กรุงเทพฯ: บริษัทด้านสุทธนาการพิมพ์ จำกัด.
- นิพนธ์ จิตภักดี. (2528). “การพัฒนาทีมงานให้มีประสิทธิภาพ”. *สารพัฒนาหลักสูตร*, 43, 3 - 7.
- นิพา สารพันธ์. (2549). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความรับผิดชอบของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- นิรุต ถึงนาค. (2544). *เอกสารประกอบการสอนวิชาพฤติกรรมกรรมการสอน*. มหาสารคาม: สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.
- บังอร ผงผ่าน. (2538). *ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่องานบริการของโรงพยาบาลกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2544). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2528). “การสร้างแบบวัดเจตคติ”. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*. 2(1), 135 - 137.

- ปิยาภรณ์ รัตนกรกุล. (2536). ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้การแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยนาด สุทธิประภา. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พะยอม รุ่งสุวรรณ. (2552). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การดำข้าวด้วยครกมอง ด้วยกลุ่มร่วมมือชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไพศาล วรคำ. (2552). การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ไพศาล หวังพานิช. (2543). วิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสาน.
- มนสิข สิริสมบุญ. (2550). ระเบียบวิธีวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มยุรี เรื่องศรีมัน. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TGT กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เมืองทอง แชนมณี. (2539). คุณสมบัติของกลุ่มที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โยธิน ศันนยุทธ. (2530). มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งทิวา จักรกร. (2545). หลักการสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองธรรม.
- วรชัญ คลกุล. (2556). การพัฒนาบทเรียนบนเครือข่าย เรื่อง ระบบสุริยะของเรา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบแข่งขันเป็นทีม (TGT) (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: บริษัทแอล.ที.เพรส จำกัด.
- วารี ธีระจิต. (2534). การพัฒนาการสอนสังคมศึกษา ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิชัย โถสุวรรณจินดา. (2536). *ความลึบองค์การ : พฤติกรรมองค์การสมัยใหม่* (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: ดีไลท์.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). *พัฒนาการเรียนการสอน เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506703*.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2558). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กทม.: ประสานการพิมพ์.
- สมยศ นาวิการ. (2521). *การพัฒนาองค์การและการจูงใจ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ดวงกมล.
- สมศักดิ์ ภู่วิภาดาบรรณ. (2545). *การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง*.
กรุงเทพฯ: ดวงกมลสมัย.
- สามารถ สุขวางษ์. (2537). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการทำงานกลุ่มและ
ความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วย
การสอนแบบโครงการ โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต)*.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. (2530). *การจัดการพฤติกรรมมนุษย์*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาองค์การมหาชน. (2545). *หลักเกณฑ์และ
วิธีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรอง
มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาองค์การมหาชน.
- สุนทร สันธพานนท์. (2550). *การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ อักษรเจริญทัศน์.
- สุชาดา มุ่งช่อนกลาง. (2540). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และความ
ร่วมมือในการทำงานกลุ่มระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนด้วยวิธีการ
แบบร่วมมือที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด*. กรุงเทพฯ:
ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2547). *19 วิธีการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ*. กรุงเทพฯ:
ภาพพิมพ์.
- ไสว พักขาว. (2544). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: เอ็มพันธ์.
- ไสว พักขาว. (2544). *หลักการสอนสำหรับการเป็นครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: เอ็มพันธ์.

หุทัย อติชาติพงศ์. (2562). *กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อรัญ ชุยกะเดื่อง. (2557). *เอกสารประกอบการสอนวิชาการวิจัยทางการศึกษา*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อารี พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ ลิฟเฟิลส.

อุทัย บุญประเสริฐ. (2532). *การวางแผนการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Al-Halal, A. J. (2001). "The effect of individualistic learning and cooperative learning strategies on elementary students' mathematics achievement and use of social skills". *Dissertation Abstracts International*, 62(05), 1697-A

Sheikhah Ahmed, B. (2003). "Principals' and Teachers' Attitudes toward Implementing Cooperative Learning Methods at Girls' Private Middle Schools in Jeddah, Saudi Arabia". *Dissertation Abstracts International*, 64(1), 30-A.

Sathya S. D. (2013). *Print Advertising : Consumer Behavior*. Utkal: University.

Graham, M., Milanowski, A., Miller, J. (2012). *Measuring and Promoting Inter - Rater. Agreement of Teacher and Principal Performance Ratings*. Available from <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED530268.pdf>.

Gupta, M. (2004). *Enhancing Student Performance through Cooperative Learning in Physical Science, Assessment and Evaluation in Higher Education*. Dissertation Abstracts International.

Joyce Bruce and Marsha Weil. (1986). *Models of Teaching. 3rd ed.* London : Prentice - Hall International.

Morgan, A.B. (2008). "Nanocomposites I : Current development in nanocomposites as novel flame retardants" In advances in fire retardant materials Cambridge, England : Woodhead Publishing : [England] : Maney Publishing ; Boca Raton, FL : CRC Press.

Salavin, R.E. (1995). *Cooperating learning Theory Research and Practice*.

Massachusetts : A Simo and Schuster Company.

Symons, S., Gill N. (2008). “Improving Student Engagement through the Use of Teams – games – tournament”. *Leadership for Learning Journal*, (November-December, 2008), 1 - 4

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	วิชา ภูมิศาสตร์ รหัส ส21103
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ที่ 11 ทวีปเอเชีย	เวลา 10 ชั่วโมง
เรื่อง ลักษณะทั่วไปของทวีปเอเชีย	เวลา 1 ชั่วโมง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1	ผู้สอน นางสาวธัญชนก สิงห์ทอง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ส 5.1 ม.1/1 เลือกใช้เครื่องมือทางภูมิศาสตร์ในการสืบค้นข้อมูล เพื่อวิเคราะห์ ลักษณะทางกายภาพและสังคมของทวีปเอเชีย

สาระสำคัญ

ทำเลที่ตั้งของประเทศในทวีปเอเชีย และลักษณะทางกายภาพที่หลากหลายและแตกต่างกันในภูมิภาคเอเชียมีอิทธิพลสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของประชากรในทวีปเอเชีย ซึ่งการสืบค้น ข้อมูลต้องเลือกใช้เครื่องมือทางภูมิศาสตร์อย่างเหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. วิเคราะห์ความแตกต่างของทวีปเอเชียได้ (K)
2. สามารถบอกการใช้เครื่องมือทางภูมิศาสตร์ในการศึกษาข้อมูลทำเลที่ตั้งของทวีปเอเชียได้ (P)
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ (A)

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1. ที่ตั้ง ขนาด และอาณาเขตของทวีปเอเชีย

กิจกรรมการเรียนรู้

วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT (Team - games – tournament)

ขั้นที่ 1 การสอน

ครูจะบรรยายเนื้อหาในชั่วโมงนั้น ให้นักเรียนเข้าใจ เมื่อนำเสนอชั้นเรียนนี้นักเรียนจะต้องให้ความสนใจและเข้าใจเนื้อหาที่ครูอธิบายไป และครูแจกทำใบงานเรื่องลักษณะทั่วไปของทวีปเอเชีย ก่อนเล่นเกม ช่วยให้นักเรียนทำงานได้ดีขึ้นในระหว่างการทำงานกลุ่มและระหว่างเกมเพราะคะแนนเกมจะเป็นตัวกำหนดคะแนนกลุ่ม

ขั้นที่ 2 การจัดทีม

จัดกลุ่มแบบคละกัน (Home Team) กลุ่ม 4-5 คน โดยแบ่งตามความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน

ขั้นที่ 3 เกม

เกมปิกนิกมุดลักษณะทั่วไปของทวีปเอเชีย ประกอบด้วยที่ออกแบบมาเพื่อทดสอบความรู้ที่นักเรียนได้รับจากการค้นคว้า ในบทเรียน นักเรียนปิกนิกมุดตำแหน่งของ แผนที่แสดงที่ราบสูง แผนที่แสดงเทือกเขา แผนที่แสดงแอ่งหุบเขา แล้วนักเรียนปิกนิกมุดให้คำตอบถูกต้องจะได้รับคะแนน

ขั้นที่ 4 การแข่งขัน

4.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมความพร้อมให้กับสมาชิกในกลุ่มทุกคน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนและพร้อมที่จะเข้าสู่สนามแข่งขันเกม

4.2 ครูจะให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาจับสลาก หาผู้เริ่มแข่งขันกลุ่ม1 กลุ่ม2 กลุ่ม3 จัดลำดับ

4.3 ครูจัดให้มีการแข่งขัน โดยใช้ตามเนื้อหาในบทเรียน กำหนดรูปภาพและคำตอบไว้แล้วและให้นักเรียนทายภาพให้ถูกต้อง

4.4 ครูก็จะกำหนดเวลาในการแข่งขันภายใน 20 นาที เล่นการเล่นเกม

4.5 เมื่อการแข่งขันจบลงนักเรียนแต่ละกลุ่มกลับไปนั่งที่ในกลุ่มตัวเองให้เรียบร้อย เพื่อที่จะจัดลำดับผู้ที่ชนะ

ขั้นที่ 5 ยอมรับความสำเร็จของทีม

นำคะแนนจากการแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของทีม ทีมที่ได้คะแนนรวมสูงสุดจะได้รับรางวัล

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

ลำดับที่	รายการสื่อ	กิจกรรมที่ใช้	แหล่งที่ได้มา
1	หนังสือเรียนสังคมศึกษา ม.1	วิธีสอนแบบร่วมมือ	หนังสือเรียนสังคมศึกษา ม.1
2	ใบงานลักษณะทั่วไปของทวีปเอเชีย	เทคนิค TGT	
3	แหล่งข้อมูลสารสนเทศ	(Team - games - tournament)	

การวัดผลประเมินผล

1. ใบงานเรื่องลักษณะทั่วไปของทวีปเอเชีย
2. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

กิจกรรมเสนอแนะ

ครูควรให้นักเรียนได้เรียนเนื้อหาบนบทเรียนคอมพิวเตอร์ และแหล่งข้อมูลสารสนเทศ เพื่อให้
นักเรียนได้ดูวิดีโอเกี่ยวกับใบงาน เรื่อง ลักษณะทั่วไปของทวีปเอเชีย

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

พฤติกรรมระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรคระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวธัญชนก สิงห์ทอง)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา

ใบความรู้
เรื่อง ลักษณะทั่วไปของทวีปเอเชีย

ที่ตั้งและอาณาเขต ถ้าหากไม่นับหมู่เกาะของอินโดนีเซียแล้ว ทวีปเอเชียจะมีดินแดน อยู่ทาง
ซีกโลกเหนือทั้งหมด โดยมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับมหาสมุทรอาร์กติก ในทะเลคารา ทะเลลัปเตฟ และทะเลไซบีเรียตะวันออก

จุดเหนือสุดอยู่ที่ แหลมซิลยูกิน ประเทศสหพันธรัฐรัสเซีย ที่ละติจูด 77 องศา 45 ลิปดาเหนือ

เกาะขนาดใหญ่ทางตอนเหนือ ได้แก่ เกาะเซเวอร์นายาเซมลีอา หมู่เกาะไซบีเรีย และ
เกาะแรงเจล

ทิศตะวันออก ติดต่อกับมหาสมุทรแปซิฟิก ในเขตทะเลเบริง ทะเลโอค็อตสค์ ทะเลญี่ปุ่น ทะเล
เหลือง ทะเลจีนตะวันออก และทะเลจีนใต้ โดยมีคาบสมุทรเบริง คาบสมุทรคามชัตกา และ
คาบสมุทรเกาหลีเป็นส่วนหนึ่งของแผ่นดินใหญ่ด้านนี้

จุดตะวันออกสุด อยู่ที่ อีสต์เคป ประเทศสหพันธรัฐรัสเซียที่ลองจิจูด 169 องศา 40 ลิปดา ตะวันตก

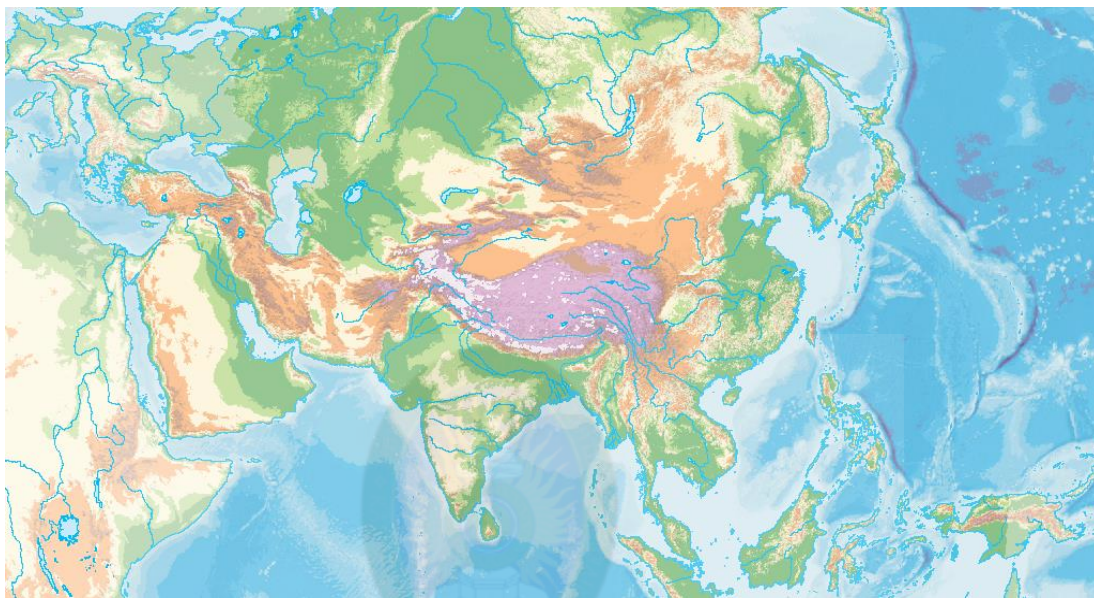
เกาะใหญ่ ได้แก่ เกาะแซคาลิน เกาะฮอนชู เกาะฮอกไกโด เกาะชิโซกุ เกาะคิวชู เกาะไต้หวัน
และเกาะลูซอน

ทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลแดง คลองสุเอซ ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ทะเลด ำ เทือกเขาคอเคซัส
ทะเลแคสเปียน และเทือกเขาคอราล

จุดตะวันตกสุด อยู่ที่ แหลมบารา ประเทศตุรกี ที่ลองจิจูด 26 องศา 04 ลิปดาตะวันออก
เกาะใหญ่ ได้แก่ เกาะไซปรัส

ใบงาน เรื่อง ลักษณะทางกายภาพของทวีปเอเชีย

คำชี้แจง : ให้นักเรียนปักหมุดตำแหน่ง แหล่งต่าง ๆ ให้ถูกต้อง โดยให้นักเรียนเขียนคำตอบที่กลุ่มตัวเอง
ได้ลงในใบงาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

ใบคำตอบ ปักหมุด ที่ต้องจับฉลองได้

 คอเคซัส	 เทียนชาน	 ที่ราบสูงไซบีเรียตอนกลาง	 ที่ราบสูงอิหร่าน
 อัลไตชาน	 คุนหลุน	 ที่ราบสูงตุงกูรวา	 คาบสมุทธอาหรับ
 ทอรัส	 การาโกรัม	 ที่ราบไซบีเรียตะวันตก	 สินธุ
 เทือกเขาซาครอส	 เทือกเขาหิมาลัย	 แมนจูเรีย	 คงคา-พรหมบุตร
 ชุมเขापามีร์	 อันตุนชาน	 คาบสมุทธเกาหลี	 คาบสมุทธอินโดจีน
 ฮินดูกูช	 ที่ราบสูงทิเบต	 ที่ราบจีนตอนเหนือ	 โขง
 สุลaiman	 ฉีเหลียนชาน	 เมโสโปเตเมีย	 คาบสมุทธเดกกัน
 แอ่งคาซัค	 หมูเกาะญี่ปุ่น	 แอ่งซุงกาเรีย	 หมูเกาะอินโดนีเซีย
 แอ่งมองโกเลีย	 หมูเกาะฟิลิปปิน	 แอ่งทาริม	 แอ่งไคต้าม
 แอ่งดักติกะวีร์	 แอ่งเสฉวน		

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ผู้สอนทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

ข้อที่	พฤติกรรมที่ประเมิน	คุณภาพการปฏิบัติ		
		3	2	1
ด้านบทบาทหน้าที่				
1	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไว้ชัดเจน			
2	มีการปรึกษาหารือในกลุ่มวางแผนในการทำงาน			
3	ทุกคนร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ตามแผนที่ได้กำหนดไว้และร่วมกันทำงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์			
ด้านการมีส่วนร่วม				
4	ทุกคนร่วมมือกันทำงานเป็นกลุ่มและปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย			
5	ทุกคนในกลุ่มมีน้ำใจช่วยเหลือซึ่งกันและกันในขณะทำงาน			
6	ทุกคนความสามารถในการสื่อสารกับเพื่อนอย่างเหมาะสม			
ด้านความรับผิดชอบ				
7	มีความรับผิดชอบหน้าที่ตัวเองที่ได้รับมอบหมาย			
8	ทุกคนช่วยเหลือกันในการควบคุมการทำงานให้สำเร็จ			
การรับฟังความคิดเห็น				
9	สมาชิกในกลุ่มยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น			
ผลสำเร็จของงาน				
10	ผลงานของกลุ่มเรียบร้อยและส่งตรงเวลาที่กำหนด			
รวมคะแนน				

สรุปผลการประเมิน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวธัญชนก สิงห์ทอง)

วันที่...../...../.....

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
21 - 30	ดี
11 - 20	พอใช้
1 - 10	ปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3 (มาก)	2 (ปานกลาง)	1 (น้อย)
บทบาทหน้าที่	รู้และตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับอย่างชัดเจน ถูกต้อง	รู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับเพียงเล็กน้อย	รู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง แต่ไม่ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
การมีส่วนร่วม	ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มตามเป้าหมาย และช่วยเหลือสมาชิกกลุ่มทุกครั้ง	ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มตามเป้าหมายและช่วยเหลือสมาชิกกลุ่มบางครั้ง	ไม่ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มตามเป้าหมาย และช่วยเหลือสมาชิกกลุ่ม
ความรับผิดชอบ	ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย และมีความตั้งใจในการทำงาน ไม่หลีกเลี่ยงงาน	ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เพียงบางส่วนไม่มีความตั้งใจในการทำงาน ไม่หลีกเลี่ยงงาน	ไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย และหลีกเลี่ยงการทำงานที่ได้รับมอบหมาย
การรับฟังความคิดเห็น	รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มอย่างเหตุผล และสร้างสรรค์	รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มอย่างมีเหตุผล และสร้างสรรค์ส่วนมากเพียงเล็กน้อย	ไม่รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มในกลุ่ม
ผลสำเร็จของงาน	เกิดจากการความร่วมมือของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม	เกิดจากการร่วมมือของสมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่ม	เกิดจากการร่วมมือของสมาชิกส่วนน้อยในกลุ่ม

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้
การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็น ของท่านพร้อม เขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

หากมีความคิดเห็นใดๆ นอกเหนือจากหัวข้อที่มีการประเมินคุณภาพนี้ กรุณาระบุลงในช่องของความคิดเห็นเพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.00 หมายถึง เหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.00 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.00 หมายถึง เหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1	ชื่อหน่วย ชัดเจน ครอบคลุม เนื้อหาสาระ น่าสนใจ						
2	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดมีความเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม						
3	ความสอดคล้องของสาระสำคัญกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด						
4	ความครอบคลุมของสาระสำคัญกับตัวชี้วัดทั้งหมดของหน่วยการเรียนรู้						
5	ความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมง						

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
7	ความครบถ้วนของทักษะ/ กระบวนการกับตัวชี้วัด						
8	ความครบถ้วนของคุณลักษณะกับตัวชี้วัด						
9	ความเหมาะสมของผลงาน/ชิ้นงาน/ภาระงานเพื่อการประเมิน ผลการเรียนรู้รายย่อยของหน่วย						
10	กิจกรรมการเรียนรู้ สามารถให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ/ กระบวนการและคุณลักษณะครบตามตัวชี้วัดของหน่วย และ เน้นสมรรถนะสำคัญที่หลักสูตรแกนกลางกำหนด						
11	ความเหมาะสมของสื่อ อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้						
12	ความเหมาะสมของวิธีการวัด และประเมินผลการเรียนรู้						
13	ความเหมาะสมของเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้						
14	ความเหมาะสมของเกณฑ์การวัดและประเมินการเรียนรู้						
15	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

()

วัน/เดือน/ปี ที่ประเมิน...../...../.....

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง : เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือกมีทั้งหมด 30 ข้อ ให้นักเรียนเลือกตอบคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. ถ้ากล่าวถึงทวีปเอเชีย นักเรียนจะคิดถึงเรื่องใดเป็นอันดับแรก
 - ก. ดินแดนแห่งอารยธรรม
 - ข. ทวีปที่มีศาสนา最多ในโลก
 - ค. ดินแดนแห่งความหลากหลาย
 - ง. แผ่นดินที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก
2. ถ้านักเรียนต้องใช้เครื่องมือทางภูมิศาสตร์เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพของทวีปเอเชีย ควรเลือกใช้เครื่องมือใดที่เหมาะสมมากที่สุด
 - ก. ลูกโลก
 - ข. Remote Sensing
 - ค. แผนที่
 - ง. ภาพถ่ายทางอากาศ
3. การแบ่งภูมิภาคของทวีปเอเชียยึดหลักการใด
 - ก. ทำเลที่ตั้งใกล้เคียงกัน
 - ข. ความเหมือนกันของเชื้อชาติ
 - ค. ความคล้ายคลึงในวัฒนธรรมเดียวกัน
 - ง. ลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศคล้ายคลึงกัน
4. ถ้าในแผนที่แสดงภูมิอากาศของทวีปเอเชีย ปรากฏสีเหลืองแสดงว่าบริเวณดังกล่าวมีลักษณะภูมิอากาศแบบใด
 - ก. แบบศูนย์สูตร
 - ข. แบบทะเลทราย
 - ค. แบบมรสุม
 - ง. แบบทุนดรา

5. เพราะเหตุใดแม่น้ำในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไหลจากทางตะวันตก ไปทางตะวันออก
- ทางตะวันออกมีทะเล
 - ด้านตะวันออกเป็นแนวรับมรสุม
 - ทางด้านตะวันตกมีเทือกเขาจำนวนมาก
 - พื้นที่ด้านตะวันตกเทลาดไปทางตะวันออก
6. ปัจจัยสำคัญใดที่ทำให้ทวีปเอเชียเป็นแหล่งอาหารสำคัญของโลก
- มีลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศเหมาะแก่การเกษตรกรรม
 - ประชากรมีความชำนาญในการเพาะปลูก
 - เกษตรกรใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยีในการเพาะปลูก
 - มีฝนตกชุก
7. ถ้านักเรียนไปเที่ยวป่าในเขตที่ราบไซบีเรีย นักเรียนจะพบป่าไม้และสัตว์ชนิดใด
- ป่าดงดิบ และแรด
 - ป่าผลัดใบ และหมีแพนด้า
 - ป่าสนไทก้า และกวางมูส
 - ป่าไม่ผลัดใบ และสุนัขจิ้งจอก
8. กิ่งกนกเดินทางไปท่องเที่ยวในบริเวณที่มีอุณหภูมิสูง มีความชุ่มชื้น และมีความแห้งแล้งชัดเจนกัน สลับกันปีละ 6 เดือน กิ่งกนกเดินทางไปในภูมิภาคเขตใด
- เขตอากาศมรสุมเมืองร้อน
 - เขตอากาศแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน
 - เขตอากาศแบบทุ่งหญ้ากึ่งทะเลทราย
 - เขตอากาศแบบทะเลทรายเขตอบอุ่น
9. เพราะเหตุใดประชากรจึงอาศัยทางตะวันออกของทวีปเอเชียมากกว่าทางตะวันตก
- อยู่ใกล้ทะเล
 - มีอุตสาหกรรมก้าวหน้า
 - ภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำ
 - เป็นศูนย์รวมของเทคโนโลยีสารสนเทศ

10. เพราะเหตุใดประชากรจึงอาศัยในบริเวณที่ราบสูงทิเบตน้อย
- เป็นที่ราบสูงการคมนาคมไม่สะดวก
 - เป็นที่ราบสูงมีอากาศเบาบางและหนาวเย็น
 - เป็นพื้นที่แห้งแล้ง ขาดแคลนน้ำและอาหาร
 - เป็นที่ราบในเขตหนาว มีหิมะปกคลุมตลอดปี
11. สุบรรณ เป็นหนุ่มร่างเล็ก รูปร่างสันทัด ตาสีดำ ผิวสีเหลือง ตาเรียว ลักษณะของสุบรรณมีเชื้อชาติใด
- นิกรอยด์
 - แฮมตีก
 - มองโกลอยด์
 - คอเคซอยด์
12. ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ธุรกิจบริการใด ทำรายได้ สูงที่สุด
- การท่องเที่ยว
 - สิ่งทอ
 - หัตถกรรม
 - การเงินการธนาคาร
13. สมเจตเดินทางไปดูการพัฒนาเศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สมเจตต้องเลือกดูกิจกรรมเศรษฐกิจใด
- ธุรกิจการค้าและบริการ
 - อุตสาหกรรมเกษตร
 - อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
 - อุตสาหกรรมขุดเจาะน้ำมัน
14. ปัจจัยใดที่มีส่วนทำให้การดำเนินวิถีชีวิตของประชากรในทวีปเอเชียเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
- การแข่งขันกีฬาพร้อมกัน
 - การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกัน
 - การใช้เครื่องมือสื่อสารสมาร์ทโฟน
 - การรวมกลุ่มประเทศด้านการเมือง เศรษฐกิจ
15. เพราะเหตุใด ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ประสบปัญหา ภูเขาไฟระเบิดบ่อยครั้ง
- อยู่ในแนววงแหวนแห่งไฟ
 - เพราะเป็นโครงสร้างหินเก่า
 - อยู่ในแนวรอยเลื่อนของเปลือกโลก
 - อยู่ในบริเวณที่มีการทับถมของซากพืชซากสัตว์จำนวนมาก

16. นายอุสมานต้องการตั้งโรงงานผลิตอาหารทะเลสำเร็จรูปในทวีปเอเชีย เขาควรเลือกตั้งโรงงานในที่ใด
- ญี่ปุ่น เพราะมีวิทยาการก้าวหน้า
 - อินเดีย เพราะมีแรงงานจำนวนมาก
 - จีน เพราะอยู่ติดกับทะเลและมีแรงงานมาก
 - เกาหลีใต้ เพราะเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่
17. ถ้านักเรียนต้องการศึกษาภูมิศาสตร์ของทวีปเอเชีย ควรเลือกใช้เครื่องมือใดจึงจะเหมาะสมมากที่สุด
- ลูกโลก
 - เข็มทิศ
 - แผนที่แสดงจำนวนภูมิประเทศ
 - แผนที่แสดงลักษณะทางกายภาพ
18. ถ้าวบริเวณด้านตะวันออกจดกับมหาสมุทรแปซิฟิกทางด้านตะวันตกจะจดกับดินแดนใด
- เส้นศูนย์สูตร
 - เกาะรอตต์ในมหาสมุทรอินเดีย
 - ทะเลแดงและทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
 - แหลมซินยูนีสกิน ในมหาสมุทรอาร์กติก
19. ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่ของทวีปเอเชียเป็นอย่างไร
- มีที่ราบลุ่มแม่น้ำและแอ่งแผ่นดิน
 - เป็นทะเลทรายขนาดใหญ่ทางตอนเหนือ
 - เป็นเทือกเขาสูง สลับกับที่ราบริมชายฝั่ง
 - เป็นพื้นที่ราบที่เกิดจากการพัดพาตะกอนแม่น้ำ
20. ดินแดนที่บริโศคเนื้อวัว บูชาเทพเจ้า อยู่ในภูมิภาคใด
- เอเชียเหนือ
 - เอเชียกลาง
 - เอเชียตะวันออก
 - เอเชียใต้

21. กมลภรณ์เล่าให้เพื่อนฟังว่าได้ไปท่องเที่ยวในหมู่เกาะ โดยบริเวณที่พักอาศัยมีอากาศร้อนชื้น ฝนตกบ่อยมาก นักเรียนคิดว่าบริเวณดังกล่าวจะมีลักษณะภูมิอากาศแบบใด

- ก. แบบมรสุม
- ข. แบบศูนย์สูตร
- ค. แบบทะเลทรายเขตร้อน
- ง. แบบทะเลทรายเขตอบอุ่น

22. มีสเตอร์ทานากะซื้อโปสการ์ดรูปหมีแพนด้ามาฝากลูกสาว นักเรียนคิดว่ามีสเตอร์ทานากะเดินทางไปประเทศใด

- ก. จีน
- ข. อินเดีย
- ค. มองโกเลีย
- ง. เกาหลีใต้

23. แหล่งพลังงานสำคัญของทวีปเอเชียอยู่ในภูมิภาคใด

- ก. เอเชียใต้
- ข. เอเชียตะวันออก
- ค. เอเชียตะวันตกเฉียงใต้
- ง. เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

24. เพราะเหตุใดประชากรจึงไม่นิยมตั้งถิ่นฐานทางด้านตะวันตกของทวีปเอเชีย

- ก. มีอากาศเบาบาง
- ข. มีแหล่งอาหารน้อย
- ค. เป็นแนวภูเขาไฟ
- ง. มีน้ำท่วมขังตลอดปี

25. สาเหตุใดที่ทำให้จำนวนประชากรในทวีปเอเชียเพิ่มขึ้น

- ก. มีอัตราการเกิดเพิ่มขึ้น
- ข. รัฐบาลส่งเสริมการมีบุตร
- ค. มีอัตราการตายน้อยลงทุกปี
- ง. ประชากรจากที่อื่นย้ายเข้ามาเพิ่มขึ้น

26. ดินแดนรัสเซีย ในทวีปเอเชียมีอากาศหนาว และมีหิมะตกตลอดปี จึงมักจะพบพืชพรรณธรรมชาติประเภทใดเป็นจำนวนมาก

- ก. ส้ม มะกอก องุ่น
- ข. ไม้โอ๊ก มอส ไลเคน
- ค. ไม้สน เพียงอย่างเดียว
- ง. ป่าแคระ กระจับปี่ ไม้ตะเคียน

27. นายหมัดเดินทางไปท่องเที่ยวในประเทศญี่ปุ่น นักเรียนจะแนะนำให้ใช้พาหนะใดในการเดินทางภายในประเทศญี่ปุ่นจึงจะสะดวก

- ก. รถแท็กซี่
- ข. เซาร์ถยนต์
- ค. รถประจำทาง
- ง. รถไฟความเร็วสูง

28. เมื่อเกิดไฟป่าในประเทศอินโดนีเซีย มีสเตอร์บัมบังจะต้องดูแลตนเองอย่างไรเมื่อต้องออกจากบ้าน

- ก. ย้ายครอบครัวหนี
- ข. สวมหน้ากากอนามัย
- ค. ติดตามข่าวสารอย่างใกล้ชิด
- ง. ศึกษาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

29. ถ้าต้องขนส่งวัตถุอันตรายระหว่างประเทศรัสเซียและประเทศจีน ควรเลือกใช้ทางคมนาคมใดจึงจะประหยัดต้นทุนมากที่สุด

- ก. เส้นทางน้ำผ่านแม่น้ำอือบ
- ข. เส้นทางน้ำผ่านแม่น้ำแยงซี
- ค. เส้นทางรถไฟสายปักกิ่ง - โนวอซีปีสค์
- ง. เส้นทางรถไฟสายทรานส์ - ไชบีเรีย - ปักกิ่ง

30. “ประชากรสร้างที่พักแบบกระโจม และย้ายกระโจมทุก 2 ปี กลางวันอากาศร้อนจัด กลางคืนอากาศหนาวจัด” บริเวณดังกล่าวควรอยู่ในประเทศใดของเอเชียตะวันออก

- ก. ญี่ปุ่น
- ข. มองโกเลีย
- ค. คาซัคสถาน
- ง. ทาจิกีสถาน

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เรื่อง ทวีปเอเชีย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีข้อสอบทั้งหมด 30 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที
2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ

ข้อที่	เฉลย	ข้อที่	เฉลย
1.	ง	16.	ค
2.	ค	17.	ง
3.	ก	18.	ค
4.	ข	19.	ง
5.	ง	20.	ง
6.	ก	21.	ข
7.	ค	22.	ก
8.	ข	23.	ค
9.	ค	24.	ข
10.	ข	25.	ก
11.	ค	26.	ค
12.	ก	27.	ง
13.	ก	28.	ข
14.	ค	29.	ข
15.	ก	30.	ข

แบบสอบถามความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT
เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบวัดความพึงพอใจฉบับนี้ สำหรับใช้สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 15 ข้อ

2. กำหนดระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ 1, 2, 3, 4 และ 5 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายจากคะแนนเฉลี่ยดังต่อไปนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจที่มากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อ	ประเด็นการสอบถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา					
2	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด					
3	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น					
4	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการคิดและการตัดสินใจ					
5	นักเรียนสนุกสนานกับการร่วมมือกันเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคTGT					
6	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม					
7	บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม					
8	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นได้อย่างอิสระ					
9	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย					
10	บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ					
11	นักเรียนได้ทราบคะแนนของตนเองและกลุ่ม					

ข้อ	ประเด็นการสอบถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
12	นักเรียนพอใจในคะแนนของตนเองและคะแนนของกลุ่มที่ได้เสมอ					
13	ครูกำหนดเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน					
14	นักเรียนได้ความรู้จากการตอบคำถาม					
15	ครูผู้สอนดูแลติดตามผลงานนักเรียนอย่างต่อเนื่อง					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของ
นักเรียน
ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาความสอดคล้องของแบบประเมินแต่ละข้อกับนิยามศัพท์ แล้วทำ

เครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

นิยามศัพท์

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของผู้เรียนมีความรู้สึกที่มีความสุขหรือพอใจ ในเพื่อนร่วมงานและความรับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง เมื่อได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายในวิชาภูมิศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อ ที่	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อ เสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ข้าพเจ้าพึงพอใจในการเรียนรู้คำแนะนำที่เหมาะสม				
2	ข้าพเจ้าและเพื่อนๆ ชอบที่ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มและช่วยกันทำงานภายในกลุ่มได้				
3	ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจเนื้อหาบทเรียนกระตุ้นความสนใจ				
4	ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจการส่งเสริมการคิดและการตัดสินใจ				
5	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับการร่วมมือกันเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคTGT				
6	ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจต่อความรับผิดชอบของตนเองและกลุ่ม				
7	ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจในการส่งเสริมการทำงานกลุ่ม				
8	ข้าพเจ้าพึงพอใจบรรยากาศของการเรียนทำให้มีความกระตือรือร้นได้อย่างอิสระ				

ข้อที่	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
9	ข้าพเจ้าพึงพอใจรู้สึกชอบต่อการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นระหว่างครูกับนักเรียน				
10	ข้าพเจ้าพึงพอใจบรรยายภาคของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ				
11	ข้าพเจ้ารู้สึกการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทำให้เข้าใจและรู้จักเพื่อนมากขึ้น				
12	ข้าพเจ้าพอใจในคะแนนของตนเองและคะแนนของกลุ่มที่ได้เสมอ				
13	ข้าพเจ้าพอใจกับระยะเวลาในการทำกิจกรรม				
14	ข้าพเจ้าพึงพอใจในคะแนนของกลุ่มโดยรวม				
15	ข้าพเจ้าพอใจที่ได้ทราบคะแนนของผลงานที่ข้าพเจ้าทำในเวลาอันรวดเร็ว				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวธัญชนก สิงห์ทอง)

วันที่...../...../.....

ภาคผนวก ข

ผลวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.1

คะแนนของผู้เชี่ยวชาญจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (แผนที่ 1 - 10)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ					\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
		ผู้เชี่ยวชาญ							
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	ชื่อหน่วย ชัดเจน ครอบคลุม เนื้อหาสาระ น่าสนใจ	5	5	4	5	4	4.60	0.49	มากที่สุด
2	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดมีความเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.40	มากที่สุด
3	ความสอดคล้องของสาระสำคัญกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	5	4	4	4.60	0.49	มากที่สุด
4	ความครอบคลุมของสาระสำคัญกับตัวชี้วัดทั้งหมดของหน่วยการเรียนรู้	5	5	4	4	4	4.40	0.49	มาก
5	นักเรียนสนุกสนานกับการร่วมมือกันเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคTGT	5	5	5	5	4	4.80	0.40	มากที่สุด
6	ความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมง	5	5	5	5	4	4.60	0.49	มากที่สุด
7	ความครบถ้วนของทักษะ/ กระบวนการกับตัวชี้วัด	5	5	5	4	4	4.60	0.49	มากที่สุด
8	ความครบถ้วนของคุณลักษณะกับตัวชี้วัด	5	5	5	4	4	4.80	0.40	มากที่สุด
9	ความเหมาะสมของผลงาน/ชิ้นงาน/ภาระงาน เพื่อการประเมินผลการเรียนรู้รวบยอดของหน่วย	5	5	5	5	4	4.60	0.49	มากที่สุด
10	กิจกรรมการเรียนรู้ สามารถให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ/กระบวนการและคุณลักษณะครบตามตัวชี้วัดของหน่วย และเน้นสมรรถนะสำคัญที่หลักสูตรแกนกลางกำหนด	5	5	5	4	4	4.60	0.49	มากที่สุด
11	ความเหมาะสมของสื่อ อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.40	มากที่สุด
12	ความเหมาะสมของวิธีการวัด และประเมินผล การเรียนรู้	5	5	5	4	4	4.60	0.49	มากที่สุด
13	ความเหมาะสมของเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.40	มากที่สุด

ต่อ

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
		ผู้เชี่ยวชาญ							
		คน ที่1	คน ที่2	คน ที่3	คน ที่4	คน ที่5			
14	ความเหมาะสมของเกณฑ์การวัดและประเมิน การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.40	มากที่สุด
15	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ ให้กับผู้เรียนได้จริง	4	5	5	5	5	4.80	0.40	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย						4.68	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ ข.2

คะแนนของผู้เชี่ยวชาญการประเมินแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้
แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	หมายเหตุ
	1	2	3	4	5			
1	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ต่อ

ตารางที่ ข.2 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	หมายเหตุ
	1	2	3	4	5			
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
25	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
26	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
31	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
32	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
33	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
34	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
35	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ข.2 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	หมายเหตุ
	1	2	3	4	5			
36	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
37	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
38	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
39	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
40	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ ข.3

คะแนนของผู้เชี่ยวชาญการประเมินแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	ประเด็นพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ความสอดคล้อง
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ด้านบทบาทหน้าที่								
1	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไว้ชัดเจน	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	มีการปรึกษาหารือในกลุ่มวางแผนในการทำงาน	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	ทุกคนร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ตามแผนที่ได้กำหนดไว้และร่วมกันทำงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ด้านการมีส่วนร่วม								
4	ทุกคนร่วมมือกันทำงานเป็นกลุ่มและปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	ทุกคนในกลุ่มมีน้ำใจช่วยเหลือซึ่งกันและกันในขณะทำงาน	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ต่อ

ตารางที่ ข.3 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็นพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ความ สอดคล้อง
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
6	ทุกคนความสามารถในการสื่อสารกับเพื่อนอย่างเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ด้านบทบาทหน้าที่								
1	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไว้ชัดเจน	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	มีการปรึกษากายในกลุ่มวางแผนในการทำงาน	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	ทุกคนร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ตามแผนที่ได้กำหนดไว้และร่วมกันทำงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ด้านการมีส่วนร่วม								
4	ทุกคนร่วมมือกันทำงานเป็นกลุ่มและปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	ทุกคนในกลุ่มมีน้ำใจช่วยเหลือซึ่งกันและกันในขณะทำงาน	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	ทุกคนความสามารถในการสื่อสารกับเพื่อนอย่างเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ ข.4

คะแนนผู้เชี่ยวชาญการประเมินความพึงพอใจ ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อ ที่	ประเด็นความพึงพอใจ	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ความ สอดคล้อง
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่		
		1	2	3	4	5		
1	ข้าพเจ้าพึงพอใจในการเรียนรู้คำแนะนำ ที่เหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ชอบที่ได้เรียนรู้ ร่วมกันเป็นกลุ่มและช่วยกันทำงาน ภายในกลุ่มได้	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจเนื้อหาบทเรียน กระตุ้นความสนใจ	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจการส่งเสริมการคิด และการตัดสินใจ	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับการร่วมมือกัน เรียนรู้ โดยใช้เทคนิคTGT	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจต่อความรับผิดชอบ ของตนเองและกลุ่ม	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7	ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจในการส่งเสริม การทำงานกลุ่ม	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
8	ข้าพเจ้าพึงพอใจบรรยากาศของการเรียน ทำให้มีความกระตือรือร้นได้ อย่างอิสระ	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
9	ข้าพเจ้าพึงพอใจรู้สึกชอบต่อการแลกเปลี่ยน ความรู้ความคิดเห็นระหว่างครู กับนักเรียน	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
10	ข้าพเจ้าพึงพอใจบรรยากาศของการ เรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรม ได้อย่างอิสระ	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ต่อ

ตารางที่ ข.4 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็นความพึงพอใจ	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ความ สอดคล้อง
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่		
		1	2	3	4	5		
11	ข้าพเจ้ารู้สึกการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทำให้เข้าใจและรู้จักเพื่อนมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
12	ข้าพเจ้าพอใจในคะแนนของตนเองและคะแนนของกลุ่มที่ได้เสมอ	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
13	ข้าพเจ้าพอใจกับระยะเวลาในการทำกิจกรรม	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
14	ข้าพเจ้าพึงพอใจในคะแนนของกลุ่มโดยรวม	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
15	ข้าพเจ้าพอใจที่ได้ทราบคะแนนของผลงานที่ข้าพเจ้าทำในเวลาอันรวดเร็ว	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ ข.5

ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	p	B	การคัด
1	0.46	0.56	ใช้ได้
2	0.54	0.48	ใช้ได้
3	0.50	0.52	ใช้ได้
4	0.50	0.52	ใช้ได้
5	0.46	0.56	ใช้ได้
6	0.35	0.68	ใช้ได้
7	0.50	0.52	ใช้ได้
8	0.50	0.52	ใช้ได้
9	0.50	0.52	ใช้ได้
10	0.50	0.52	ใช้ได้

ตารางที่ ข.5 (ต่อ)

ข้อที่	p	B	การคัด
11	0.38	0.64	ใช้ได้
12	0.50	0.52	ใช้ได้
13	0.46	0.56	ใช้ได้
14	0.38	0.64	ใช้ได้
15	0.50	0.52	ใช้ได้
16	0.42	0.60	ใช้ได้
17	0.46	0.56	ใช้ได้
18	0.42	0.60	ใช้ได้
19	0.46	0.56	ใช้ได้
20	0.46	0.56	ใช้ได้
21	0.50	0.52	ใช้ได้
22	0.54	0.48	ใช้ได้
23	0.54	0.48	ใช้ได้
24	0.38	0.64	ใช้ได้
25	0.50	0.52	ใช้ได้
26	0.42	0.60	ใช้ได้
27	0.46	0.56	ใช้ได้
28	0.46	0.56	ใช้ได้
29	0.38	0.64	ใช้ได้
30	0.54	0.48	ใช้ได้

มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.35 – 0.54

ค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.48 – 0.68

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.90

ตารางที่ ข.6

คะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน - หลังเรียน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน Pre-test (30)	คะแนนหลังเรียน Pre-test (30)
1	14.00	23.00
2	9.00	21.00
3	8.00	19.00
4	10.00	19.00
5	14.00	27.00
6	17.00	25.00
7	10.00	22.00
8	6.00	23.00
9	14.00	20.00
10	12.00	21.00
11	12.00	22.00
12	16.00	16.00
13	8.00	18.00
14	19.00	19.00
15	12.00	20.00
16	11.00	22.00
17	10.00	23.00
18	9.00	28.00
19	21.00	27.00
20	21.00	20.00
21	17.00	28.00
22	14.00	22.00

(ต่อ)

ตารางที่ ข.6 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน Pre-test	คะแนนหลังเรียน Pre-test
	(30)	(30)
23	9.00	21.00
24	8.00	26.00
25	16.00	18.00
26	13.00	19.00
27	12.00	18.00
Sum	346	587
\bar{X}	12.81	21.74
S.D.	3.89	3.30
ร้อยละ	42.71	72.47

ตารางที่ ข.7

คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละจากใบงาน เกมและแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน
กลุ่ม ระหว่างเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้ 1 – 4

ข้อ ที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1			แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2			แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3			แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4		
	ใบงาน	เกม	รวม	ใบงาน	เกม	รวม	เกม	พฤติกรรม กลุ่ม	รวม	ใบงาน	เกม	รวม
	(20)	(20)	(40)	(20)	(20)	(40)	(20)	(30)	(50)	(20)	(20)	(40)
1	13	15	28	15	14	29	16	13	29	15	14	29
2	15	14	29	15	15	30	13	12	25	16	13	29
3	15	16	31	15	15	30	15	10	25	13	17	30
4	15	17	32	13	17	30	15	11	26	16	15	31
5	14	15	29	15	14	29	16	13	29	15	14	29
6	13	16	29	14	16	30	14	14	28	15	15	30
7	14	16	30	13	15	28	15	10	25	14	17	31
8	14	18	32	14	18	32	16	14	30	12	16	28
9	17	18	35	15	18	33	16	14	30	17	16	33

ต่อ

ตารางที่ ข.7 (ต่อ)

ข้อที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1			แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2			แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3			แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4		
	ใบงาน	เกม	รวม	ใบงาน	เกม	รวม	เกม	พหุศักรรณกลุ่ม	รวม	ใบงาน	เกม	รวม
	(20)	(20)	(40)	(20)	(20)	(40)	(20)	(30)	(50)	(20)	(20)	(40)
10	15	16	31	12	16	28	14	14	28	16	15	31
11	13	14	27	14	15	29	13	12	25	15	13	28
12	12	16	28	13	15	28	15	10	25	14	17	31
13	15	16	31	15	16	31	14	14	28	13	15	28
14	16	15	31	16	16	32	16	13	29	12	14	26
15	15	17	32	13	17	30	15	11	26	13	15	28
16	15	15	30	16	16	32	16	13	29	14	14	28
17	13	14	27	17	15	32	13	12	25	15	13	28
18	17	14	31	15	15	30	13	12	25	15	13	28
19	17	17	34	16	17	33	15	11	26	16	15	31
20	15	18	33	15	18	33	16	14	30	15	16	31
21	17	16	33	15	16	31	14	14	28	15	15	30
22	16	17	33	16	17	33	15	11	26	16	15	31
23	15	16	31	17	15	32	15	10	25	14	17	31
24	14	16	30	14	15	29	15	10	25	12	17	29
25	15	14	29	15	15	30	13	12	25	15	13	28
26	17	16	33	14	16	30	14	14	28	15	15	30
27	14	18	32	17	18	35	16	14	30	15	16	31
รวม	401	430	831	399	430	829	398	332	730	393	405	798
X	14.85	15.92	30.78	14.78	15.92	30.70	14.74	12.29	27.03	14.55	15.00	29.55
S.D.	1.40	1.30	2.09	1.31	1.20	1.81	1.10	1.53	1.98	1.33	1.35	1.58
ร้อยละ	74.25	79.62	76.94	73.89	79.62	76.75	73.70	40.99	54.08	72.78	75.00	73.89

ตารางที่ ข.8

คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ จากใบงาน เกม และแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน

กลุ่ม ระหว่างเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้ 5 – 8

ข้อที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5			แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6			แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7			แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8		
	ใบงาน	เกม	รวม	ใบงาน	เกม	รวม	ใบงาน	เกม	รวม	ใบงาน	เกม	รวม
	(20)	(20)	(40)	(20)	(20)	(40)	(20)	(20)	(40)	(20)	(20)	(40)
1	15	15	30	14	16	30	15	15	30	15	14	29
2	14	17	31	15	13	28	16	15	31	14	15	29
3	13	16	28	15	15	30	16	16	32	16	13	29
4	17	12	29	16	14	30	14	14	28	12	16	28
5	15	15	30	15	16	31	17	15	32	17	14	31
6	18	17	34	17	14	31	15	15	30	15	14	29
7	15	16	30	18	15	33	17	16	33	16	13	29
8	16	15	31	15	15	30	15	14	29	14	13	27
9	14	15	29	15	15	30	15	14	29	17	13	30
10	15	17	31	17	14	31	17	15	32	16	14	30
11	17	17	34	16	13	29	15	15	30	15	15	30
12	15	16	30	15	15	30	15	16	31	15	13	28
13	15	17	31	14	14	28	14	15	29	15	14	29
14	14	15	29	15	16	31	16	15	31	16	14	30
15	14	12	26	15	14	29	15	14	29	15	16	31
16	17	15	32	16	16	32	14	15	29	16	14	30
17	16	17	33	14	13	27	15	15	30	14	15	29
18	18	17	35	15	13	28	16	15	31	16	15	31
19	16	12	28	15	14	29	16	14	30	17	16	33
20	17	15	32	16	15	31	17	14	31	17	13	30
21	15	14	31	16	14	30	15	15	30	15	14	29
22	15	17	27	17	14	31	14	14	28	16	16	32
23	17	16	32	15	15	30	16	16	32	17	13	30
24	16	16	31	16	15	31	15	16	31	17	13	30
25	17	14	34	16	13	29	16	15	31	15	15	30
26	16	14	32	16	14	30	16	15	31	16	14	30
27	15	15	30	15	15	30	15	14	29	17	13	30

ต่อ

ตารางที่ ข.8 (ต่อ)

ข้อที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5			แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6			แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7			แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8		
	ใบงาน	เกม	รวม	ใบงาน	เกม	รวม	ใบงาน	เกม	รวม	ใบงาน	เกม	รวม
	(20)	(20)	(40)	(20)	(20)	(40)	(20)	(20)	(40)	(20)	(20)	(40)
รวม	422	408	830	419	390	809	417	402	819	421	382	803
X	15.62	15.33	30.74	15.51	14.44	29.97	15.44	14.89	30.33	15.59	14.14	29.74
S.D.	1.30	1.57	2.19	0.97	0.98	1.31	0.93	0.70	1.30	1.21	1.06	1.22
ร้อยละ	78.14	75.55	76.85	77.60	72.22	74.90	77.22	74.44	75.83	77.97	70.74	74.35

ตารางที่ ข.9

คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ จากใบงาน เกม และแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน
กลุ่ม ระหว่างเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้ 9 – 10

ข้อที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9			แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10			รวมคะแนนระหว่างเรียน	คะแนนทดสอบหลังเรียน
	เกม	พฤติกรรมกลุ่ม	รวม	ใบงาน	เกม	รวม		
	(20)	(30)	(50)	(20)	(20)	(40)	(420)	(30)
1	15	26	41	15	17	32	292	23
2	14	26	40	16	12	28	286	21
3	16	25	41	15	15	30	290	19
4	17	25	42	17	15	32	291	19
5	15	26	41	18	17	35	301	27
6	16	21	37	16	15	31	293	25
7	16	25	41	16	15	31	295	22
8	15	28	43	16	17	33	300	23
9	15	28	43	14	17	31	308	20
10	16	21	37	14	15	29	292	21
11	14	26	40	15	12	27	285	22
12	16	25	41	14	15	29	285	16

ต่อ

ตารางที่ ข.9 (ต่อ)

ข้อที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9			แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10			รวมคะแนนระหว่างเรียน	คะแนนทดสอบหลังเรียน
	เกม	พฤติกรรมกลุ่ม	รวม	ใบงาน	เกม	รวม		
	(20)	(30)	(50)	(20)	(20)	(40)	(420)	(30)
13	16	21	37	15	15	30	286	18
14	15	26	41	14	17	31	296	19
15	17	25	42	16	15	31	287	20
16	15	26	41	17	17	34	302	22
17	14	26	40	17	12	29	286	23
18	14	26	40	15	12	27	292	28
19	17	25	42	14	15	29	298	27
20	15	28	43	17	17	34	313	20
21	16	21	37	16	15	31	294	28
22	17	25	42	17	15	32	298	22
23	16	25	41	18	15	33	301	21
24	16	25	41	15	15	30	291	26
25	14	26	40	16	12	28	290	18
26	16	21	37	17	15	32	297	19
27	15	28	43	16	17	33	308	18
รวม	418	676	1094	426	406	832	7957	587
- X	15.49	25.03	40.51	15.78	15.03	30.81	294.70	21.74
S.D.	0.98	2.20	1.94	1.21	1.72	2.13	7.47	3.30
ร้อยละ	77.40	83.45	81.03	78.89	75.18	77.03	70.17	72.47

ภาคผนวก ช

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

ที่ สคป. ๐๑๗๕/๒๕๖๒

วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร

ด้วย นางสาวธัญชนก สิงห์ทอง รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๗๐๑๒๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. ๐๘๖-๐๒๗-๖๒๒๙ (อาจารย์ ดร.ทัชชวีวัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

ที่ สคป. ๐๑๗๕/๒๕๖๒

วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน อาจารย์ อัจฉริยา พรหมท้าว

ด้วย นางสาวธัญชนก สิงห์ทอง รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๗๐๑๒๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัญชัญ จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. ๐๘๖-๐๒๗-๖๒๒๙ (อาจารย์ ดร.ทัชชวดี เหล่าสุวรรณ)

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว.๔๗๔๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางเพ็ญศิริ วงศ์รัตน์

ด้วย นางสาวธัญชนก สิงห์ทอง รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๗๐๑๒๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของงานวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภัฏชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. ๐๘๖-๐๒๗-๖๒๒๙ (อาจารย์ ดร.ทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว.๔๗๔๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวพรรณ คามดิษฐ์

ด้วย นางสาวธัญชนก สิงห์ทอง รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๗๐๑๒๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของงานวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. ๐๘๖-๐๒๗-๖๒๒๙ (อาจารย์ ดร.ทัชชววัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว.๔๗๔๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางประทุมวัลย์ ทองมนต์

ด้วย นางสาวธัญชนก สิงห์ทอง รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๗๐๑๒๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT เรื่อง ทวีปเอเชีย ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของงานวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทร์ชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. ๐๘๖-๐๒๗-๖๒๒๙ (อาจารย์ ดร.ทชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวธัญชนก สิงห์ทอง
วัน เดือน ปี เกิด	12 พฤษภาคม 2538
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 158 หมู่ 6 บ้านเดชจำนงค์ ตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร 49130
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2561	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ศป.บ.) สาขาวิชาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
พ.ศ. 2563	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY